

ระเบียบกรุงเทพมหานคร
ว่าด้วย
การดำเนินคดี
พ.ศ. ๒๕๖๘

สำนักเทศกิจ
กรุงเทพมหานคร
ธันวาคม ๒๕๖๘

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961134577

คำนำ

ระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการดำเนินคดี พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นระเบียบที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย เช่น การจับกุม การเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับ การสอบสวน การยึดอายัด การรักษาของกลาง การร้องทุกข์ การกล่าวโทษ และรายงานประจำวัน เป็นต้น ระเบียบนี้ จะเป็นบรรทัดฐานที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจดังกล่าวยึดถือเป็นหลักปฏิบัติเหมือนกับประมวลระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจใช้เป็นคู่มือในการปฏิบัติหน้าที่

ในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวให้ได้ผลสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีนั้น นอกจากพนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องมีความรู้ทางด้านข้อบัญญัติต่าง ๆ ของกรุงเทพมหานครและกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครแล้ว ยังจะต้องศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องอีกด้วย เช่น ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา และข้อตกลงระหว่างกระทรวงกลาโหมกับกระทรวงมหาดไทย เป็นต้น ความรู้เพิ่มเติมดังกล่าวนี้ กรุงเทพมหานครจะได้มอบให้สำนักเทศกิจดำเนินการรวบรวมเรียบเรียงและจัดพิมพ์อย่างเร่งด่วนต่อไป

กรุงเทพมหานครมีความห่วงใยพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานครที่มีฐานะเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ตามความหมายของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพราะพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีอำนาจในการจับกุมเหมือนกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานครมีอำนาจในการจับกุมและมีอำนาจหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนเฉพาะตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครและกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานครเท่านั้น อีกประการหนึ่งการจับกุมบุคคลเป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของบุคคลซึ่งมีอยู่ตามรัฐธรรมนูญ ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจจึงต้องพึงกระทำด้วยความระมัดระวังและรอบคอบ มิฉะนั้นผู้จับก็อาจจะต้องตกเป็นฝ่ายถูกฟ้องร้องเสียเอง

การที่กรุงเทพมหานครได้อำนาจการจับกุม อำนาจการเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับและอำนาจการสอบสวน ทั้ง ๓ อำนาจ พร้อม ๆ กัน (สำหรับกรณีความผิดที่เกิดขึ้นภายในอาคาร) และเฉพาะอำนาจในการจับกุม (สำหรับกรณีความผิดที่เกิดขึ้นภายนอกอาคารหรือในที่สาธารณะ) นั้น ผู้บังคับบัญชาระดับสูง ประชาชนทั่วไป และสื่อมวลชน ย่อมจะสังเกตเห็นการทำงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร หากพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวทำงานไม่ถูกต้อง ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่มีควมรับผิดชอบ ก็จะส่งผลมาถึงกรุงเทพมหานครโดยส่วนรวมด้วย

ฉะนั้น ขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดังกล่าว หมั่นศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมทั้งด้วยทฤษฎีและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และตั้งใจในการปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จด้วยความเรียบร้อยและสุภาพ เพื่อให้เกิดภาพพจน์

ที่ติดต่อกรุงเทพมหานคร

อนึ่ง กรุงเทพมหานครขอขอบคุณคณะทำงาน คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ ร่างระเบียบ
กรุงเทพมหานครว่าด้วยการดำเนินคดีทุกท่าน ดังมีรายชื่อปรากฏอยู่ในภาคผนวกของหนังสือเล่มนี้ ซึ่งได้ใช้
ความวิริยะอุตสาหะในการทุ่มเทความรู้ความสามารถและประสบการณ์จนทำให้ระเบียบนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

กรุงเทพมหานคร

ธันวาคม ๒๕๒๘

สารบัญ

		ข้อ	หน้า
หมวด ๑	ข้อความทั่วไป	๕ - ๗	๑
หมวด ๒	การจับ การกั้น	๘ - ๑๕	๒
หมวด ๓	หมายเรียก หมายจับ หมายค้น	๑๖ - ๒๗	๔
หมวด ๔	การควบคุม การปล่อยชั่วคราว	๒๘ - ๓๕	๗
หมวด ๕	การยึด การอายัด	๓๖ - ๓๖	๑๐
หมวด ๖	ของกลาง	๔๐ - ๕๑	๑๒
หมวด ๗	วิธีขายทอดตลาด	๕๒ - ๖๔	๑๔
หมวด ๘	การรักษาของกลาง	๖๕ - ๗๑	๑๖
หมวด ๙	การร้องทุกข์ การกล่าวโทษ	๗๒ - ๗๖	๑๖
หมวด ๑๐	การเปรียบเทียบปรับ	๗๗ - ๘๑	๑๘
หมวด ๑๑	การสอบสวน	๘๒ - ๑๑๕	๑๕
หมวด ๑๒	รายงานประจำวัน	๑๒๐ - ๑๒๕	๒๕
 ภาคผนวก			 หน้า
	๑. บันทึกแต่งตั้งคณะทำงานร่างระเบียบกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคดี		๒๕
	๒. คำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๒๗๕/๒๕๒๘ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาร่าง		
	ระเบียบกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคดี		๓๐
	๓. คำสั่งคณะกรรมการพิจารณาร่างระเบียบกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคดีที่ ๑/๒๕๒๘ เรื่อง		
	แต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาแก้ไขร่างระเบียบกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคดี		๓๒
	๔. แบบพิมพ์ต่าง ๆ		๓๔
	๕. ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินงานคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓		๑๒๐
	๖. ข้อตกลงระหว่างกระทรวงกลาโหมกับกระทรวงมหาดไทย เรื่องการปฏิบัติและประสานงาน		
	เกี่ยวกับกรณีพิพาทเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหาในความผิดอาญา พ.ศ. ๒๕๑๘		๑๓๓

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

ระเบียบกรุงเทพมหานคร
ว่าด้วยการดำเนินคดี
พ.ศ. ๒๕๒๘

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจึงวางระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการดำเนินคดี พ.ศ. ๒๕๒๘ ไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑. ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการดำเนินคดี พ.ศ. ๒๕๒๘”
- ข้อ ๒. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นต้นไป
- ข้อ ๓. บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน
- ข้อ ๔. ให้ปลัดกรุงเทพมหานครรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

ข้อความทั่วไป

ข้อ ๕. พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๕๐ วรรค ๑ ได้แก่

- (๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- (๒) รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- (๓) ปลัดกรุงเทพมหานคร
- (๔) รองปลัดกรุงเทพมหานคร
- (๕) หัวหน้าส่วนราชการที่เป็นสำนักหรือเทียบเท่าสำนัก
- (๖) ผู้อำนวยการเขต
- (๗) ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต
- (๘) ข้าราชการกรุงเทพมหานครที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งให้แต่งตั้งจากบุคคลดังต่อไปนี้
 - (ก) ข้าราชการกรุงเทพมหานครสังกัดสำนักเทศกิจ
 - (ข) ข้าราชการกรุงเทพมหานครสังกัดหรือปฏิบัติหน้าที่ในงานเทศกิจ
 - (ค) ข้าราชการกรุงเทพมหานครตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป ซึ่งผ่านการอบรมหลักสูตรตามที่

กรุงเทพมหานครกำหนด หรือข้าราชการกรุงเทพมหานครระดับ ๕ ขึ้นไป

ข้อ ๖. ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับผู้กระทำความผิดข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครและกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร ได้แก่

- (๑) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- (๒) ปลัดกรุงเทพมหานคร
- (๓) ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเป็นสำนัก
- (๔) ผู้อำนวยการเขต
- (๕) ข้าราชการกรุงเทพมหานครที่ได้รับมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๘๑ ถึงมาตรา ๘๔ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗. ข้าราชการกรุงเทพมหานครที่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจะแต่งตั้งให้มีอำนาจในการสอบสวนและมีฐานะเป็นพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้

- (๑) ปลัดกรุงเทพมหานคร
- (๒) รองปลัดกรุงเทพมหานคร
- (๓) ผู้อำนวยการสำนักหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเป็นสำนัก
- (๔) รองผู้อำนวยการสำนักหรือผู้ช่วยหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเป็นสำนัก
- (๕) ผู้อำนวยการเขต
- (๖) ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต
- (๗) ข้าราชการกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป ซึ่งได้รับปริญญาทางด้านนิติศาสตร์ หรือรัฐศาสตร์สาขาปกครอง และผ่านการอบรมหลักสูตรพนักงานสอบสวนตามที่กรุงเทพมหานครกำหนด

ทั้งนี้ พนักงานสอบสวนต้องไม่สอบสวนในคดีที่พนักงานสอบสวนผู้นั้นเป็นผู้จับกุมผู้กระทำความผิด

หมวด ๒

การจับ การคืน

ข้อ ๘. การจับกุมคือการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ใช้อำนาจตามกฎหมายจับกุมบุคคลผู้กระทำความผิด หรือสงสัยว่ากระทำความผิดในทางอาญา ตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครและกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร

การจับกุมแบ่งเป็น ๓ ลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) การจับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งหน้าในที่สาธารณะ ให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๗๘, ๘๐ และมาตรา ๘๕ โดยเคร่งครัด และแต่งเครื่องแบบโดยถูกต้องด้วย
- (๒) การจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๕๐ วรรค ๒ ให้ปฏิบัติดังนี้
- (๓) ให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ต่ำกว่าระดับ ๓ เป็นหัวหน้า

- (ข) พนักงานเจ้าหน้าที่ทุกคนต้องแต่งเครื่องแบบ
- (ค) ให้หัวหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ที่จะเข้าไปปฏิบัติการ
- (ง) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเพียงสอบถามข้อเท็จจริง สั่งให้แสดงเอกสารหรือหลักฐาน ยึดหรืออายัดเอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะหรือสิ่งอื่นใดที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการค้น เว้นแต่จะมีหมายค้นตามกฎหมาย
- (๓) การจับกุมผู้กระทำความผิดซึ่งไม่ใช่ความผิดซึ่งหน้าให้ปฏิบัติ ดังนี้
- (ก) ความผิดลหุโทษ หรือคดีที่มีโทษปรับสถานเดียวไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รวบรวมพยานหลักฐานให้เพียงพอที่จะเชื่อว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิดแล้วเสนอผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้อำนวยการเขต หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๘๑ ถึงมาตรา ๘๔ เพื่อออกหมายเรียกผู้ต้องหามาพบ เมื่อดำเนินการส่งหมายเรียกให้กับผู้ต้องหาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖ โดยชอบแล้ว ผู้ต้องหาไม่มาตามหมายเรียก โดยไม่มีข้อแก้ตัวอันควรก็ดี ได้หนีไปก็ดี หรือมีเหตุควรสงสัยว่าจะหลบหนี จึงให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้อำนวยการเขต หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจแล้วแต่กรณีออกหมายจับ จับผู้ต้องหามาดำเนินคดีต่อไป
- (ข) ความผิดลหุโทษ และคดีที่มีโทษปรับสถานเดียวไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท เมื่อผู้ต้องหามาพบพนักงานเจ้าหน้าที่เอง ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีต่อไป
- (ค) ความผิดนอกจากข้อ (ก) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๒๕ แล้วจึงเสนอผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้อำนวยการเขต หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๘๑ ถึงมาตรา ๘๔ เพื่อออกหมายเรียกผู้ต้องหามาพบ เมื่อดำเนินการส่งหมายเรียกให้กับผู้ต้องหา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖ โดยชอบแล้ว ผู้ต้องหาไม่มาตามหมายเรียกโดยไม่มีข้อแก้ตัวอันควรก็ดี ได้หนีไปก็ดี หรือมีเหตุควรสงสัยว่าจะหลบหนี จึงให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้อำนวยการเขต หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจแล้วแต่กรณีออกหมายจับ จับผู้ต้องหามาดำเนินคดีต่อไป
- (ง) ในกรณีความผิดนอกจากข้อ (ก) เมื่อผู้ต้องหาเข้าหาพนักงานเจ้าหน้าที่เอง ก็ให้จัดการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๖

ข้อ ๘. ในการจับกุมนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งทำการจับต้องแจ้งแก่ผู้ถูกจับนั้นว่าเขาต้องถูกจับพร้อมกับแจ้งข้อหาให้ทราบ แล้วสั่งให้ผู้ถูกจับไปยังที่ทำการพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ถ้าจำเป็นก็ให้จับตัวไปโดยสุภาพ เมื่อผู้จะต้องถูกจับนั้นไม่ได้มีการต่อสู้ใดๆแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะใช้อำนาจเกินกว่าเหตุมิได้ เว้นแต่ผู้จะต้องถูกจับนั้นต่อสู้ หรือแสดงกิริยาต่อสู้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับจึงป้องกันตัวได้โดยไม่เกินกว่าสมควร

ถ้าบุคคลซึ่งจะถูกจับขัดขวาง หรือจะขัดขวางการจับ หรือหลบหนี หรือพยายามจะหลบหนี พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการจับมีอำนาจใช้วิธีหรือความป้องกันทั้งหลายเท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งเรื่องในการจับกุมนั้น

ในการที่จะวินิจฉัยว่า การกระทำเช่นไรเป็นการสมควรแก่เหตุหรือไม่นั้น ให้วินิจฉัยตามหลักดังนี้คือ

- (๑) อาการกริยา
- (๒) อาวุธและความร้ายแรงของอาวุธ
- (๓) กำลังและความจำเป็น

ข้อ ๑๐. การจับนั้น เมื่อจับได้แล้วต้องนำตัวผู้ถูกจับพร้อมด้วยพยานหลักฐานเท่าที่จะหาได้ไปส่งยังที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยเร็ว เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นจริง ๆ โดยปกติเมื่อเหตุเกิดในท้องที่ใด ให้มอบตัวผู้ถูกจับให้พนักงานเจ้าหน้าที่ท้องที่นั้นดำเนินคดีต่อไปตามระเบียบ เว้นแต่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจะสั่งการเป็นอย่างอื่น เมื่อนำตัวผู้ถูกจับไปถึงที่ทำการแล้ว ถ้ามีหมายจับแต่ยังไม่ได้อ่านก็ให้เอาออกอ่านให้ผู้ถูกจับฟัง ทั้งให้แจ้งเหตุและข้อหาที่จับให้ผู้ถูกจับได้ทราบด้วย

ในกรณีจำเป็น พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการจับ จะจัดการพยาบาลผู้ถูกจับเสียก่อน หรือนำตัวผู้ถูกจับส่งยังโรงพยาบาลที่ใกล้ที่สุด เพื่อให้ผู้ถูกจับที่เจ็บป่วยได้รับการรักษาพยาบาลเสียก่อนที่จะนำตัวส่งยังที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๑. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่จับกุมบุคคลใดตามหมายจับได้แล้ว ให้รีบรายงานไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกหมายโดยเร็ว และถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกหมายต้องการตัวก็ให้รีบส่งไปโดยด่วน เว้นแต่จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๒. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้จัดการตามหมายจับแล้ว ให้บันทึกรายละเอียดในการจัดการตามหมายนั้นไว้ ถ้าจัดการตามหมายจับไม่ได้เพราะเหตุใด ให้บันทึกพฤติการณ์ที่จัดการไม่ได้ แล้วส่งบันทึกนั้นไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกหมายโดยเร็ว

ข้อ ๑๓. ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่หน่วยอื่น นอกจากพนักงานเจ้าหน้าที่ของท้องที่จะทำการจับกุมผู้กระทำความผิดในเขตท้องที่ของท้องที่ใด จะต้องแจ้งให้เขตเจ้าของท้องที่ที่จะทำการจับกุมนั้นทราบล่วงหน้าก่อน เว้นแต่พนักงานเจ้าหน้าที่นั้นกระทำการตามคำสั่งของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือปลัดกรุงเทพมหานคร

ข้อ ๑๔. ในคดีที่ไม่อยู่ในอำนาจสอบสวนของพนักงานสอบสวนกรุงเทพมหานคร หรือในคดีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๕๐ วรรค ๓ ไม่ทำการเปรียบเทียบปรับผู้ต้องหาที่กระทำความผิด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมนำตัวผู้ต้องหาพร้อมของกลางส่งให้แก่พนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจโดยเร็วที่สุด

ข้อ ๑๕. เมื่อจับผู้กระทำความผิดอาญามาได้ ให้รีบนำตัวผู้ถูกจับนั้นส่งให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจและหน้าที่ดำเนินคดีต่อไปโดยรีบด่วน

หมวด ๓

หมายเรียก หมายจับ หมายค้น

ข้อ ๑๖. หมายเรียก คือหนังสือซึ่งพนักงานสอบสวน พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่

เรียกบุคคลหรือสิ่งของ เพื่อประโยชน์ในการสอบสวน การได้สวนมูลฟ้อง การพิจารณาคดี หรือการอย่างอื่น ตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือเรียกผู้ต้องหาหรือจำเลยให้ไปหาตามเวลา และสถานที่ซึ่งได้กำหนดไว้ในหมาย

ข้อ ๑๗. ผู้มีอำนาจออกหมายเรียกได้แก่ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการเขต หรือผู้รับมอบอำนาจตามกฎหมาย หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้มีฐานะเป็นพนักงานสอบสวน แต่ในกรณีที่มีอำนาจออกหมายเรียกไปทำการสอบสวนด้วยตัวเอง ย่อมมีอำนาจที่จะเรียกผู้ต้องหาหรือพยานมาได้โดยไม่ต้องออกหมายเรียก

แม้กฎหมายจะให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจออกหมายก็ไม่ควรที่จะใช้อำนาจออกหมายเรียกบุคคลที่เห็นว่า เพียงแต่เชื่อเชิญเขาก็จะยอมมาหาแต่โดยดี โดยปกติพนักงานเจ้าหน้าที่ควรใช้วิธีเชิญเชิญก่อน เมื่อไม่เป็นผลแล้วจึงใช้อำนาจออกหมาย

ข้อ ๑๘. การส่งหมายเรียกให้ปฏิบัติดังนี้

- (๑) ต้องส่งหมายเรียกในเวลากลางวัน
- (๒) ต้องส่งหมายเรียก ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของผู้ถูกหมายเรียก
- (๓) การส่งหมายเรียกให้ผู้ต้องหา ต้องส่งหมายเรียกให้กับตัวผู้ต้องหา สามีหรือภรรยา ญาติ หรือผู้ปกครองของผู้ต้องหาจะส่งให้แก่ผู้อื่นไม่ได้ ถ้าผู้ต้องหา สามีหรือภรรยา ญาติ หรือผู้ปกครองของผู้ต้องหาไม่ยอมรับหมายเรียก โดยปราศจากเหตุอันชอบด้วยกฎหมาย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอให้เจ้าพนักงานตำรวจไปด้วย เพื่อเป็นพยาน และถ้าผู้ต้องหา สามีหรือภรรยา ญาติ หรือผู้ปกครองของผู้ต้องหายังคงปฏิเสธไม่ยอมรับหมายอีก ก็ให้วางหมายเรียก ณ ที่นั้นเมื่อถึงกำหนดนัดหมายในหมายเรียกผู้ต้องหา ไม่ไปพบพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหมายเรียกให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการส่งหมายเรียกให้กับผู้ต้องหาตามที่กล่าวข้างต้นอีกครั้งหนึ่ง ขณะเดียวกันก็ให้ส่งหมายเรียกให้กับผู้ต้องหาโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับอีกทางหนึ่งด้วย เมื่อได้ดำเนินการส่งหมายครั้งที่สองดังกล่าวข้างต้นแล้วผู้ต้องหายังไม่ไปพบพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหมายเรียกอีก จึงให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาออกหมายจับผู้ต้องหาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๖๖ (๓) ต่อไป
- (๔) การส่งหมายเรียกให้กับพยานต้องส่งให้กับพยานหรือบุคคลที่มีอายุเกินกว่า ๒๐ ปี ซึ่งอยู่หรือทำงานในบ้านเรือน หรือสำนักงานของพยาน ถ้าพยานหรือบุคคลดังกล่าวไม่ยอมรับเอกสารนั้นจากพนักงานเจ้าหน้าที่โดยปราศจากเหตุอันชอบด้วยกฎหมาย พนักงานเจ้าหน้าที่ชอบที่จะขอให้เจ้าพนักงานตำรวจไปด้วย เพื่อเป็นพยานและถ้าพยานหรือบุคคลดังกล่าวยังคงปฏิเสธไม่ยอมรับหมายเรียกอีก ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่วางหมายเรียก ณ ที่นั้น และเมื่อมีการส่งหมายเรียกดังกล่าวแล้ว ผู้รับหมายเรียกไม่ไปพบพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหมายก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งหมายเรียกให้พยานทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับอีกครั้ง เมื่อได้ส่งหมายเรียกทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับอีกครั้งหนึ่งแล้ว ผู้ได้รับหมายเรียกยังไม่ไปพบพนักงานเจ้าหน้าที่ ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๕. การส่งหมายเรียกใด ๆ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่นั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ส่งส่งไปรับหมาย
ลงลายมือชื่อผู้รับหมาย ถ้าส่งหมายไม่ได้เพราะเหตุใด ๆ ก็ให้ทำรายงานลงลายมือชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ส่ง
หมายส่งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกหมาย หรือพนักงานอัยการตามแต่กรณีเพื่อรวมไว้ในสำนวน

ข้อ ๒๐. ผู้มีอำนาจออกหมายจับ ได้แก่ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้บัญชาการเขต

ข้อ ๒๑. ผู้ที่มีอำนาจออกหมายจับจะออกหมายได้เฉพาะแต่ในกรณีที่มีการกระทำผิดทางอาญา
เกิดขึ้นภายในเขตพื้นที่ซึ่งเป็นเขตอำนาจของตน หรือผู้กระทำความผิดซึ่งได้กระทำความผิดในเขตท้องที่อื่น แต่ได้หลบหนี
เข้ามาอยู่ในเขตพื้นที่ซึ่งเป็นเขตอำนาจของตนเท่านั้น

ข้อ ๒๒. คดีที่นิติบุคคลเป็นผู้ต้องหาและผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคล เป็นผู้ร่วมกระทำผิดกับ
นิติบุคคล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินคดีกับผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลในฐานะเป็นผู้ต้องหาด้วย

ข้อ ๒๓. วิธีการส่งหมายจับไปให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เพื่อให้จัดการตามหมายจับนั้น
ให้ปฏิบัติดังนี้.-

- (๑) ส่งหรือมอบหมายให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ซึ่งอยู่ในเขตท้องที่ของผู้มี
อำนาจออกหมายหรือจะจัดการตามหมายเสียเองก็ได้
- (๒) ส่งหรือมอบหมายแก่หัวหน้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจประจำจังหวัด หรือ
อำเภอหรือเขต ซึ่งจะให้จัดการให้เป็นไปตามหมายนั้นก็ได้

การส่งหมายไปให้จัดการดังกล่าวแล้วข้างต้น ถ้าไม่สามารถจะส่งคืนฉบับไปได้ก็ให้ส่งสำเนาหมาย
อันได้รับรองว่าถูกต้อง หรือโทรเลขแจ้งไปว่าได้ออกหมายจับแล้วก็ได้ในกรณีที่มิโทรเลขไปให้รับส่งหมาย
หรือสำเนาหมายอันรับรองแล้วไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จัดการตามหมายโดยพลัน

ข้อ ๒๔. พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ มีอำนาจและหน้าที่จัดการให้เป็นไปตามหมายจับ ซึ่งได้
มอบหรือส่งมาให้จัดการภายในเขตอำนาจของตน

หมายจับที่ศาลหรือหัวหน้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ได้ออกและมอบหรือส่งมาให้
จัดการนั้น เจ้าพนักงานผู้รับหมายต้องรับคดีชอบในการจัดการตามหมายนั้น จะจัดการเองหรือสั่งให้เจ้าพนักงาน
รองลงไปจัดการให้ก็ได้ หรือจะมอบหรือจะส่งสำเนาหมายอันรับรองว่าถูกต้องให้แก่พนักงานฝ่ายปกครอง
หรือตำรวจคนอื่น ซึ่งมีหน้าที่จัดการตามหมายซึ่งตนได้รับนั้นก็ได้ ถ้าหมายนั้นได้มอบหรือส่งให้แก่เจ้าพนักงาน
ตั้งแต่สองนายขึ้นไป เจ้าพนักงานจะจัดการตามหมายนั้นแยกกันหรือร่วมกันก็ได้

ข้อ ๒๕. เมื่อเจ้าพนักงานได้จัดการตามหมายจับแล้ว ให้บันทึกรายละเอียดในการจัดการนั้น หรือ
ถ้าจัดการตามหมายนั้นไม่ได้ ก็ให้บันทึกพฤติการณ์ไว้ แล้วส่งบันทึกนั้นไปยังศาลหรือเจ้าพนักงานผู้ออกหมาย
แล้วแต่กรณีโดยพลัน

เมื่อเจ้าพนักงานผู้ออกหมายได้รับหมายหรือบันทึก หรือทั้ง ๒ อย่างตามความในวรรคก่อนแล้ว ให้
ลงลายมือชื่อรับทราบไว้ในหมายหรือบันทึกนั้นหรือทั้งสองอย่างแล้วแต่กรณี แล้วให้ส่งไปรวมเก็บเป็นหลักฐาน
ไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๒๖. ผู้มีอำนาจออกหมายค้นนั้นได้แก่ ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร หรือผู้บัญชาการเขต

ข้อ ๒๗. เขตพื้นที่ในการออกหมายค้นนั้นจำกัดเฉพาะภายในเขตพื้นที่ซึ่งผู้มีอำนาจออกหมายค้น
มีเขตอำนาจเท่านั้น ห้ามออกหมายค้นเพื่อเข้าไปค้นในเขตพื้นที่ซึ่งตนไม่มีเขตอำนาจ หากจำเป็นต้องออกหมาย

ให้คั่นนอกเขตพื้นที่ซึ่งคนไม่มีเขตอำนาจ ต้องขอให้ผู้มีเขตอำนาจและพื้นที่ออกหมายค้นให้

หมวด ๔

การควบคุม การปล่อยชั่วคราว

ข้อ ๒๘. การควบคุม

- (๑) เนื่องจากความผิดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๘๕ ไม่ใช่ความผิดอาญากรรมร้ายแรง จึงไม่ควรใช้เครื่องพันธนาการ ในการควบคุม ผู้ต้องหาส่งสถานีดำรงจนครบกาลทอ้งที่ หรือสำนักเทศกิจ หรือสำนักงานเขต เว้นแต่ผู้ต้องหาจะแสดงพฤติกรรมาว่าจะขัดขืนหรือหลบหนี
- (๒) ในกรณีผู้ต้องหาอยู่ในอำนาจสอบสวนของพนักงานสอบสวนกรุงเทพมหานคร ให้ควบคุมผู้ต้องหาไว้ที่สำนักเทศกิจหรือสำนักงานเขตเท่านั้น
- (๓) ในการควบคุมตัวผู้ต้องหาตาม (๒) การควบคุมให้แยกควบคุมผู้ต้องหาที่เป็นเด็ก เยาวชน ผู้หญิง ทหาร หรือข้าราชการต่างหากจากผู้ต้องหาทั่ว ๆ ไป
- (๔) ในการควบคุมตัวผู้ต้องหา ตาม (๒) สำนักเทศกิจหรือสำนักงานเขต จะต้องจัดอาหารวันละ ๓ มื้อ ให้กับผู้ต้องหาตามระเบียบของทางราชการ
- (๕) สำนักเทศกิจ หรือสำนักงานเขต ต้องจัดให้มีห้องน้ำสำหรับผู้ต้องหาในห้องควบคุม
- (๖) สำนักเทศกิจ หรือสำนักงานเขต ต้องให้ผู้ต้องหาพบหรือปรึกษาผู้ที่ เป็นทนายความ สองต่อสอง
- (๗) สำนักเทศกิจ หรือสำนักงานเขต ต้องให้ผู้ต้องหาได้รับการเยี่ยมตามสมควรตาม ระเบียบของทางราชการ
- (๘) สำนักเทศกิจ หรือสำนักงานเขต ต้องให้ผู้ต้องหาได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็วเมื่อ เกิดเจ็บป่วย

ข้อ ๒๙. อำนาจการควบคุมมีดังต่อไปนี้

- (๑) ความผิดลหุโทษ จะควบคุมผู้ถูกจับไว้ได้เท่าเวลาที่จะถามคำให้การและที่ จะรู้ตัวว่า เป็นใคร และที่อยู่ของเขายู่ที่ไหนเท่านั้น
- (๒) ในความผิดซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกินสามปี ปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ การสอบสวนคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณาพิพากษาได้ เมื่อมีการ จับตัวผู้ต้องหาแล้ว และผู้ต้องหาให้การปฏิเสธหรือไม่ยอมชำระค่าปรับตามพระราช- บัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๘๐ ให้พนักงาน เจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบส่งตัวผู้ต้องหาพร้อมด้วยสำนวนการ สอบสวนไปยังพนักงานอัยการ ไม่น้อยกว่าสามชั่วโมง ของเวลาราชการก่อนครบ กำหนดเจ็ดสิบสองชั่วโมง นับตั้งแต่จับกุมผู้ต้องหาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน เพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลแขวงให้ทันภายในกำหนดเวลาเจ็ดสิบสอง ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ผู้ต้องหาถูกจับ แต่มิให้นับเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ต้องหา

จากที่จับมายังที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวน จากที่ทำการพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวน และหรือจากที่ทำการของพนักงานอัยการ มาศาล เข้าในกำหนดเวลาเจ็ดสิบสองชั่วโมงนั้นด้วย

ในกรณีที่เกิดความจำเป็นไม่สามารถฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลให้ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าวในวรรคแรก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนแล้วแต่กรณียื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอผิดฟ้องต่อไปได้อีกคราวละไม่เกินหกวัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสามคราว

เมื่อศาลสั่งอนุญาตให้ผิดฟ้องครบสามคราวแล้ว หากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนยื่นคำร้องต่อศาล เพื่อขอผิดฟ้องต่อไปอีก ได้ไม่เกินสองคราว

(๓) ในกรณีที่ผู้ต้องหาเป็นเด็กหรือเยาวชน

(ก) เด็ก หมายความว่า บุคคลอายุเกินกว่าเจ็ดปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่เกินกว่าสิบสี่ปีบริบูรณ์

(ข) เยาวชน หมายความว่า บุคคลอายุเกินกว่าสิบสี่ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่ให้ความหมายถึงบุคคลผู้บรรลุนิติภาวะแล้วด้วยการสมรส

(ค) เมื่อมีการจับกุมเด็กหรือเยาวชน ซึ่งต้องหาว่ากระทำการอันกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด และคดีนั้นจะต้องได้รับการพิจารณาพิพากษาในศาลคดีเด็กและเยาวชน และผู้ต้องหาไม่ยอมชำระค่าปรับตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๕๐ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้จับกุมหรือควบคุมเด็กหรือเยาวชนนั้น แจ้งการจับกุมหรือควบคุมไปยังผู้อำนวยการสถานพินิจที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจ ตลอดจนบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอาศัยอยู่โดยไม่ชักช้า และให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนจะต้องถามปากคำเด็กหรือเยาวชนให้เสร็จภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาที่เด็กหรือเยาวชนนั้นมาถึงสถานที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนถามปากคำเด็กหรือเยาวชนนั้นแล้ว ให้ส่งตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นไปยังสถานพินิจ

(ง) ส่วนการสอบสวนนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการไม่น้อยกว่าห้าวันทำการก่อนครบสามสิบวัน นับแต่เด็กหรือเยาวชนนั้นถูกจับ เพื่อให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องต่อศาลคดีเด็กและเยาวชน ให้ทันภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่เด็กหรือเยาวชนนั้นถูกจับกุม

(จ) ในกรณีที่เกิดความจำเป็น ไม่สามารถฟ้องเด็กหรือเยาวชนนั้นต่อศาลให้ทันภายในกำหนดดังกล่าว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี ยื่นคำร้องต่อศาลหรือขอผิดฟ้องต่อไปได้อีกคราวละไม่เกิน

สิบห้าวัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสองคราว

- (ฉ) เมื่อศาลสั่งอนุญาตให้คัดฟ้องครบสองคราวแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวน มีเหตุจำเป็นที่อาจนำพยานมาเบิกความประกอบต่อศาล เพื่อขอคัดฟ้องต่อไปได้อีกคราวละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ไม่เกินสองคราว
- (ค) ในกรณีความผิดทั่ว ๆ ไป ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าจำเป็นตามพหุติการณแห่งคดี ดังต่อไปนี้
- (ก) ห้ามมิให้ควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมง นับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึงที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่มิให้นับเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ถูกจับมาศาล รวมเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย ในกรณีที่มิเหตุจำเป็นเพื่อทำการสอบสวนหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นจะยึดเวลาเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงก็ได้เท่าเหตุจำเป็น แต่มิให้เกินเจ็ดวัน
- (ข) ถ้าเกิดความจำเป็นที่จะควบคุมผู้ถูกจับไว้เกินกว่ากำหนดเวลาใน (ก) เพื่อให้การสอบสวนเสร็จสิ้นให้ส่งผู้ต้องหาไปศาลให้พนักงานสอบสวนยื่นคำร้องต่อศาลขอหมายขังผู้ต้องหานั้นไว้
- (ค) ในกรณีความผิดอาญาที่ได้กระทำความผิดจราจรจำคุกอย่างสูงไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ขอฝากขังได้ครั้งเดียว มีกำหนดไม่เกินเจ็ดวัน
- (ง) ในกรณีความผิดอาญาที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินกว่าหกเดือน แต่ไม่ถึงสิบปีหรือปรับเกินกว่าห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ขอฝากขังได้ไม่เกินครั้งละสิบสองวัน แต่ไม่เกินสี่สิบแปดวัน
- (จ) ในกรณีที่ผู้ต้องหาเป็นทหารให้ปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่างกระทรวงกลาโหมและกระทรวงมหาดไทย เรื่องการปฏิบัติและประสานงานเกี่ยวกับกรณีที่ทหารเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหาในความผิดอาญา พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๓๐. การนับวันควบคุมนั้น ให้นับวันแรกที่รับตัวไว้ควบคุมเป็นวันหนึ่งไม่ว่าจะรับตัวผู้ถูกควบคุมนั้นในเวลาใดของวันนั้น

ข้อ ๓๑. ในกรณีนับวันควบคุมนั้น ถ้าผู้ต้องหาเป็นคนเดียวกันและคดีเดียวกัน แม้ชั้นแรกผู้ต้องหาถูกควบคุมแล้วถูกปล่อยชั่วคราวหรือได้หลบหนีจากที่ควบคุมไป พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนจับตัวได้อีก หรือเพิกถอนการปล่อยชั่วคราวทำการควบคุมตัวต่อไป ก็ต้องนับวันที่ผู้ต้องหาได้ถูกพนักงานสอบสวนคนใดคนหนึ่งควบคุมในข้อหาเดียวกันมาก่อนบ้างแล้ว ครั้งหลังจะควบคุมจะต้องนับรวมกับวันที่ถูกควบคุมในครั้งก่อนด้วย เว้นแต่ผู้ต้องหาคนนั้นจะถูกควบคุมในฐานะผู้ต้องหาในคดีอื่นที่เกิดขึ้นใหม่หลังจากผู้ต้องหาพ้นจากการควบคุมดังกล่าว แต่ต้องไม่ใช่ข้อหาฐานหลบหนีควบคุมในคดีเดียวกับที่ถูกควบคุมมาก่อนแล้วหลบหนีไปและถูกจับมาได้อีก

ข้อ ๓๒. หากปรากฏชัดว่า ผู้ถูกจับไม่มีการกระทำผิดที่จะต้องสอบสวนหรือต้องส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวน ให้รีบปล่อยตัวไปและบันทึกเหตุผลที่ผู้นั้นถูกปล่อยโดยไม่มีความคิดไว้เป็นหลักฐาน

ในรายงานประจำวัน

ข้อ ๓๓. ถ้าจะควบคุมตัวผู้ต้องหาไปเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไปควรรักษาพาหนะของทางราชการ ถ้าได้พยายามดำเนินการทุกทางแล้วแต่ไม่สามารถจะหายานพาหนะดังกล่าวได้ ก็ให้หาเช่ารถเฉพาะเท่าที่จำเป็นได้ โดยไม่ให้มีลักษณะเป็นการประจานหรือนำอับอายแก่ผู้ต้องหา เว้นแต่การควบคุมผู้กบฏจริคนั้นจำเป็นต้องหายานพาหนะเป็นพิเศษทุกราวไป

ข้อ ๓๔. ในการสอบสวนความผิดอาญา ถ้ามีคำร้องขอให้ปล่อยผู้ต้องหาชั่วคราว โดยความยินยอมของผู้ต้องหา ไม่ว่าผู้ยื่นคำร้องนั้นจะเป็นตัวผู้ต้องหานั้นเอง หรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องกับ ให้พนักงานสอบสวนรับคำร้องนั้นแล้วรีบพิจารณาสั่งการภายในหกชั่วโมง นับตั้งแต่ได้รับคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว หากเห็นควรไม่อนุญาตให้รับนำเสนอต่อหัวหน้าพนักงานสอบสวนโดยเร็ว

อำนาจสั่งคำร้องขอให้ปล่อยผู้ต้องหาชั่วคราว โดยมีประกัน หรือไม่มีประกัน ให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้มีอำนาจสั่ง

- (๑) พนักงานสอบสวนผู้ได้รับคำร้องขอปล่อยชั่วคราวมีอำนาจสั่งปล่อยผู้ต้องหาชั่วคราวในคดีที่มีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หรือคดีที่มีโทษปรับสถานเดียว
- (๒) หัวหน้าพนักงานสอบสวนตั้งแต่ตำแหน่งผู้อำนวยการเขตขึ้นไปมีอำนาจสั่งปล่อยชั่วคราวได้ทุกคดี
- (๓) ในคดีที่ผู้ประกันวางเงินสดเท่ากับอัตราโทษปรับอย่างสูงที่กฎหมายบัญญัติ หรือวางหลักทรัพย์มีมูลค่าไม่น้อยกว่าสองเท่าของอัตราที่กฎหมายบัญญัติไว้ แม้ความผิดนั้นจะมีโทษจำคุกด้วยก็ตาม ให้พนักงานสอบสวนผู้อยู่เวรอนุญาตให้ประกันตัวผู้ต้องหาทุกกรณีและแจ้งให้พนักงานสอบสวนเจ้าของเรื่องทราบ

ข้อ ๓๕. ในกรณีที่จะต้องควบคุมผู้ต้องหาไว้ในระหว่างสอบสวนก็ให้ควบคุมไว้ กรณีหมดความจำเป็นจะต้องควบคุมผู้ต้องหาให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนมีคำสั่งให้ปล่อยตัว

หนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกการควบคุมและขังผู้ต้องหาไว้เป็นหลักฐานด้วย

หมวด ๕

การยึด การอายัด

ข้อ ๓๖. การยึด หมายถึง การที่พนักงานเจ้าหน้าที่นำเอาเอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะ หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำผิดมาเก็บรักษาไว้

การอายัด หมายถึง การที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ครอบครองเอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะ หรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำผิดทราบว่า จะจำหน่าย ทำลาย เคลื่อนย้าย หรือซ่อนเร้น สิ่งที่ยึดดังกล่าวไม่ได้

ข้อ ๓๗. ในการยึดหรืออายัดในอาคารหรือที่ต่าง ๆ ซึ่งมีใช้ที่สาธารณะสถานให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) แสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ และแจ้งให้เจ้าของอาคารหรือสถานที่นั้น

ทราบก่อนจึงทำการยึดหรืออายัด แล้วเชิญบุคคลดังกล่าวเป็นพยานในการยึดหรืออายัดด้วย ในกรณีที่ไม่พบตัวเจ้าของอาคารหรือสถานที่ให้แจ้งบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะและอยู่อาศัยหรือทำงานที่นั่นเป็นพยานก็ได้

- (๒) ถ้าไม่มีบุคคลตาม (๑) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอร้องบุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะและอยู่ข้างเคียงเป็นพยานในการยึดหรืออายัดก็ได้
- (๓) ทำบันทึกการยึดหรืออายัด และบัญชีแสดงรูปพรรณสัณฐาน จำนวนราคา จำนวนสิ่งของและผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองสิ่งของที่ยึดหรืออายัดนั้น ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี
- (๔) เมื่อดำเนินการตาม (๓) แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการยึดหรืออายัดแจ้งบุคคลตาม (๑) หรือ (๒) ลงนามรับทราบและรับรองความถูกต้องไว้เป็นหลักฐานทุกครั้ง ในกรณีที่บุคคลตาม (๑) หรือ (๒) ไม่ยินยอมลงนามรับทราบ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกสาเหตุที่ไม่ยอมลงนามไว้เป็นหลักฐานด้วย
- (๕) เมื่อดำเนินการตาม (๑) - (๔) แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการยึดส่งของกลางที่ยึดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินคดีโดยด่วน

ข้อ ๓๘. สำหรับกรณีอายัดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการดังนี้

- (๑) ส่งคำสั่งแจ้งการอายัดให้กับผู้ครอบครองทรัพย์สินนั้น ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของบุคคลนั้น
- (๒) กรณีไม่พบบุคคลนั้นให้ส่งแก่บุคคลใด ๆ ที่มีอายุเกินยี่สิบปีซึ่งอยู่หรือทำงานในบ้านเรือนหรือที่สำนักทำการงานของบุคคลนั้น
- (๓) กรณีที่บุคคลตาม (๑) และ (๒) ปฏิเสธไม่ยอมรับคำสั่งแจ้งการอายัดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้นำส่ง ขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้อื่นไปด้วยเพื่อเป็นพยานและถ้าบุคคลนั้นยังคงปฏิเสธไม่ยอมรับอยู่อีก ก็ให้วางคำสั่งแจ้งการอายัดไว้ ณ ที่นั้นต่อหน้าบุคคลนั้นและให้บันทึกไว้เป็นหลักฐานด้วย
- (๔) ถ้าปรากฏว่าไม่สามารถจะทำการส่งคำสั่งแจ้งการอายัดได้โดยชอบตาม (๑) หรือ (๒) หรือ (๓) ดังกล่าวข้างต้นก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้นำส่งรายงานให้ผู้มีอำนาจออกคำสั่งทราบ เพื่อจัดให้มีการส่งคำสั่งแจ้งการอายัดโดยวิธีอื่น เช่น ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือลงโฆษณา หรือทำวิธีอื่นใดตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๓๙. การยึดหรืออายัดในกรณีอื่นนอกจากข้อ ๓๗. หรือข้อ ๓๘. ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) กรณีที่พบเจ้าของหรือผู้ครอบครองสิ่งของที่จะยึดหรืออายัด ให้แจ้งให้ทราบว่าจะทำการยึดหรืออายัด แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการยึดหรืออายัดสิ่งของดังกล่าว ถ้าไม่พบเจ้าของหรือผู้ครอบครองสิ่งของที่จะยึดหรืออายัดก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการยึดหรืออายัดสิ่งของนั้น แล้วให้หมายเหตุไว้ในบันทึกเป็นหลักฐานด้วย
- (๒) ทำบันทึกการยึดหรืออายัด และบัญชีแสดงรูปพรรณสัณฐาน จำนวนราคา จำนวน

สิ่งของ และผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองสิ่งของที่ยึดหรืออายัดนั้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดี

หมวด ๖

ของกลาง

ข้อ ๔๐. ของกลาง คือ วัตถุใด ๆ หรือทรัพย์สินซึ่งตกมาอยู่ในความคุ้มครองของเจ้าพนักงาน โดยอำนาจแห่งกฎหมายหรือโดยหน้าที่ในทางราชการและยึดไว้เป็นของกลางเพื่อพิสูจน์ในทางคดีหรือเพื่อจัดการอย่างอื่นตามหน้าที่ราชการ

ของกลางแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

(๑) ของกลางในคดีอาญา

(๒) ของกลางอย่างอื่น

ของกลางในคดีอาญา คือ ของที่เกี่ยวข้องต้องจัดการทางคดีอาญา เช่น ของที่บุคคลมีไว้หรือใช้เป็นความผิดหรือของที่ใช้เป็นหลักพิสูจน์ความผิด

ของกลางอย่างอื่น คือ ของกลางที่ไม่เข้าอยู่ในลักษณะของกลางในคดีอาญา เช่น ของที่เก็บตก หล่น หลุด ลอยได้

ข้อ ๔๑. ผู้มีหน้าที่รักษาของกลาง ได้แก่

(๑) ผู้อำนวยการสำนัก หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นเทียบเท่าสำนัก

(๒) ผู้อำนวยการเขต

ข้อ ๔๒. นอกจากจะมีบทกฎหมายบังคับไว้เป็นอย่างอื่นแล้วให้จัดการรักษาของกลางในสถานที่ต่อไปนี้ คือ

(๑) ตามปกติให้รักษาไว้ในสถานที่ทำงานของกรุงเทพมหานคร ที่ทำการสำนัก หรือที่ทำการสำนักงานเขต และให้บรรจุไว้ในที่ปล้นกุญแจเท่าที่สามารถและสมควรจะบรรจุได้

(๒) ถ้าเป็นสิ่งของหรือหลักทรัพย์มีราคา ให้บรรจุไว้ในกำปั่นปล้นกุญแจที่มั่นคงอย่างน้อย ๒ ดอก โดยมีโซ่ล่ามกำปั่นปล้นกุญแจอีกชั้นหนึ่ง หรือจะนำกำปั่นนั้นไปฝากเก็บไว้ในห้องคลังของกรุงเทพมหานครก็ได้

(๓) ถ้าเป็นปศุสัตว์ หรือสัตว์พาหนะให้ทำคอก หรือสถานที่ขังไว้สำหรับเลี้ยง หรือจะมอบให้ผู้ที่สมควรเลี้ยงไว้แทนก็ได้

ถ้าเห็นเป็นการจำเป็นจะต้องจ้างผู้รักษาแทน ก็ให้มีอำนาจจัดจ้างผู้รักษาแทนได้ แล้วให้รายงานให้ผู้อำนวยการสำนัก หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นเทียบเท่าสำนัก หรือผู้อำนวยการเขต ทราบแล้วแต่กรณี

(๔) ถ้าเป็นของใหญ่โตพิเศษ และลำพังพนักงานเจ้าหน้าที่ย่อมไม่สามารถจะรักษาของนั้น ๆ ไว้ได้แล้วจะมอบให้ผู้ที่สมควรรักษาไว้แทนก็ได้ หากจำเป็นก็ให้จัดจ้างผู้รักษาแทนและปฏิบัติตามนัยเดียวกับที่กล่าวมาแล้วในข้อ (๓)

(๕) นอกจากที่กล่าวมาข้างต้น ถ้าผู้อำนวยการสำนักหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น

เทียบเท่าสำนักหรือผู้อำนวยการเขตเห็นสมควรและจำเป็นจะให้จัดการรักษาในที่ใด
เห็นว่ามันคงแข็งแรงก็ให้มีอำนาจสั่งได้ แต่ต้องบันทึกเหตุการณ์จำเป็นพร้อมด้วย
เหตุผลอันสมควรไว้ให้ปรากฏ

ข้อ ๔๓. ผู้มีหน้าที่รักษาของกลาง ย่อมมีหน้าที่ปฏิบัติเกี่ยวข้องแก่ของนั้นคุณทรัพย์ของตนเอง และ
ต้องรักษาของมัน ๆ ไว้ในสถานที่ที่ปรากฏตามระเบียบนี้ด้วยความระมัดระวังโดยกวดขัน ทั้งให้เป็นอยู่ตาม
สภาพเดิมเท่าที่สามารถจะรักษาไว้ได้ และต้องคอยตรวจตราอยู่เสมอตลอดเวลาที่จะต้องส่งมอบต่อกันและกัน

ข้อ ๔๔. เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ แล้ว ให้จัดการลงบัญชีของกลาง สำหรับ
กรณีที่ตั้งพนักงานสอบสวนตามกฎหมายแล้วความปกติให้เก็บของกลางนั้นไว้ และให้ทำบัญชีของกลางเป็น
ใบปลิวแยกส่งไปพร้อมกับสำนวน ถ้าจะส่งพนักงานสอบสวนตามกฎหมายปกติให้เก็บของกลางนั้นไว้ และให้
ทำบัญชีของกลางเป็นใบปลิว แยกส่งมาพร้อมกับสำนวน

ข้อ ๔๕. ของกลางทั้งหลายเมื่อได้ยึดหรืออายัดไว้ และได้จัดการตามกฎหมายเสร็จเด็ดขาดแล้ว
หากปรากฏว่าต้องคืนแก่ผู้ใด ก็ให้บันทึกไว้ในบัญชีของกลางให้ชัดเจน เมื่อได้ส่งมอบของมันนั้นพ้นจากการรักษา
ของคนไป ก็ให้จัดการจำหน่ายบัญชีเสียตามเหตุที่ได้มอบไปนั้น

ข้อ ๔๖. นอกจากเหตุที่ต้องจำหน่ายบัญชีดังกล่าวมาแล้วภายในเดือนมกราคม และเดือนกรกฎาคม
ของทุกปี ให้เจ้าหน้าที่ผู้รักษาของกลางสำรวจของกลาง จัดการขายทอดตลาด หรือคืน แก่ผู้มีสิทธิควรได้รับ
หรืออื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๔๗. เมื่อได้สำรวจแล้วให้เจ้าหน้าที่ผู้รักษาทำบัญชีของที่ตกเป็นของแผ่นดินเพื่อจำหน่ายบัญชี
ของกลางหรือขายทอดตลาดขึ้นไว้เป็นหลักฐาน ส่วนของที่ต้องคืนแก่ผู้ใดก็ให้แจ้งหรือประกาศแก่เจ้าของมา
รับคืนไป

ข้อ ๔๘. ของกลางในคดีอาญา ซึ่งได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด
หรือเกี่ยวกับการกระทำความผิดโดยประการอื่นและกรุงเทพมหานครรักษาไว้ ที่ทราบตัวผู้มีสิทธิจะได้รับของ
คืนอยู่แล้ว เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งหรือประกาศให้ทราบ แต่ผู้นั้นยังไม่มารับของไปเกินกว่าหนึ่งปี นับแต่
วันที่แจ้งหรือประกาศให้ทราบ ก็ให้รับของมัน ๆ เป็นของแผ่นดินและหมายเหตุไว้ในบัญชีแล้วจัดการต่อไป
ดังเช่นของที่ตกเป็นของแผ่นดิน

ข้อ ๔๙. ของกลางในคดีอาญา ซึ่งได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิด
หรือเกี่ยวกับการกระทำความผิดโดยประการอื่นและกรุงเทพมหานครรักษาไว้ ที่ไม่ทราบตัวผู้มีสิทธิจะได้รับ
ของคืนให้ประกาศหาเจ้าของและเมื่อพ้นกำหนดห้าปีนับแต่วันประกาศไม่ได้ตัวผู้มีสิทธิมารับของมันนั้นก็ให้ตก
เป็นของแผ่นดิน และให้จัดการทำนองเดียวกับที่กล่าวมาในข้อ ๔๘.

อนึ่ง ถ้าปรากฏตัวผู้มีสิทธิจะได้รับขึ้นในระหว่างเวลาประกาศ และเจ้าหน้าที่ผู้รักษาได้แจ้งให้ทราบ
แล้ว แต่ผู้นั้นยังไม่มารับของคืนไป เช่นนี้การที่จะตกเป็นของแผ่นดิน ให้ถือกำหนดเวลาหรือปีนับแต่วันที่ผู้มี
สิทธิได้ทราบ ถ้ากำหนดห้าปีที่ประกาศไว้ถึงกำหนดเร็วกว่าก็ให้ถือกำหนดเวลาที่เร็วกว่านั้น

ข้อ ๕๐. การแจ้งหรือประกาศของเจ้าหน้าที่ตามที่กล่าวมาในข้อ ๔๘. ข้อ ๔๙. วรรคแรกนั้น เจ้า-
หน้าที่ผู้รักษาไม่จำเป็นจะต้องฟังว่า ผู้มีสิทธิควรจะได้รับ ไม่ได้ทราบข้อความที่แจ้งหรือประกาศเป็นเหตุให้ผู้นั้น
ได้รับของคืน แต่ถ้าภายในกำหนดเวลาที่กล่าวไว้ในข้อ ๔๘. และข้อ ๔๙. นั้น ผู้มีสิทธิควรได้รับได้แสดงความ

ประสงค์ที่จะรับของคืน แต่มีเหตุขัดข้องมารับของนั้นไปไม่ได้ ก็ให้ถือว่าเจ้าของได้ใช้สิทธิเรียกร้องแล้วภายใน เวลาตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๒๗ แล้ว ก็ให้เจ้าหน้าที่พิจารณาคืนแก่ผู้นั้นต่อไป

ข้อ ๕๑. ถ้าผู้มีสิทธิควรได้รับของกลางนั้น แสดงความจำนงว่าไม่ต้องการรับของคืน และขอมอบ ให้แก่แผ่นดินดังนี้ ก็ให้ผู้มีหน้าที่จัดการบันทึกให้ผู้นั้นลงนามไว้เป็นหลักฐาน ถ้าเป็นการสะดวกก็ให้บันทึก ไว้ในบัญชีของกลางด้วย แล้วจัดการจำหน่ายต่อไป

หมวด ๗

วิธีขายทอดตลาด

ข้อ ๕๒. ของสิ่งใดที่ควรขายได้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รักษาทำบัญชีเสนอปลัดกรุงเทพมหานครสั่งอนุญาต เมื่อได้ขายไปเสร็จแล้วให้จำหน่ายบัญชีของกลางเสีย เว้นแต่ของที่ซึ่งขายไม่ได้ก็ยังไม่ต้องจำหน่ายบัญชี แต่ให้ หมายเหตุไว้ให้รู้ว่าได้สำรวจเพื่อขายแล้ว และเก็บบัญชีของที่ซึ่งขายไม่ได้รักษาไว้ด้วย เพื่อนำออกขายใน คราวต่อไป

ข้อ ๕๓. เมื่อผู้รักษาของกลางได้รับคำสั่งจากปลัดกรุงเทพมหานคร ให้จัดการขายทอดตลาดได้แล้ว ให้ผู้มีหน้าที่ขายตามระเบียบนี้ประกาศล่วงหน้าอย่างน้อยสิบห้าวัน ในคำประกาศต้องให้ปรากฏรายการจำนวน สิ่งของ พร้อมด้วยวันเวลาและสถานที่ที่จะขาย ตลอดจนวิธีการรับเงิน ราคาของ เมื่อได้รับซื้อแล้วปิดไว้ใน ที่เปิดเผยและชุมนุมชนอย่างน้อยสองฉบับ ถ้าของนั้นมีราคามากและเห็นเป็นการสมควรก็ให้แจ้งไปยังกอง ประชาสัมพันธ์ด้วย

ข้อ ๕๔. ของกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบของเขต ให้หัวหน้างานเทศกิจและข้าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งผู้อำนวยการเขตแต่งตั้งอีกสองนาย เป็นคณะกรรมการจัดการขาย

ข้อ ๕๕. ของกลางที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนัก ผู้อำนวยการสำนักแต่งตั้ง ข้าราชการกรุงเทพมหานครสามนาย เป็นคณะกรรมการจัดการขาย

ข้อ ๕๖. ให้คณะกรรมการตามข้อ ๕๔. ข้อ ๕๕. จัดการขายทอดตลาด โดยให้ผู้ที่เสนอราคาสูง เป็นผู้ได้รับซื้อ

ถ้ามีเหตุที่ทำให้ผู้ที่เสนอราคาสูงไม่สามารถจะซื้อได้ คณะกรรมการจะจัดการขายใหม่ หรือขายให้ แก่ผู้ที่ให้ราคาสูงที่รองลงมาก็ได้แล้วแต่จะเห็นสมควร

อนึ่ง คณะกรรมการย่อมทรงไว้ซึ่งอำนาจที่จะไม่ยอมขายให้ผู้ให้ราคาสูงสุดก็ได้ เมื่อพิจารณาเห็นว่า หลักฐานและฐานะของผู้ให้ราคาสูงสุด ไม่สมควรหรือราคาที่เสนอมานั้นไม่สมกับของที่ซึ่งขาย และให้คณะกรรมการบันทึกการขายทอดตลาดไว้ด้วย

ข้อ ๕๗. ห้ามมิให้กรรมการ หรือผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดขายทอดตลาดเข้าสู่ราคา หรือใช้ ให้ผู้หนึ่งผู้ใดเข้าสู่ราคา เว้นแต่จะกระทำเพื่อประโยชน์ในทางราชการ และได้แถลงไว้ในประกาศบอกขายแล้ว

ข้อ ๕๘. ตามปกติให้ผู้รับชำระเงินสดและรับของไปในวันขาย เว้นแต่จะเป็นของใหญ่โต หรือมี ราคามาก จะขอรับชำระราคาในวันหลังก็ให้เรียกเงินมัดจำไว้ร้อยละยี่สิบห้าแห่งราคาของที่ตกลงซื้อขาย แล้ว ให้ทำสัญญาไว้เป็นหลักฐานโดยมีเงื่อนไขให้ชำระราคา และรับของไปตามที่ได้ตกลงกัน แต่ต้องไม่ช้ากว่า สิบห้าวัน นับแต่วันที่ทำสัญญาเป็นคັນไป

ถ้าผู้ซื้อไม่ปฏิบัติตามหรือผิดสัญญาให้จัดการตามนัยที่กล่าวมาในข้อ ๕๖. วรรค ๒ และให้รับเงิน
ค่ามัดจำเป็นของแผ่นดิน

ข้อ ๕๘. เมื่อขายได้เงินเท่าใด ต้องให้ผู้อำนวยความสะดวกเทสกิจทราบแล้วนำเงินราคาที่จะขายได้ตลอดจน
เงินมัดจำที่รับส่งเป็นรายได้ของแผ่นดินตามระเบียบ เว้นแต่จะเป็นการขายของกลางที่ยังไม่ได้เด็ดขาดตามที่ได้
กล่าวไว้ในข้อ ๖๓. ซึ่งต้องรักษาเงินไว้แทนของ

ข้อ ๖๐. ของกลางซึ่งตกเป็นของแผ่นดินและเป็นของที่บุคคลมีได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ของเหล่านั้น
เป็นของที่ควรขาย ทั้งนี้ หมายความว่าถึงสิ่งซึ่งบุคคลอาจมีได้เมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว เช่น
อาวุธปืน ซึ่งอาจขายแก่บุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานให้มีได้เป็นต้น เว้นแต่จะมีระเบียบให้ปฏิบัติเป็น
อย่างอื่น

ข้อ ๖๑. ของกลางซึ่งตกเป็นของแผ่นดิน และเป็นของที่ชำรุดเสียหายไม่มีราคาหรือเป็นของที่
ปราศจากราคาโดยสภาพของมันเอง หรือเป็นของบุคคลไม่อาจมีได้โดยเป็นผิดต่อกฎหมาย เป็นของที่ไม่ควรขาย
ให้สำรวจเสนอผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเป็นสำนัก หรือผู้-
อำนวยความสะดวก ส่งทำลายเสีย หรือให้ส่งไปยังเจ้าหน้าที่แผนกการแห่งของนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๖๒. ของกลางอย่างใดที่เป็นโบราณวัตถุ หรือเป็นของแปลกประหลาด ซึ่งควรจะเก็บไว้เป็น
เครื่องประดับสถานที่ราชการ หรือพิพิธภัณฑสถานเหล่านี้เป็นของที่ไม่ควรขายหรือทำลาย

อนึ่ง ถึงแม้ของกลางที่ควรขายตามที่กล่าวมาในข้อ ๖๐. นั้น หากปลัดกรุงเทพมหานครเห็นควรจะ
ไว้ใช้ในราชการจะไม่ขายก็ได้

ข้อ ๖๓. ของกลางที่เป็นของสดและเสี้ง่ายหรือของที่เก็บไว้นานแล้วจะสูญเสียสภาพ หรือถ้ารักษา
ไว้นานไปจะเป็นการเสียหาย หรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาสูงกว่าราคาของ ให้พิจารณาว่าของกลางในคดีอาญา
ที่พินิจเห็นว่าไม่เป็นที่ประโยชน์ในการที่จะพิสูจน์ทางคดี หรือหากปล่อยไว้ให้สูญเสียสภาพแล้วจะไม่เกิดผล
ในการพิสูจน์ในทางคดีได้ ก็ให้จัดการคืนเจ้าของหรือขายทอดตลาดเสีย แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมีบทกฎหมาย
บังคับไว้เป็นอย่างอื่น การขายทอดตลาดตามข้อนี้ให้ผู้มีหน้าที่ขายออกประกาศปิดไว้ ณ ที่ทำการขายทอดตลาด

การคืนหรือขายในลักษณะเช่นนี้ ถ้าเป็นของกลางที่ยังไม่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งเสร็จเด็ดขาดประการ
ใด ให้ผู้มีหน้าที่รักษาจัดการบันทึกรายการอันเป็นเครื่องพอจะให้พิสูจน์ในทางคดีได้ หรือให้บุคคลผู้มีสิทธิ
จะได้รับของนั้น ๆ อาจทราบได้ว่าเป็นของ ๆ คน และพิสูจน์สิทธิได้แล้ว รักษาตัวเงินราคาขายไว้แทนของ
กลางนี้ ถ้าเป็นจำนวนมาก หรือมีเหตุสมควรให้นำฝากคลังรักษาไว้ ถ้าเป็นของกลางที่มีคำสั่งหรือคำพิพากษา
เสร็จเด็ดขาด ก็ไม่ต้องบันทึกข้อความดังกล่าวข้างต้น และให้คืนตัวเงินแก่ผู้มีสิทธิควรได้รับหรือรวบรวม
ส่งคลังเป็นของแผ่นดิน แล้วแต่กรณี

การคืนหรือขายตามที่กล่าวข้างต้น ถ้าของที่ไม่จำเป็นจะต้องจัดการขายอย่างรีบด่วนเพื่อประโยชน์
แก่ของนั้นแล้ว ให้รายงานขออนุญาตปลัดกรุงเทพมหานครก่อน

ข้อ ๖๔. การขายทอดตลาดของเสี้ง่ายและเสื่อมราคาตามความในข้อ ๖๓. หรือการขายทอดตลาด
ของที่บุคคลอาจมีได้คือเมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ถ้าไม่อาจจะปฏิบัติการให้ครบตามความในข้อ
๕๓, ๕๔, ๕๕ ได้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้รักษามีอำนาจพิจารณาจัดการได้ตามที่เห็นสมควร

หมวด ๘

การรักษาของกลาง

ข้อ ๖๕. ให้มีกฎเกณฑ์สำหรับรักษาสถานที่รักษาของกลาง ๒ ดอก ให้ผู้อำนวยการเขตรักษาไว้หนึ่ง ดอก ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขตรักษาไว้ดอกหนึ่ง หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๔๑. (๑) รักษากฎเกณฑ์ไว้ดอกหนึ่ง และพนักงานเจ้าหน้าที่ระดับรองลงมารักษาไว้ดอกหนึ่งแล้วแต่กรณี การนำของกลางเข้าเก็บหรือนำออก จะต้องรับรู้ร่วมกัน ส่วนการนำไปศาลหรือนำไปเพื่อสอบสวนเป็นหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รักษาจะต้องนำไป

ข้อ ๖๖. การจัดหาสถานที่เก็บของกลาง การจัดหาเครื่องใช้ในการรักษา และการทำบัญชีของกลาง ทุกอย่าง ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามที่กล่าวไว้ในข้อ ๔๕. ถึงข้อ ๕๕. กับการสำรวจของกลางตามที่ได้กล่าวไว้ใน ข้อ ๖๑. เหล่านี้ เป็นหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักหรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นเทียบเท่าสำนักหรือผู้อำนวยการเขต แล้วแต่กรณี จัดทำบัญชีของกลางคิดสำนวน

ข้อ ๖๗. ปลัดกรุงเทพมหานครชอบที่จะทักท้วงได้ในเมื่อเห็นว่าการกระทำของผู้รักษาของกลาง มิได้เป็นไปตามระเบียบนี้ หรือกระทำให้เกิดหรืออาจเกิดการเสียหายได้

ข้อ ๖๘. ของกลางในคดีอาญาทั้งปวง ซึ่งไม่สามารถคิดสำนวนได้นั้น ถ้าเห็นว่าจะส่งไปพร้อมกับ เวลาส่งสำนวน พนักงานอัยการก็ยังพิจารณาสำนวนไม่เสร็จ หรือว่าการวินิจฉัยสำนวนยังจำเป็นจะต้องพิจารณา ถึงของกลาง ก็ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รักษาไว้ก่อน หรืออาจส่งพนักงานสอบสวนรักษาไว้ก่อนแล้วแต่กรณีก็ได้

ข้อ ๖๙. ของกลางที่พนักงานสอบสวนยังไม่นำส่งนั้น เมื่อพนักงานอัยการเห็นว่าจำเป็นจะต้อง พิจารณาประกอบการวินิจฉัยสำนวนจะสั่งให้พนักงานสอบสวนส่งไปเพื่อประกอบการพิจารณาหรือว่าเป็น ของกลางที่จำเป็นจะต้องส่งศาล พนักงานอัยการจะเรียกให้พนักงานสอบสวน นำส่งไปยังพนักงานอัยการ หรือขอให้ศาลออกหมายเรียกก็ได้ สำหรับของกลางที่พนักงานสอบสวนส่งไปยังพนักงานอัยการ ถ้าพนักงาน อัยการเห็นว่าไม่จำเป็นจะต้องพิจารณาประกอบการวินิจฉัยสำนวนจะสั่งให้พนักงานสอบสวนยังไม่นำส่งก็ได้

ข้อ ๗๐. ในเวลาโอนหน้าที่การรักษาของกลางจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งเป็นหน้าที่ผู้รับมอบ จะต้องตรวจของนั้นให้ถูกต้องตรงกับรายการในบัญชี เมื่อผู้รับมอบได้รับหน้าที่และเข้ารักษาโดยมิได้มีการ คัดค้านว่าไม่ถูกต้องประการใดแล้ว ถือว่าผู้รับมอบได้รับไว้ถูกต้องตามจำนวนที่ปรากฏในบัญชีแล้ว

ข้อ ๗๑. ผู้มีหน้าที่รักษาของกลางจะมอบหมายหน้าที่รักษาของกลางให้ผู้ได้บังคับบัญชาก็ได้ แต่ การมอบหมายนี้จะต้องรับผิดชอบในเมื่อเกิดการเสียหายขึ้น เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่าเป็นเพราะเหตุสุดวิสัย หรือ ไม่สามารถจะคุ้มครอง

ส่วนผู้รับมอบหมายให้รักษาของกลางนั้น ย่อมมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการรักษาเช่นเดียวกับ ผู้มีหน้าที่รักษาของกลาง

หมวด ๙

การร้องทุกข์ การกล่าวโทษ

ข้อ ๗๒. การร้องทุกข์ให้ผู้เสียหายหรือผู้จัดการแทนผู้เสียหายร้องทุกข์คือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๗๓. การร้องทุกข์นั้นกระทำได้ ๒ วิธี คือ

(๑) ร้องทุกข์เป็นหนังสือ

(๒) ร้องทุกข์ด้วยวาจา

คำร้องทุกข์ต้องปรากฏชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์ ลักษณะแห่งความผิด พฤติการณ์ต่าง ๆ ที่ความผิดนั้นได้กระทำความเสียหายที่ได้รับ ชื่อและรูปพรรณของผู้กระทำผิดเท่าที่จะบอกได้

การร้องทุกข์เป็นหนังสือ ต้องมีวัน เดือน ปี และลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์ด้วย ถ้าร้องทุกข์ด้วยวาจา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกไว้เป็นหลักฐานด้วย

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์หรือมีการร้องทุกข์ด้วยวาจา และพนักงานเจ้าหน้าที่ได้บันทึกไว้เป็นหลักฐานแล้ว ถ้าคำร้องทุกข์นั้นมีมูลเป็นความผิดอาญา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการสืบสวนตามคำร้องทุกข์นั้นเพื่อดำเนินการนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๗๔. การแก้คำร้องทุกข์จะขอแก้เป็นหนังสือหรือด้วยวาจาก็ได้

การแก้คำร้องทุกข์เป็นหนังสือ ต้องมีวัน เดือน ปี ข้อความที่แก้ไข เพิ่มเติม หรือคัดถอน และลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์

การแก้คำร้องทุกข์ด้วยวาจา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึก วัน เดือน ปี ข้อความที่แก้ไข เพิ่มเติม หรือคัดถอน และให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อในบันทึกไว้เป็นหลักฐาน

การถอนคำร้องทุกข์จะถอนเป็นหนังสือหรือด้วยวาจาก็ได้

การถอนคำร้องทุกข์เป็นหนังสือ ต้องมีวัน เดือน ปี ที่ขอถอนและลายมือชื่อของผู้ถอนคำร้องทุกข์

การถอนคำร้องทุกข์ด้วยวาจา ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกวัน เดือน ปี ที่ขอถอนและให้ผู้ขอถอนคำร้องทุกข์ลงลายมือชื่อในบันทึกไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งการขอแก้หรือขอถอนคำร้องทุกข์ให้นำหนังสือขอแก้หรือถอนคำร้องทุกข์ หรือบันทึกตามวรรค ๓ หรือวรรค ๖ แล้วแต่กรณีไปแนบไว้กับคำร้องทุกข์เดิม

ข้อ ๗๕. การปฏิบัติเกี่ยวกับคำกล่าวโทษให้นำความในข้อ ๗๓. และข้อ ๗๔. มาใช้บังคับโดยอนุโลมพนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่จะไม่บันทึกคำกล่าวโทษในกรณีเช่นนี้ก็ได้

(๑) เมื่อผู้กล่าวโทษไม่ยอมแจ้งว่าเขาคือใคร

(๒) เมื่อมีคำกล่าวโทษเป็นบัตรสนเท่ห์

คำกล่าวโทษที่บันทึกแล้ว และผู้กล่าวโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานผู้รับคำกล่าวโทษจะไม่จัดการแก้คำกล่าวโทษนั้นก็ได้

ข้อ ๗๖. ถ้ามีการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษว่ามีผู้กระทำความผิดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนของกรุงเทพมหานครให้พนักงานดังกล่าวรีบดำเนินการจัดให้มีการร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษตามกฎหมายและรีบจัดส่งไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ความผิดอาญาได้เกิด หรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจดำเนินการตามกฎหมายต่อไปโดยเร็ว

หมวด ๑๐

การเปรียบเทียบปรับ

ข้อ ๗๗. สถานที่ทำการเปรียบเทียบคือ ที่ตั้งทำการของกรุงเทพมหานคร หรือที่ทำการสำนักงานเขต หรือสถานที่อื่นใดซึ่งผู้อำนวยการสำนักเทศกิจกำหนด

ข้อ ๗๘. ในวันหยุดราชการและนอกเวลาปฏิบัติราชการตามปกติประจำวันให้จัดผู้มีอำนาจเปรียบเทียบประจำอยู่ ณ สถานที่ทำการเปรียบเทียบเพื่อดำเนินการเปรียบเทียบ

ข้อ ๗๙. ในคดีที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของกรุงเทพมหานคร ถ้าผู้ต้องหาไม่ชำระค่าเสียหายตามที่กรุงเทพมหานครกำหนด ห้ามมิให้ทำการเปรียบเทียบ

ข้อ ๘๐. ภายในบังคับเมื่อผู้มีอำนาจเปรียบเทียบเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรได้รับโทษจำคุก ให้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดค่าปรับได้โดยให้แจ้งข้อกล่าวหาและเหตุที่กระทำผิดให้ผู้ต้องหาเข้าใจ แล้วจึงกำหนดค่าปรับ ถ้าผู้ต้องหายินยอมตามนั้น ก็ให้บันทึกถ้อยคำผู้ต้องหารวมไว้ในสำนวน แล้วทำการเปรียบเทียบปรับ และจดบันทึกการเปรียบเทียบในสารบบเปรียบเทียบคดี

ข้อ ๘๑. ในการกำหนดเงินค่าปรับให้ผู้ผู้มีอำนาจใช้ดุลยพินิจโดยคำนึงถึงฐานะของผู้ต้องหา ความร้ายแรงแห่งการกระทำผิด เจตนาในการฝ่าฝืนของผู้ต้องหาและนโยบายของทางราชการด้วย

ข้อ ๘๒. เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับภายในเวลาอันสมควรแต่ไม่เกินสามสิบวัน ให้ถือว่าคดีเล็กน้อยและให้เจ้าหน้าที่ปล่อยตัวผู้ต้องหา และคืนของกลาง (ถ้ามี) แก่ผู้มีสิทธิได้รับคืน

ข้อ ๘๓. ถ้าผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบและพร้อมที่จะชำระค่าปรับให้ดำเนินการเปรียบเทียบโดยไม่ชักช้า เมื่อได้ดำเนินการเปรียบเทียบเสร็จแล้วให้ผู้ทำการเปรียบเทียบเก็บรักษาสำนวนและลงบัญชีไว้เป็นหลักฐานส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งรวบรวมส่งสำนักเทศกิจ ทุกวันที่ ๑ และวันที่ ๑๕ ของเดือน

ข้อ ๘๔. ในกรณีผู้ต้องหาไม่ชำระเงินค่าปรับภายในสามสิบวัน หรือไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบและพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่อาจทำการเปรียบเทียบได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจทำการเปรียบเทียบคดีนั้นรีบส่งบันทึกไม่ยอมของผู้ต้องหาพร้อมด้วยตัวผู้ต้องหา และพยานหลักฐานไปยังพนักงานสอบสวนในเขตท้องที่เกิดเหตุเพื่อดำเนินการต่อไป และห้ามมิให้พนักงานสอบสวนเปรียบเทียบผู้ต้องหา เว้นแต่เป็นกรณีผู้ต้องหายินยอมชำระค่าปรับอย่างสูง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๗ (๑)

ข้อ ๘๕. ถ้ามีกฎหมายกำหนดให้ผู้กระทำความผิดชำระเงินรางวัลนำจับด้วย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดจำนวนเงินรางวัลนำจับตามที่กฎหมายบัญญัติไว้อีกส่วนหนึ่ง ถ้าไม่ยอมให้รางวัลตามกฎหมายกำหนดให้ดำเนินคดีต่อไป

ข้อ ๘๖. เมื่อผู้ต้องหาชำระเงินค่าปรับแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ต้องหา โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับเงินและผู้ต้องหาลงลายมือชื่อในใบเสร็จรับเงินนั้นไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๘๗. การรับเงิน การเก็บรักษาเงิน การส่งเงินและการถอนค่าปรับในการเปรียบเทียบให้ถือปฏิบัติตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร หรือระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๘๘. ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นว่า พนักงานสอบสวนเปรียบเทียบคดีไม่ชอบด้วยกฎหมายและแจ้งให้พนักงานสอบสวนทราบแล้ว พนักงานสอบสวนจะต้องถอนเงินค่าปรับคืนเงินที่เปรียบเทียบไว้ให้ผู้ต้องหา

ข้อ ๘๘. ถ้าได้จัดการส่งเงินค่าปรับนั้นไปแล้ว การถอนเงินค่าปรับที่ส่งแล้วคืนให้ผู้ต้องหา พนักงานสอบสวนต้องทำรายงานขอถอนโดยทันที

ข้อ ๘๙. เมื่อถอนเงินค่าเปรียบเทียบปรับมาแล้ว ให้พนักงานสอบสวนแจ้งผู้ต้องหามารับเงินโดยทำบันทึกให้ผู้ต้องหาลงลายมือชื่อรับเงินไว้เป็นหลักฐาน ถ้าผู้ต้องหาไม่มารับเงินคืนภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่แจ้งให้พนักงานสอบสวนนำเงินส่งคลังเก็บรักษาไว้ตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๙๐. บันทึกการเปรียบเทียบคดีให้บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

หมวด ๑๑

การสอบสวน

ข้อ ๙๑. หัวหน้าพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวน ตามระเบียบนี้ คือ

(๑) ให้ผู้อำนวยการเขตเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนและข้าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งเป็นพนักงานสอบสวนของเขตนั้น เป็นพนักงานสอบสวนคดีที่เกิดในเขตอำนาจของเขตนั้น ๆ

(๒) ให้ปลัดกรุงเทพมหานครเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนในคดีทั้งปวงที่เกิดในกรุงเทพมหานครและข้าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งเป็นพนักงานสอบสวนคดีที่เกิดในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครทั้งหมด

ข้อ ๙๒. เมื่อพนักงานกรุงเทพมหานครได้พบการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๘๘ ในกรณีที่ยังจับตัวผู้กระทำความผิดไม่ได้ ให้พนักงานกรุงเทพมหานครผู้นั้นรวบรวมหลักฐานเบื้องต้นแล้วรายงานผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเป็นสำนัก หรือผู้อำนวยการเขต แล้วแต่กรณี และให้ผู้อำนวยการสำนัก หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเป็นสำนัก หรือผู้อำนวยการเขต ทำหนังสือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจสอบสวนทำการสอบสวน พร้อมกับส่งหลักฐานเบื้องต้นที่รวบรวมไว้ดำเนินคดีต่อไป และให้พนักงานกรุงเทพมหานครผู้พบการกระทำความผิดเป็นผู้รับผิดชอบติดตามการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๙๓. ให้ใช้สำนักงานเขต ที่ตั้งที่ทำการของสำนัก หรือที่ทำการของกรุงเทพมหานคร เป็นที่ทำการสอบสวนคดีอาญาตามกฎหมาย ที่อยู่ในเขตอำนาจแล้วแต่กรณี เว้นแต่มีเหตุจำเป็นจะไปทำการสอบสวนที่ใดก็ได้ ทั้งนี้ ให้บันทึกเหตุความจำเป็นไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๙๔. ในการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติดังนี้

(๑) ต้องยึดมั่นในความเที่ยงธรรม

(๒) ต้องรีบกระทำโดยมิชักช้า ก่อนที่จะทำการสอบสวน ให้ตั้งรูปคดีและประเด็นของเรื่องไว้แล้วดำเนินการสอบสวนไปตามประเด็นที่ตั้งโดยครบถ้วน ข้อความที่เกี่ยวกับประเด็นหรือเหตุแวดล้อมกรณีมีอย่างไรให้ถามและบันทึกให้ครบถ้วน เพื่อประกอบการพิจารณาเหตุผลนั้น

(๓) การอ้างเหตุขออำนาจศาลในการฝากขัง ให้กระทำในกรณีจำเป็นเท่านั้น

(๔) ต้องให้ความสะดวกแก่พยานในคดี ถ้าพนักงานสอบสวนเกิดความจำเป็นที่ไม่สามารถ

สอบสวนได้ ให้รายงานหัวหน้าพนักงานสอบสวนเพื่อสั่งให้พนักงานสอบสวนอื่น
ดำเนินการสอบสวนต่อไป

- (๕) ต้องคิดตามสำนวนการสอบสวนให้สำเร็จโดยเร็ว หากขัดข้องอย่างไรให้รีบแจ้งเหตุ
ผลให้ผู้บังคับบัญชาทราบโดยด่วน

ข้อ ๘๖. ให้พนักงานสอบสวนย้ความรู้เห็นของพยานและผู้เสียหายให้นำข้อความที่รู้อจริงมากล่าว
อย่าให้พยานเอาความเข้าใจของคน หรือเพียงแต่ได้ยิน ได้ฟังมาเป็นความรู้เห็นเสียเอง

ก่อนที่จะทำการสอบสวน ให้ชี้แจงแนะนำผู้ให้ถ้อยคำให้เข้าใจว่า การสอบถามปากคำจะต้องกระทำ
อย่างละเอียด เพื่อจะได้นำไปแสดงต่อศาลให้เข้าใจอย่างชัดเจน

ข้อ ๘๗. พนักงานสอบสวนต้องบันทึกข้อความให้ตรงกับที่พยานและผู้เสียหายให้ถ้อยคำ คำใด
ไม่เข้าใจให้หมายเหตุในวงเล็บเป็นความเข้าใจของพนักงานสอบสวนไว้ต่อท้าย ถ้อยคำตามประเพณีนิยมใน
ท้องถิ่นของพยานและผู้เสียหายนั้น ไม่ให้ฝืนใจผู้ให้ถ้อยคำให้การผิดแผกจากประเพณีนิยมในท้องถิ่น

การบันทึกข้อความในสำนวนการสอบสวนต้องชัดเจน อ่านแล้วเข้าใจเรื่องได้ดี

ข้อ ๘๘. พนักงานสอบสวนพึงระมัดระวังในการบันทึกวัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุให้ถูกต้อง
ตรงกับข้อเท็จจริง

ข้อ ๘๙. การสอบสวนให้ใช้ภาษาไทย ถ้ามีความจำเป็นต้องแปลภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ
หรือภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทยให้ใช้ล่าม ก่อนดำเนินการพนักงานสอบสวนต้องให้ล่ามสาบานหรือปฏิญาณ
ตนว่าจะทำหน้าที่โดยสุจริต จะไม่แก้ไขเพิ่มเติมหรือตัดทอนสิ่งที่แปล เมื่อแปลเสร็จแล้วให้ล่ามลงลายมือชื่อ
ในคำแปลนั้น

ผู้ทำหน้าที่ล่ามในวรรคก่อน ให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้จัดหา

ข้อ ๑๐๐. การส่งประเด็นไปให้พนักงานสอบสวนท้องถิ่นทำการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวน
ดำเนินการดังนี้

(๑) ส่งสำนวนการสอบสวนทั้งหมด หรือสำเนาคำให้การ คำกล่าวโทษ หรือคำร้องทุกข์
หรือสำเนาคำให้การพยานที่เกี่ยวข้อง หรือสำเนาคำให้การผู้ต้องหา หรือเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับประเด็น เพื่อ
เป็นหลักในการสอบสวนพยานให้ตรงกับประเด็นที่ต้องการในคดีนั้น และ

(๒) กำหนดประเด็นที่ต้องการให้สอบสวนไปด้วย

การติดต่อส่งหรือรับประเด็นให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนติดต่อกันโดยตรงได้

ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับประเด็นรีบดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ข้อ ๑๐๑. พนักงานสอบสวนต้องทำการสอบสวนผู้ร้องทุกข์ หรือผู้กล่าวโทษให้รอบคอบว่าคดีที่
เกิดขึ้นนั้นเข้าด้วยลักษณะความผิดตามบทบัญญัติกฎหมายใด มีเหตุผลน่าเชื่อหรือไม่ ถ้าปรากฏเหตุผลไม่น่าเชื่อ
ให้สืบสวนสอบสวนหาข้อเท็จจริงต่อไปจนชัดเจนก่อน

ถ้าปรากฏว่าคดีที่เกิดขึ้นนั้น เป็นความผิดที่อยู่ในอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร ให้
พนักงานสอบสวนแจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๑๐๒. ถ้าผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือผู้ต้องหาเป็นคนต่างด้าว ให้ทำบันทึกเลขที่ วัน เดือน ปี
สถานที่ออกที่ปรากฏในใบต่างด้าวรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ให้บันทึกสาระสำคัญบัตรประจำตัวของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ ผู้ต้องหา หรือพยาน ลงในบันทึกคำให้การด้วย

ข้อ ๑๐๓. ภายใต้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ มาตรา ๕๐ พนักงานสอบสวนของกรุงเทพมหานครมีอำนาจสอบสวนคดีอาญา ซึ่งเป็นความผิดตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครและกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร ซึ่งได้เกิดหรืออ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของตน หรือผู้ต้องหาที่มีที่อยู่หรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตนได้

ข้อ ๑๐๔. ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้ชี้ขาดในกรณีที่ไม่แน่ใจว่าพนักงานสอบสวนคนใดควรเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ การรอคำชี้ขาดนั้นไม่เป็นเหตุให้งดการสอบสวน

ข้อ ๑๐๕. ในกรณีที่ความปรากฏต่อมาว่าความผิดที่ทำการสอบสวนนั้น ควรอยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานสอบสวนท้องที่อื่น ให้ส่งบันทึกการสอบสวนที่จัดทำไว้แล้วไปยังพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบแห่งท้องที่นั้นดำเนินการต่อไป แต่การส่งนี้พนักงานสอบสวนได้พิจารณาเหตุผลโดยรอบคอบแล้วเห็นว่ามิกรณีจำเป็นหรือเพื่อความสะดวกที่ต้องดำเนินการสอบสวนต่อไป มิฉะนั้นจะเกิดผลเสียหายแล้วจะงดไม่ส่งก็ได้ แต่เหตุผลที่งดไม่ส่งนี้ พนักงานสอบสวนต้องระมัดระวังอย่าให้เสียหายในทางคดีได้ และบันทึกเหตุผลนั้นไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วย

ข้อ ๑๐๖. บันทึกที่พนักงานสอบสวนทำขึ้นเป็นสำนวน ให้ปฏิบัติดังนี้

- (๑) ระบุสถานที่ วัน เดือน ปี ที่บันทึก ลายมือชื่อและตำแหน่งเจ้าพนักงานผู้ทำบันทึก
- (๒) ถ้าทำบันทึกโดยคำสั่งศาล หรือโดยคำสั่ง หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานอื่น ให้บันทึกไว้ด้วยว่าได้รับคำสั่งหรือคำขอเช่นนั้น และแสดงด้วยว่าได้ทำไปอย่างไร
- (๓) อ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง ถ้ามีข้อความแก้ไขทักท้วงหรือเพิ่มเติมให้แก้ไขให้ถูกต้อง หรือมิฉะนั้นก็บันทึกไว้และให้ผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อรับรองว่าถูกต้อง ถ้าบุคคลที่ต้องลงลายมือชื่อในบันทึกหรือถ้อยคำสำนวน ไม่สามารถหรือไม่ยอมลงลายมือชื่อให้บันทึกหรือรายงานเหตุนั้นไว้
- (๔) ถ้าบันทึกถ้อยคำมีหลายแผ่น ให้ผู้ให้ถ้อยคำและพนักงานสอบสวนลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้านล่างของบรรทัดสุดท้ายทุกแผ่น
- (๕) เขียนด้วยหมึก หรือพิมพ์ดีด หรือพิมพ์ ถ้ามีที่ผิดใด ห้ามมิให้ลบออกให้เพียงแต่ขีดฆ่าคำผิด แล้วเขียนใหม่ ถ้ามีถ้อยคำต้องตกเติม ก็ตกเติมไว้ เจ้าพนักงานผู้ขีดฆ่าหรือตกเติมและผู้ให้ถ้อยคำต้องลงชื่อรับรองไว้ที่ข้างกระดาษทุกแห่งที่มีการขีดฆ่าหรือตกเติม

ข้อ ๑๐๗. เมื่อบันทึกปากคำของผู้เสียหายหรือผู้กล่าวโทษ ผู้ต้องหาหรือพยานเสร็จแล้วให้อ่านให้ผู้นั้นฟังและลงลายมือชื่อไว้ ถ้าผู้นั้นไม่ยอมลงลายมือชื่อให้บันทึกว่าผู้นั้นไม่ยอมลงลายมือชื่อ

ข้อ ๑๐๘. ให้พนักงานสอบสวนลงรายการในปกสำนวนเพื่อสะดวกแก่การตรวจสอบและกำหนดนัดหมายวันสอบสวน ถ้าหากมีการมอบหมายสำนวนให้ผู้ใดจัดการแทนให้ลงบันทึกข้อความไว้เป็นหลักฐานด้วย และให้ทำปกสำนวนด้วย

การสอบสวนบุคคลหนึ่งบุคคลใดในฐานะเป็นพยานก็ดี หรือในฐานะเป็นผู้ต้องหาที่ดี จะต้องกระทำ

โดยมิชักช้าในโอกาสแรกที่พบตัวบุคคลนั้น โดยพนักงานสอบสวนจะต้องใช้วิธีตั้งคำถามให้ตอบแล้วบันทึกคำถามและคำให้การตอบคำถามเพื่อให้ปรากฏข้อเท็จจริงเป็นลำดับไป เริ่มตั้งแต่คำถามแรกถึงคำถามสุดท้าย ทั้งนี้ ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนใช้วิธีสอบถามปากคำแล้วบันทึกเรียบเรียงขึ้นเองในลักษณะของการบรรยายข้อเท็จจริง

ข้อ ๑๐๘. เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเห็นว่าได้สอบสวนเสร็จแล้ว ให้รวบรวมบันทึกการสอบสวน เอกสารอื่นซึ่งได้มา พร้อมทั้งบันทึกและเอกสารซึ่งเจ้าพนักงานอื่นผู้สอบสวนคดีเดียวกันนั้นส่งมารวมเข้าสำนวนไว้

เอกสารที่ยื่นเป็นพยานให้รวมเข้าสำนวน ถ้าเป็นสิ่งของอย่างอื่นให้ทำบัญชีรายละเอียดรวมเข้าสำนวนไว้

ข้อ ๑๑๐. การรวบรวมบันทึกการสอบสวนและเอกสารเข้าสำนวน ถ้ามีให้เรียงตามลำดับ ดังนี้

๑. ปกสำนวน
๒. รายงานการสอบสวน
๓. บันทึกคำให้การผู้กล่าวหา
๔. บันทึกคำให้การผู้ต้องหา
๕. บันทึกคำให้การพยาน
๖. ใบคำให้การ
๗. บัญชีของกลาง
๘. บันทึกพนักงานสอบสวน
๙. บันทึกการตรวจสถานที่เกิดเหตุ
๑๐. แผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุ
๑๑. บันทึกการนำชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพและภาพถ่าย
๑๒. ภาพถ่ายสถานที่เกิดเหตุ ภาพถ่ายของกลางที่ใช้เป็นหลักฐานทางคดี
๑๓. บันทึกการชี้ตัวผู้ต้องหาและภาพถ่าย
๑๔. เอกสารโต้ตอบต่าง ๆ
๑๕. สำเนาเอกสารต่าง ๆ ที่ประกอบสำนวนการสอบสวน
๑๖. หนังสือสำคัญสำหรับรับตัวทหาร (แบบ ๑.)
๑๗. หนังสือมอบและรับตัวทหารกระทำผิด (แบบ ๒.)
๑๘. หนังสือขอให้ควบคุมผู้ต้องหาระหว่างสอบสวน (แบบ ๓.)
๑๙. หนังสือแจ้งการจับกุมเด็กและเยาวชน (แบบ ๑.)
๒๐. หนังสือแจ้งการจับกุมเด็กหรือเยาวชนไปยังบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือผู้ที่อาศัยอยู่ (แบบ ๒.)
๒๑. รายงานสถานพินิจ
๒๒. หมายค้น บันทึกการตรวจค้น
๒๓. หมายเรียกพยาน

๒๔. หมายถึงผู้ต้องหา
๒๕. หมายถึง คำนิรूपพรรณผู้กระทำผิด
๒๖. บันทึกขอความเห็นชอบจับกุมหรือออกหมายจับ
๒๗. บันทึกการจับกุม บันทึกการแจ้งสิทธิ์
๒๘. บันทึกการควบคุม
๒๙. บันทึกเสนอ คำร้องและสัญญาประกัน
๓๐. คำร้องขอมัดฟ้องและฝากขังครั้งที่ ๑ (ศาลแขวง)
๓๑. คำร้องขอมัดฟ้องและฝากขังครั้งต่อไป (ศาลแขวง)
๓๒. คำร้อง (ใช้สำหรับฝากขังในศาลอาญาครั้งที่ ๑ และครั้งต่อไป, ขอมัดฟ้อง ในศาลเด็กครั้งที่ ๑ และครั้งต่อไป, ขอลปล่อยในทุกศาล)
๓๓. บันทึกขอทราบผลคดี
๓๔. พิมพ์มือผู้ต้องหา
๓๕. บัญชีสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๑๑๑. ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบทำรายงานการสอบสวนโดยสรุปข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานทุกอย่างซึ่งปรากฏในสำนวนการสอบสวนตามหัวข้อดังนี้

- (๑) วัน เวลา สถานที่เกิดเหตุ
- (๒) ข้อกล่าวหาอันเป็นมูลให้เกิดความผิด
- (๓) คำผู้ต้องหา
- (๔) คำพยานและหรือพยานหลักฐานอื่น
- (๕) ความเห็นพร้อมทั้งเหตุผลของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ควรเชื่อหรือไม่เชื่อว่าผู้ต้องหากระทำความผิด รวมทั้งเหตุผลในการอ้างให้ฟ้องหรือไม่ฟ้องตามบทกฎหมายใด หรือมีความเห็นของการสอบสวนไว้ก่อน

ให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบลงลายมือชื่อในรายงานการสอบสวนแล้วนำเสนอหัวหน้าพนักงานสอบสวนเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๑๑๒. เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวน เห็นว่า การสอบสวนเสร็จแล้วให้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดดังนี้

ในกรณีที่เสนอความเห็นควรสั่งฟ้อง ให้พนักงานสอบสวน ส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมกับผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ เว้นแต่ผู้ต้องหานั้นถูกขังอยู่แล้ว

ในกรณีเสนอความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง ให้ส่งเฉพาะสำนวนการสอบสวนพร้อมด้วยความเห็นไปยังพนักงานอัยการ ส่วนตัวผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวนมีอำนาจปล่อยหรือปล่อยชั่วคราว ถ้าผู้ต้องหาถูกขังอยู่ให้ขอต่อศาลให้ปล่อย

เมื่อได้ส่งความเห็นและสำนวนการสอบสวนไปถึงพนักงานอัยการแล้ว ถ้าพนักงานอัยการสั่งประการใดให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามนั้นโดยเร็ว

ข้อ ๑๑๓. ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้อง ถ้าความผิดนั้นเป็นความผิดซึ่งอาจเปรียบเทียบ-

เทียบปรับได้ และสั่งให้พนักงานสอบสวนเปรียบเทียบคดีนั้นให้พนักงานสอบสวนเปรียบเทียบปรับผู้ต้องหา ไม่น้อยกว่าจำนวนค่าปรับที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้เคยกำหนดไว้ และผู้ต้องหาไม่ชำระค่าปรับ

ข้อ ๑๑๔. เมื่อพนักงานอัยการแจ้งคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้ว ให้พนักงานสอบสวนแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ต้องหาและผู้ร้องทุกข์ทราบหากทำได้ และให้ทั้งสองฝ่ายลงลายมือชื่อไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ ๑๑๕. เพื่อมิให้สำนวนการสอบสวนต้องตกค้างอยู่กับพนักงานสอบสวนนานเกินควร ถ้าไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำผิดหรือในคดีที่รู้ตัวผู้กระทำผิดแต่ไม่สามารถเรียกหรือจับตัวมาได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเห็นว่าได้สอบสวนนานพอสมควรที่จะเสนอของคกรสอบสวน หรือสั่งไม่ฟ้อง ให้ถือปฏิบัติตามระยะเวลาที่ดำเนินการสอบสวนมาแล้ว ดังนี้

- (๑) คดีอาญาที่มีความผิดซึ่งต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ จะต้องสืบสวนสอบสวนติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่าหกสิบวัน
- (๒) คดีอาญาซึ่งมีความผิดนอกจาก (๑) จะต้องสืบสวนสอบสวนติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่าร้อยยี่สิบวัน

เฉพาะสำนวนการสอบสวนที่จะของคกรสอบสวนให้เสนอตามลำดับชั้นไปยังผู้อำนวยการสำนักหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเป็นสำนัก หรือผู้อำนวยการเขต พิจารณาก่อนเสนอพนักงานอัยการ

ข้อ ๑๑๖. คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล เมื่อพนักงานอัยการได้ส่งหมายเรียกพยานให้กับพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนจัดการส่งหมายเรียกพยานของศาลให้กับพยานและแจ้งผลการส่งหมายเรียกพยานให้พนักงานอัยการทราบก่อนวันนัดพิจารณา เมื่อถึงวันนัดสืบพยานให้พนักงานสอบสวนนำพยานไปพบพนักงานอัยการก่อนสืบพยานนั้นด้วย

ข้อ ๑๑๗. ให้พนักงานสอบสวนทำสำนวนสอบสวนโดยมีสำเนาการสอบสวน ๒ ชุด ตัวสำนวนสอบสวนส่งให้พนักงานอัยการ สำเนาชุดหนึ่งให้ทำการสอบสวนเก็บไว้ อีกชุดหนึ่งให้พนักงานสอบสวนเจ้าของเรื่องเก็บรักษาไว้

ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนเก็บรักษาสำเนาการสอบสวนที่พนักงานสอบสวนมอบให้ตามลำดับเลขที่คดี

เมื่อพ้นอายุความและคดีไม่ได้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล ให้ทำลายสำเนาสำนวนนั้นเสีย

ข้อ ๑๑๘. สำนวนที่อัยการส่งคืนมา และเป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนจะต้องเก็บรักษานั้นให้ปฏิบัติดังนี้

- (๑) สำนวนที่พนักงานอัยการได้สั่งให้ของคกรสอบสวนหรือให้สอบสวนต่อไป ให้เสนอผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ และคืนเรื่องเดิมให้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดี
- (๒) สำนวนที่ไม่ได้รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ให้พนักงานสอบสวนท้องที่เก็บ

ข้อ ๑๑๙. ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ดำรงตำแหน่งปลัดกรุงเทพมหานคร รองปลัดกรุงเทพมหานคร ผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ ผู้อำนวยการเขต มีอำนาจควบคุมตรวจตรา แนะนำให้การสอบสวนเป็นไปตาม

กฎหมายและระเบียบนี้ กับให้มีอำนาจตรวจสอบสำนวนและสิ่งปฏิบัติการตามที่เห็นสมควร เพื่อความเรียบร้อย ในการสอบสวน หากจำเป็นหรือมีเหตุผลอันสมควรจะทำการสอบสวนด้วยตนเองก็ได้

ให้พนักงานสอบสวนจัดทำสมุดประจำตัวบันทึกคดีที่ตนสอบสวนเพื่อผู้บังคับบัญชาตรวจได้ตลอดเวลา พร้อมทั้งลงรายการรับกินคดีประจำวันไว้ ณ ที่ทำการสอบสวน เมื่อรับคดีหรือจำหน่ายคดีให้บันทึกไว้ในสมุดรับคดียังด้วย

หมวด ๑๒

รายงานประจำวัน

ข้อ ๑๒๐. รายงานประจำวัน เป็นหลักฐานสำคัญสำหรับการบันทึกเหตุการณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามข้อ ๕. (๘) ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับตามข้อ ๖. (๕) พนักงานสอบสวนตามข้อ ๗. (๓) เช่นการออกเวรยาม การจ่ายอาหารผู้ต้องหา การเก็บรักษาและกินของส่วนตัวของผู้ต้องหา หรือที่ผู้อำนวยการสำนัก หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นเทียบเท่าสำนัก หรือผู้อำนวยการเขตเห็นสมควรสั่งให้ลงประจำวันไว้เป็นหลักฐานว่าได้ปฏิบัติงานตามหน้าที่อย่างไร มีเหตุการณ์อย่างไร ได้จัดการอย่างไร โดยให้ลงรายงานประจำวันไว้เป็นหลักฐาน แล้วรายงานต่อผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานนั้น

ห้ามบุคคลภายนอกอ่านหรือคัดลอกข้อความใด ๆ จากรายงานประจำวัน เว้นแต่ผู้อำนวยการสำนัก หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นเทียบเท่าสำนัก หรือผู้อำนวยการเขต เห็นสมควร

สมุดรายงานประจำวันสำหรับลงรายงานประจำวันเล่มหนึ่งมี ๒๐๐ แผ่น โดยมีแผ่นปรุคู่มือสำหรับเขียนเป็นสำเนาไว้ด้วย และมีเลขหน้าตรงกันกับต้นฉบับ

การเขียนแผ่นปรุคู่มือ ให้ใช้กระดาษคาร์บอนรองจากรายงานประจำวันต้นฉบับ เมื่อเขียนต้นขั้วรายงานประจำวันก็จะติดพร้อมกันไป ทั้งนี้ผู้เขียนต้องระวังให้สำเนานั้นอ่านได้ชัดเจนด้วย

การลงลายมือชื่อในแผ่นปรุคู่มือ จะลงลายมือชื่อโดยใช้กระดาษคาร์บอนรอง หรือจะลงโดยไม่ใช้กระดาษคาร์บอนก็ได้

ข้อ ๑๒๑. การลงรายงานประจำวันในวันหนึ่ง ๆ นั้น ให้เริ่มลงตั้งแต่เวลา ๐๐.๐๑ น. ถึง ๒๔.๐๐ น. ของวันนั้น และเริ่มลงใหม่ทุกวัน

ข้อ ๑๒๒. วิธีลงรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี เมื่อได้รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษไว้แล้ว ให้บันทึกลงในรายงานประจำวันโดยย่อ โดยไม่ต้องให้ผู้ร้องทุกข์หรือผู้กล่าวโทษลงนามในรายงานประจำวัน โดยให้ปรากฏลักษณะแห่งความผิด พฤติการณ์ต่าง ๆ แห่งความผิดที่เกิดขึ้น ความเสียหายที่ได้รับ ชื่อ หรือรูปพรรณของผู้กระทำผิด วัน เดือน ปี เวลา และสถานที่เกิดเหตุ แล้วให้ลงชื่อและตำแหน่งไว้ในคอนท้ายของรายงานประจำวันข้อนั้น

พนักงานสอบสวนหรือผู้รับแจ้งที่รับคำร้องทุกข์หรือคำกล่าวโทษไว้ได้จัดการดำเนินการเกี่ยวกับคดีนั้น ๆ ไปอย่างไร เช่น การไปตรวจสถานที่เกิดเหตุ และการนำบุคคลไปชี้สถานที่เกิดเหตุ การอนุญาตประกันหรือปล่อยตัวผู้ต้องหา การส่งของกลางไปตรวจพิสูจน์ เป็นต้น ก็ให้บันทึกลงในรายงานประจำวันโดยย่อให้ปรากฏไว้ด้วย

ข้อ ๑๒๓. การเขียนรายงานประจำวัน ให้เขียนด้วยหมึกสีน้ำเงินหรือสีดำ ถ้ามีผิดที่ใดห้ามขูดลบออก ให้เพียงแต่ขีดฆ่าคำผิดแล้วเขียนใหม่ ผู้มีหน้าที่แกต้องลงนามยอมรับรองไว้ที่ข้างกระดาษ ถ้าคำดกเดิมในประจำวันนี้ต้องลงนามยกกำกับไว้เช่นเดียวกัน กระดาษประจำวันแผ่นใดที่ขีดฆ่าดกเดิมเสียใช้การไม่ได้ ให้ขีดฆ่าด้วยหมึกสีแสดทะแยงมุม และเขียนว่า “ไม่ใช่” และผู้เขียนลงนามกำกับไว้ ห้ามฉีกทิ้งเป็นอันขาด

การแก้ไข ดกเดิม ข้อความอันเป็นสาระสำคัญในสมุดรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีให้เขียนข้อความที่แก้ไข ดกเดิม ลงไว้ในประจำวันอีกข้อหนึ่งต่างหาก

ข้อ ๑๒๔. กิจการดังต่อไปนี้ให้จดลงไว้ในรายงานประจำวันเป็นหลักฐานด้วย

- (๑) พนักงานเจ้าหน้าที่และพนักงานสอบสวนทุกนาย เมื่อออกจากที่ทำการไปที่ใด เช่น ออกตรวจรักษาความสงบเรียบร้อย ไปราชการต่างท้องถิ่น ไปตามพยาน ไปศาล ฯลฯ ให้ลงให้แน่ชัดว่าไปที่ใด หรือติดตามผู้ต้องหาไปที่ใด เว้นแต่เป็นเรื่องราชการลับก็ให้ระบุว่าได้ไปตามคำสั่งของใคร

การไปและกลับให้พนักงานดังกล่าวลงลายมือชื่อไว้ตอนท้ายของรายงานประจำวันข้อนั้นด้วย

- (๒) พนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อเข้าเวรและออกเวร ให้ลงรายงานประจำวันรับมอบหน้าที่ผู้ต้องหา ที่คนมีหน้าที่ดูแลรักษาและตรวจนับกันให้ถูกต้องก่อนแล้วลงนามในรายงานประจำวันข้อนั้นเป็นหลักฐาน
- (๓) เมื่อสิ้นวันหนึ่ง ๆ ของรายงานประจำวัน ให้สรุปไว้ในท้ายประจำวันด้วยว่าในวันนั้นมีคดีอะไรจำนวนกี่ราย เกิดขึ้นอย่างละกี่ราย หากวันใดไม่มีคดีเกิดขึ้น ก็ให้ลงไว้ด้วยว่า “วันนี้ไม่มีคดีเกิดขึ้น”

ข้อ ๑๒๕. การลงเวลาข้อหนึ่ง ๆ นั้น จะต้องให้ตรงกับเวลาที่ออกไปปฏิบัติหน้าที่หรือเวลาที่รับแจ้งเหตุการณ์นั้น ๆ

ข้อ ๑๒๖. พนักงานเจ้าหน้าที่ของเขตและสำนัก ตั้งแต่ระดับ ๓ - ๕ จะต้องทราบถึงเหตุการณ์ที่ปรากฏในรายงานประจำวันที่เกิดขึ้นในวันหนึ่ง ๆ

ข้อ ๑๒๗. ต้นขั้วรายงานประจำวันให้เก็บรักษาไว้ที่ทำการนั้น ๆ ส่วนแผ่นปรุคู่มือรายงานประจำวัน ให้เสนอออกจากสำนักงานในวันรุ่งขึ้น โดยให้เสนอผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นถึงสำนักเทศกิจ และให้สำนักเทศกิจรายงานให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครทราบต่อไป

ข้อ ๑๒๘. การทำลายเอกสารต่าง ๆ ให้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยงานสารบรรณ

ข้อ ๑๒๙. แบบพิมพ์ต่าง ๆ ให้ใช้ตามแบบที่สำนักเทศกิจกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๒๘

(ลงชื่อ) พลตรีจำลอง ศรีเมือง

(จำลอง ศรีเมือง)

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักตำรวจเทศกิจ โทร. ๒๒๓๒๗๗๑-๒

ที่ กท ๘๐๐๐/๖๒๑๖ วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานร่างระเบียบกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคดี

เรียน ที่ปรึกษากรุงเทพมหานคร

เรื่องเดิม ตามที่ที่ปรึกษากรุงเทพมหานคร และผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนกรุงเทพมหานคร ได้พิจารณาและเห็นชอบตามร่างข้อระเบียบกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคดี ว่ามีขอบเขตครอบคลุมดีแล้ว ควรให้ดำเนินการในขั้นรายละเอียดต่อไป โดยได้มอบให้สำนักตำรวจเทศกิจประสานงานกับกองปกครองและทะเบียน และกองกฎหมายและคดี จัดตั้งคณะทำงานย่อยในนามของประธานคณะกรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารข้าราชการกรุงเทพมหานคร แล้วเสนอผลงานให้คณะกรรมการฯ พิจารณาก่อนวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๗ นั้น

ข้อพิจารณา สำนักตำรวจเทศกิจพิจารณาแล้วเห็นควรแต่งตั้งคณะทำงานย่อยเพื่อพิจารณาเรื่องนี้ โดยประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

๑. นายไพศาล ชัยมงคล ผู้อำนวยการสำนักตำรวจเทศกิจ	เป็นประธานคณะทำงาน
๒. นายประเสริฐ นุดงรัส หัวหน้าฝ่าย ฝ่ายงานปฏิบัติการตำรวจเทศกิจ	เป็นคณะทำงาน
๓. นายสถาพร สุรพงษ์พิทักษ์ หัวหน้าฝ่าย ฝ่ายงานเลขานุการ	เป็นคณะทำงาน
๔. นายสุประพันธ์ วงษ์กะพันธุ์ หัวหน้างานทะเบียนปกครอง (ผู้แทนกองปกครองและทะเบียน)	เป็นคณะทำงาน
๕. นายสมชาย ดาวแสงสว่าง กองกฎหมายและคดี (ผู้แทนกองกฎหมายและคดี)	เป็นคณะทำงาน
๖. นายณัฐชัย ททวนิช หัวหน้างานตำรวจเทศกิจเขตพระโขนง	เป็นคณะทำงาน
๗. ว่าที่ ร.ต.ฐิติพร ก้อนแก้ว เจ้าพนักงานปกครอง ๕	เป็นคณะทำงานและเลขานุการ
๘. นางสาวสุพร สุขสบาย นิติกร ๔ สำนักตำรวจเทศกิจ	คณะทำงานและผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ควรให้คณะทำงานดังกล่าว ดำเนินการร่างระเบียบดังกล่าวให้แล้วเสร็จ เสนอให้คณะกรรมการฯ ก่อนวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๗

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หากเห็นชอบสำนักตำรวจเทศกิจจักได้แจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบเพื่อดำเนินการต่อไป

(ลงชื่อ) ไพศาล ชัยมงคล

(นายไพศาล ชัยมงคล)

ผู้อำนวยการสำนักตำรวจเทศกิจ

เห็นชอบตามเสนอ และ

ขอให้เสนอผลก่อน ๒๘ ธ.ค. ๒๖

(ลงชื่อ) ธำรง พัฒนรัฐ

(นายธำรง พัฒนรัฐ)

ที่ปรึกษากรุงเทพมหานคร

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๒๗๕/๒๕๒๘

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาร่างระเบียบกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคดี

ด้วยร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ซึ่งได้ผ่านการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาแล้ว ได้กำหนดให้ข้าราชการกรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่จับกุมและสอบสวนผู้กระทำความผิดข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครและกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร รวมทั้งการเปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิดข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร กรุงเทพมหานครจึงได้ยกร่างระเบียบกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคดีขึ้นไว้เป็นหลักปฏิบัติเมื่อร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ประกาศใช้เป็นกฎหมายแล้ว ฉะนั้น เพื่อให้ร่างระเบียบกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคดีเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ทันการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. (ฉบับใหม่) จึงแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาร่างระเบียบกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคดีขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

๑. ที่ปรึกษากรุงเทพมหานคร
(นายธำรง พัฒนรัฐ)	เป็นประธานกรรมการ
๒. รองปลัดกรุงเทพมหานคร
(ร้อยตรีศรีสิทธิ์ วาสิกศิริ)	เป็นรองประธานกรรมการ
๓. ที่ปรึกษาฝ่ายการพาณิชย์
(นายเอนก สิงห์โตโรจน์)	เป็นกรรมการ
๔. ผู้อำนวยการสำนักตำรวจเทศกิจ	เป็นกรรมการ
๕. ผู้อำนวยการกองกฎหมายและคดี	เป็นกรรมการ
๖. ผู้อำนวยการกองปกครองและทะเบียน	เป็นกรรมการ
๗. ผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่	เป็นกรรมการ
๘. ผู้แทนกรมการปกครอง	เป็นกรรมการ
๘.๑ นายอาหาร เพชรรักษ์ หัวหน้างานกฎหมายและระเบียบ กองการสอบสวนและนิติการ	
๘.๒ นายบุญยรัตน์ มุสิกไชย ประจำกองการสอบสวนและนิติการ	
๘.๓ นายสุทัศน์ สร้อยน้ำ เจ้าพนักงานปกครอง ๕ กองการสอบสวนและนิติการ	
๙. ผู้แทนกรมอัยการ	เป็นกรรมการ
๙.๑ นายจักรวาล กาญจธีรานนท์ อัยการพิเศษประจำกรม กองวิชาการ	
๙.๒ ร้อยโทวิรัช พันธุมะผล อัยการพิเศษประจำกรม กองวิชาการ	

๑๐. ผู้แทนกรมตำรวจ เป็นกรรมการ
- ๑๐.๑ พันตำรวจเอกหม่อมหลวงต่อสร ปราโมช รองผู้บังคับการ กองวิชาการ
- ๑๐.๒ พันตำรวจโทไพบุลย์ รัศมีทรัพย์ สารวัตรแผนกระเบียบการตำรวจ กองวิชาการ
๑๑. หัวหน้าเขตพญาไท เป็นกรรมการ
๑๒. หัวหน้าเขตพระโขนง เป็นกรรมการ
๑๓. หัวหน้าฝ่ายงานปฏิบัติการตำรวจเทศกิจ เป็นกรรมการ
๑๔. หัวหน้างานตำรวจเทศกิจ เขตพระโขนง เป็นกรรมการ
๑๕. หัวหน้างานวิชาการและระเบียบ กองกฎหมายและคดี เป็นกรรมการ
๑๖. ว่าที่ร้อยตรีฐิติพร ก้อนแก้ว สำนักตำรวจเทศกิจ เป็นกรรมการและเลขานุการ
๑๗. นางสาวสุพร สุขสบาย สำนักตำรวจเทศกิจ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๘. นายประวิช ศรีวิสัย สำนักตำรวจเทศกิจ เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
- ให้คณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งนี้ พิจารณากลับกรอง ปรับปรุง แก้ไขร่างระเบียบการดังกล่าว เพื่อ

ใช้เป็นระเบียบกรุงเทพมหานครต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๒๘

(ลงชื่อ) พลเอก สิทธิ จิรโรจน์

(สิทธิ จิรโรจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งคณะกรรมการพิจารณาร่างระเบียบกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคดี
ที่ ๑/๒๕๒๘

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาแก้ไขร่างระเบียบกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคดี

ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๗๕/๒๕๒๘ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๒๘ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาร่างระเบียบกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคดีขึ้น เพื่อทำหน้าที่ในการพิจารณา กลั่นกรอง ปรับปรุง แก้ไขร่างระเบียบกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคดีที่ได้มีการยกร่างขึ้น นั้น

คณะกรรมการพิจารณาร่างระเบียบกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคดี โดยมติเห็นชอบของที่ประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๒๘ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๒๘ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาแก้ไขร่างระเบียบกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคดี ดังนี้คือ

๑. นายจักรวาล กาญจธีรานนท์
อัยการพิเศษประจำกรม กองวิชาการ กรมอัยการ
หรือผู้แทน เป็นประธานอนุกรรมการ
๒. พันตำรวจเอกหม่อมหลวงต่อสร ปราโมช
รองผู้บังคับการ กองวิชาการ กรมตำรวจ
หรือผู้แทน เป็นอนุกรรมการ
๓. นายอาทร เพชรรักษ์
หัวหน้างานกฎหมายและระเบียบ กองการสอบสวน
และนิติการ กรมการปกครอง หรือผู้แทน เป็นอนุกรรมการ
๔. นายณัฐชัย กทวนิช
หัวหน้างานตำรวจเทศกิจ เขตพระโขนง เป็นอนุกรรมการ
๕. นายสมชาย ดาวแสงสว่าง
หัวหน้างานวิชาการและระเบียบ กองกฎหมายและคดี เป็นอนุกรรมการ
๖. นายประเสริฐ นุดจรัส
หัวหน้าฝ่ายงานปฏิบัติการตำรวจเทศกิจ
สำนักตำรวจเทศกิจ เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ
๗. ว่าที่ ร.ต.ฐิติพร ก้อนแก้ว
หัวหน้างานจัดระเบียบหาบเร่-แผงลอย
สำนักตำรวจเทศกิจ เป็นอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

๘. น.ส.สุพร สุขสบาย

นิติกร ๔ งานนิติการ

สำนักตำรวจเทศกิจ

เป็นอนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะอนุกรรมการชุดนี้ทำหน้าที่พิจารณาหลักเกณฑ์ แก้ไข ปรับปรุงร่างระเบียบกรุงเทพมหานคร
เกี่ยวกับคดีที่ได้มีการยกร่างไว้แล้ว ให้มีความถูกต้องตามกระบวนการ ขั้นตอนและอำนาจหน้าที่ของกฎหมาย
ที่เกี่ยวข้อง และให้รีบดำเนินการให้แล้วเสร็จเสนอคณะกรรมการฯ โดยด่วนที่สุด
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ตั้ง ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(ลงชื่อ) ชำรง พัฒนรัฐ

(นายชำรง พัฒนรัฐ)

ที่ปรึกษากรุงเทพมหานคร

ประธานคณะกรรมการพิจารณาร่างระเบียบกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคดี

แบบพิมพ์ที่ใช้ตามระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยการดำเนินคดี พ.ศ. ๒๕๒๘

- ทก.๐๑ - แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
- ทก.๐๒ - แบบบัตรประจำตัวพนักงานสอบสวน
- ทก.๐๓ - บัญชียึดหรืออายัดในอาคารหรือสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งมีใช้สาธารณสถาน
- ทก.๐๔ - บัญชียึดสิ่งใด ๆ ในกรณีอื่น ๆ (นอกอาคาร หรือสาธารณะต่าง ๆ)
- ทก.๐๕ - บัญชีของกลาง
- ทก.๐๖ - บัญชีสำรวจของกลางเพื่อจำหน่ายบัญชี ประจำงวดเดือน
- ทก.๐๗ - ประกาศการขายทอดตลาดของกลางเกินกว่า ๑ ปี
- ทก.๐๘ - ประกาศการขายทอดตลาดของกลางเกินกว่า ๕ ปี
- ทก.๐๙ - บันทึกการขายทอดตลาด
- ทก.๑๐ - ประกาศขายทอดตลาดของเสียง่ายหรือเสื่อมสภาพ
- ทก.๑๑ - แบบคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ
- ทก.๑๒ - หนังสือส่งสำนวนพร้อมตัวผู้ต้องหาที่ไม่ยอมให้เปรียบเทียบคดี
- ทก.๑๓ - บันทึกการถอนเงินค่าปรับ
- ทก.๑๔ - บันทึกการเปรียบเทียบคดี
- ทก.๑๕ - บันทึกการเปรียบเทียบ (ชำระค่าปรับในอัตราอย่างสูง)
- ทก.๑๖ - หนังสือขอให้ควบคุมผู้ต้องหาระหว่างสอบสวน
- ทก.๑๗ - หนังสือขอให้ปล่อยตัวผู้ต้องหาระหว่างการสอบสวน
- ทก.๑๘ - บันทึกการควบคุมและขังผู้ต้องหา
- ทก.๑๙ - สมุดประจำตัวบันทึกคดีพนักงานสอบสวนของกรุงเทพมหานคร
- ทก.๒๐ - ปกสำนวนสอบสวน
- ทก.๒๑ - รายงานการสอบสวน
- ทก.๒๒ - บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน
- ทก.๒๓ - บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา
- ทก.๒๔ - ใบต่อคำให้การ
- ทก.๒๕ - บัญชีของกลางคดีอาญา
- ทก.๒๖ - บันทึกพนักงานสอบสวน
- ทก.๒๗ - บันทึกการตรวจสถานที่เกิดเหตุ
- ทก.๒๘ - แผนที่สังเขป
- ทก.๒๙ - บันทึกการนำผู้ต้องหาซึ่งเกิดเหตุประกอบคำสารภาพ
- ทก.๓๐ - แบบคดีภาพถ่ายประกอบบันทึกการนำผู้ต้องหาซึ่งเกิดเหตุ
- ทก.๓๑ - บันทึกการชี้ตัวผู้ต้องหา

- ทก.๓๒ - หนังสือสำคัญสำหรับรับตัวทหาร (แบบ ๑)
- ทก.๓๓ - หนังสือมอบและรับตัวทหารกระทำผิดทางอาญา (แบบ ๒)
- ทก.๓๔ - หนังสือขอให้ควบคุมผู้ต้องหาที่เป็นทหารระหว่างสอบสวน (แบบ ๓)
- ทก.๓๕ - หนังสือแจ้งการจับกุมเด็กและเยาวชนไปยังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง
- ทก.๓๖ - หนังสือแจ้งการจับกุมเด็กหรือเยาวชนไปยังบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง
- ทก.๓๗ - หมายถึง
- ทก.๓๘ - บันทึกการตรวจค้น
- ทก.๓๙ - หมายถึง
- ทก.๔๐ - หมายถึง
- ทก.๔๑ - บันทึกการจับกุม
- ทก.๔๒ - แบบฟอร์มการแจ้งสิทธิของผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหา
- ทก.๔๓ - บันทึกการควบคุมผู้ต้องหา
- ทก.๔๔ - บันทึกการส่งมอบรับมอบผู้ต้องหา
- ทก.๔๕ - คำร้องขอประกัน สัญญาประกัน และบัญชีทรัพย์สินที่ประกัน
- ทก.๔๖ - คำร้องขอมัดฟ้องและฝากขัง ครั้งที่ ๑ (ศาลแขวง)
- ทก.๔๗ - คำร้องขอมัดฟ้องและฝากขังครั้งต่อไป (ศาลแขวง)
- ทก.๔๘ - คำร้อง (ใช้สำหรับฝากขังในศาลอาญา ครั้งที่ ๑ และครั้งต่อไป, ขอมัดฟ้องในศาลเด็ก ครั้งที่ ๑ และครั้งต่อไป, ขอปล่อยในทุกศาล)
- ทก.๔๙ - บันทึกขอทราบผลคดี
- ทก.๕๐ - แบบพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ต้องหาชาย
- ทก.๕๑ - แบบพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ต้องหาหญิง
- ทก.๕๒ - บัญชีสำนวนการสอบสวน
- ทก.๕๓ - บันทึกคำให้การรับสารภาพของผู้ต้องหาตามมาตรา ๒๐ พ.ร.บ. จัดตั้งศาลแขวงฯ พ.ศ. ๒๔๕๕
- ทก.๕๔ - บันทึกการฟ้องคดีอาญาคด้วยวาจา
- ทก.๕๕ - สมุดรายงานประจำวัน
- ทก.๕๖ - ใบเสร็จรับเงินค่าปรับ

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

ตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘

(ด้านหน้า)

๖ ซม.

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ วรรคแรก
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ๒๕๒๘

วันออกบัตร/...../.....
บัตรหมดอายุ/...../.....

๕.๕ ซม.

(ด้านหลัง)

๖ ซม.

รูปถ่ายครึ่งตัวแต่ง เครื่องแบบข้าราชการ หน้าตรงไม่ สวมหมวก ขนาด ๓ x ๔ ซม.	เลขที่ ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด
---	---

ลายมือชื่อผู้ถือบัตร
ลายมือชื่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

๕.๕ ซม.

แบบบัตรประจำตัวพนักงานสอบสวน

ตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘

(ด้านหน้า)

๖ ซม.

บัตรประจำตัวพนักงานสอบสวนตามมาตรา ๕๐ วรรคสี่
แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ๒๕๒๘

วันออกบัตร/...../.....
บัตรหมดอายุ/...../.....

๕.๕ ซม.

(ด้านหลัง)

๖ ซม.

รูปถ่ายครึ่งตัวแต่ง เครื่องแบบข้าราชการ หน้าตรงไม่ สวมหมวก ขนาด ๓ x ๔ ซม.	เลขที่ ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด
---	---

.....
ลายมือชื่อผู้ถือบัตร

ลายมือชื่อ
ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

๕.๕ ซม.

คำสั่งการยึดหรืออายัดเอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะ หรือสิ่งใด ๆ ทั้งปวงที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

บัญชียึดหรืออายัดในอาคารหรือสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งมีใช้ที่สาธารณสถาน

ทำที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.

ด้วยปรากฏว่า (ระบุนาม ถ้ารู้).....

กระทำความผิดฐาน.....

อันเป็นความผิดตาม.....

พนักงานเจ้าหน้าที่จึง ยึด อายัด เอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะหรือสิ่งใด ๆ ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามรายการดังต่อไปนี้

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ราคาประมาณ (บาท)	ผู้มีกรรมสิทธิ์ หรือ ผู้มีสิทธิครอบครอง	หมายเหตุ

อ่านให้ฟังแล้วรับรองว่าถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน.

(ลงชื่อ).....พนักงานเจ้าหน้าที่

(ลงชื่อ)..... เจ้าของอาคาร

ผู้ครอบครอง

บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะ

และอยู่อาศัยหรือทำงานในสถานที่นี้

(ลงชื่อ).....พยาน (ถ้ามี)

ข้าพเจ้า.....ในฐานะผู้ครอบครองทรัพย์สินดังกล่าวข้างต้นได้ทราบ

คำสั่งอายัดทรัพย์สินดังกล่าวแล้ว.

(ลงชื่อ).....ผู้รับทราบคำสั่งอายัด

ผลการดำเนินคดี.....

(ลงชื่อ).....ผู้รับทรัพย์สินตามรายการข้างต้น

(ลงชื่อ).....ผู้ส่งมอบทรัพย์สิน

ทท. ๐๓

...../...../.....

คำสั่งการยึดเอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะ
สิ่งใด ๆ ทั้งปวงเกี่ยวกับการกระทำความผิด

บัญชียึดสิ่งใด ๆ ในกรณีอื่น ๆ (นอกอาคาร หรือสถานที่สาธารณะต่าง ๆ)

ทำที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.

ด้วยปรากฏว่า มีผู้กระทำความผิดฐาน (ระบุนาม ตำรวจ).....

อันเป็นความผิดตาม.....

พนักงานเจ้าหน้าที่จึงยึดเอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะ สิ่งใด ๆ ทั้งปวงที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามรายการ ดังนี้

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	ราคาประมาณ (บาท)	ผู้กรรมสิทธิ์ หรือ ผู้มีสิทธิ์ครอบครอง	หมายเหตุ

อ่านให้ฟังแล้วรับรองว่าถูกต้องจึงลงมือข้อไว้เป็นหลักฐาน.

(ลงชื่อ).....พนักงานเจ้าหน้าที่

(ลงชื่อ).....พยาน

ข้าพเจ้า.....ในฐานะผู้ครอบครองทรัพย์สินลำดับที่.....

ได้รับทราบคำสั่งยึดทรัพย์สินดังกล่าวแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้รับทราบคำสั่งยึด

ผลการดำเนินคดี.....

(ลงชื่อ).....ผู้รับทรัพย์สินตามรายการ

ข้างต้น

(ลงชื่อ).....ผู้ส่งมอบทรัพย์สิน

...../...../.....

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

บัญชีของกลาง

ลำดับที่	วันที่	รายการของกลาง	จำนวน	ราคาประมาณ		ผลแห่งคำสั่งเด็ดขาดของเรื่อง		การจำหน่าย
				บาท	สต.	โดย	ใจความ	วัน เดือน ปี

บัญชีของกลาง

ผลแห่งคำสั่งเด็ดขาดของเรื่อง		การจำหน่าย		ลงนาม	หมายเหตุ
โดย	ใจความ	วัน เดือน ปี	เหตุที่จำหน่าย		

บัญชีสำรวจของกลางเพื่อจำหน่ายบัญชี ประจำงวดเดือน _____ พ.ศ. _____

ลำดับที่	ลำดับในบัญชี ของกลางและ พ.ศ.	รายการของกลาง	จำนวน	ผลัดขาดในคดี	เห็นควร	หมายเหตุ

**ประกาศ (ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยงาน)
เรื่อง การขายทอดตลาดของกลาง**

ด้วยเจ้าหน้าที่ได้ยึดของกลางมาอยู่ในความคุ้มครองของเจ้าพนักงานโดยอำนาจแห่งกฎหมายหรือโดยหน้าที่ในทางราชการ และยึดไว้เป็นของกลางเพื่อพิสูจนในทางคดี หรือเพื่อจัดการอย่างอื่นตามหน้าที่ราชการและของกลางนั้นได้จัดการตามกฎหมายเสร็จเด็ดขาดแล้ว และเจ้าหน้าที่ได้แจ้งหรือประกาศให้ผู้มีสิทธิมารับคืน แต่ผู้นั้นยังไม่มารับของคืนเกินกว่า ๑ ปี นับแต่วันที่แจ้งหรือประกาศให้ทราบ จึงริบของกลางตามที่แจ้งหรือประกาศนั้นเป็นของแผ่นดิน ตามบัญชีของกลางขายทอดตลาด ท้ายประกาศนี้

ฉะนั้น เจ้าหน้าที่จะจัดการขายทอดตลาด สิ่งของตามลำดับตั้งแต่ลำดับแรกจนหมดราชการในวันที่.....
เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....ณ.....
โดยมีคณะกรรมการประกอบด้วย

- ๑.เป็น ประธานกรรมการ
- ๒.เป็น กรรมการ
- ๓.เป็น กรรมการและเลขานุการ

ประกาศ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)
ตำแหน่ง.....

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	หมายเหตุ

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	หมายเหตุ

ประกาศ (ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยงาน)
เรื่อง การขายทอดตลาดของกลาง

ด้วยเจ้าหน้าที่ได้ยึดของกลางมาอยู่ในความคุ้มครองของเจ้าพนักงานโดยอำนาจแห่งกฎหมายหรือโดยหน้าที่ในทางราชการ และยึดไว้เป็นของกลางเพื่อพิสูจน์ในทางคดี หรือเพื่อจัดการอย่างอื่นตามที่ราชการและของกลางนั้นได้จัดการตามกฎหมายเสร็จเด็ดขาดแล้วโดยไม่ทราบเจ้าของของกลางเป็นเวลายาวนานกว่า ๕ ปี นับตั้งแต่วันที่ยึดของกลาง จึงต้องริบของกลางเป็นของแผ่นดิน ตามบัญชีของกลางขายทอดตลาด ท้ายประกาศนี้

ฉะนั้น เจ้าหน้าที่จะจัดการขายทอดตลาด สิ่งของตามลำดับตั้งแต่ลำดับแรกจนหมดรายการในวันที่.....
เดือน..... พ.ศ..... เวลา..... ณ.....
..... โดยมีคณะกรรมการประกอบด้วย

- ๑. เป็น ประธานกรรมการ
- ๒. เป็น กรรมการ
- ๓. เป็น กรรมการและเลขานุการ

ประกาศ ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	หมายเหตุ

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	หมายเหตุ

บันทึกการขายทอดตลาด

สิ่งของขาย.....ลำดับที่.....ของประกาศ ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. เริ่มขายทอดตลาดเวลา.....น. วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๒. มีผู้เข้าสูัราคาประมาณ.....คน

๓. เจ้าหน้าที่จดจำนวนราคาตามลำดับ ตั้งแต่สูัราคาครั้งแรกจนถึงราคาสูงสุด
ดังนี้ (เป็นเงินบาท).....

๔. ราคาสูงสุดในการขายทอดตลาดครั้งนี้เป็นเงิน.....บาท

๕. นามผู้ให้ราคาสูงสุด (หรือรองลงมา).....

อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

๖. ผู้ให้ราคาสูงสุด (หรือรองลงมา) ได้รับสิ่งของดังกล่าวแล้ว

ลงชื่อ.....ผู้ให้ราคาสูงสุด (หรือรองลงมา)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๗. การรักษารักษาเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดไว้แทนของกลาง

๗.๑ ผู้มีหน้าที่รักษาของกลาง รักษาเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดไว้แทนของกลาง ตามระเบียบว่าด้วยการนั้น เพื่อคืนเงินแก่
ผู้มีสิทธิควรได้รับ

๗.๒ หลักฐานการนำเงินฝากคลัง (ตามใบส่งเงินเล่มที่.....เลขที่.....)

ลงชื่อ.....ผู้ส่งเงิน ลงชื่อ.....ผู้รับเงิน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๗.๓ ผู้ต้องหาได้ถูกดำเนินคดีถึงที่สุดแล้ว

ตามคำเปรียบเทียบ/คำพิพากษา ตามเลขคดีที่/ตามคดีหมายเลขแดงที่.....ลงวันที่.....

เจ้าของของกลางจึงขอรับเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดนั้นแทนของกลางซึ่งเป็น

จำนวนเงิน.....บาท (.....)

(ลงชื่อ).....ผู้จ่ายเงิน

(ลงชื่อ).....ผู้รับเงิน

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๘. ขั้นสุดท้ายของการจำหน่ายการรักษาเงินที่ได้จากการขายทอดตลาดไว้แทนของกลาง

คืนให้แก่ผู้มีสิทธิควรได้รับ เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หรือ ส่งเงินเป็นรายได้แผ่นดิน เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....ผู้บันทึก

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ประกาศ (ระบุชื่อส่วนราชการหรือหน่วยงาน)
เรื่อง ขायทอดตลาดของเสียหายหรือเสื่อมสภาพ

ด้วยเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.

- เจ้าหน้าที่
๑. (ระบุชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้มีอำนาจจับกุม).....
 ๒. (ระบุชื่อผู้ร่วมทำการจับกุม).....
 ๓. (ระบุชื่อผู้ร่วมทำการจับกุม).....

ได้ยึดสิ่งของดังต่อไปนี้ (ระบุชื่อและปริมาณสิ่งของ)

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.

ไว้เป็นของกลางเพื่อพิสูจน์ในทางคดี หรือเพื่อจัดการอย่างอื่นตามที่ราชการ ซึ่งผู้ต้องหา (ระบุชื่อ).....
.....อยู่บ้านเลขที่.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

กระทำผิดฐาน.....

อันเป็นความผิดตาม (ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครหรือพระราชบัญญัติ).....

เหตุเกิดที่.....ถนน.....แขวง.....เขต.....

กรุงเทพมหานคร

เนื่องจากเป็นของสดเสียหายหรือเก็บไว้ก็จะเสื่อมสภาพหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนกับค่าแห่งของนั้น เจ้าหน้าที่จะนำ
สิ่งของดังกล่าวประมูลขายทอดตลาดทันที จึงขอเชิญผู้สนใจเข้าสู่วางในการประมูลขายทอดตลาดครั้งนี้ ณ.....
.....วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.

คณะกรรมการประมุขชายทอดตลาดประกอบด้วย

๑. เป็น ประธานกรรมการ
๒. เป็น กรรมการ
๓. เป็น กรรมการและเลขานุการ

ประกาศ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

กรุงเทพมหานคร
แบบคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

สำนัก.....

๑. กติที่.....ประเภทคดี.....

๒. วันเวลารับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ.....

๓. ชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ.....

๔. กล่าวหาว่ากระทำความผิดฐาน.....

๕. วันเวลาเกิดเหตุ.....

๖. เหตุเกิดที่หมู่ที่.....แขวง.....เขต.....กรุงเทพมหานคร

๗. ชื่อผู้เสียหาย	อายุ	สัญชาติ	ที่อยู่	หมายเหตุ	
๘. ชื่อผู้ต้องหา	อายุ	สัญชาติ	ที่อยู่	ผู้ต้องหามาถึงที่ทำการ พนักงานเจ้าหน้าที่	
				เมื่อวันเวลา	โดย

๙. ลงลายมือชื่อ.....ผู้ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

๑๐. รายการทรัพย์สินที่เสียหาย (ถ้ามี).....

ชื่อสิ่งของ	คำอธิบายพรรณ	ราคา	ลักษณะความเสียหาย	ได้คืนโดย	เมื่อวันที่	ลงลายมือชื่อ พนักงาน เจ้าหน้าที่	หมายเหตุ

๑๑. ลงลายมือชื่อ.....ผู้ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

๑๒. ลงลายมือชื่อ.....พนักงานเจ้าหน้าที่

หมายเหตุ ข้อความช่องใดไม่มีให้ขีด

ทก. ๑๑

กรุงเทพมหานคร

ที่..... งาน.....เขต.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ส่งสำนวนพร้อมด้วยผู้ต้องหาที่ไม่ยอมให้เปรียบเทียบคดี

เรียน หัวหน้าพนักงานสอบสวน.....

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.

(ข้อ).....เจ้าพนักงาน (ตำแหน่ง).....

ได้จับกุมตัว.....ผู้ต้องหา ณ ที่ทำการ.....

ได้กล่าวหาว่ากระทำความผิด.....

.....

.....

อันเป็นความผิดตาม.....

มาตรา/ข้อ.....

อัตราโทษ.....พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ต้องหา

ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาจริง แต่ทำการเปรียบเทียบไม่ได้เพราะ.....

.....

ฉะนั้น จึงขอส่งตัว.....ผู้ต้องหา พร้อมด้วย.....

สำนวนการเปรียบเทียบเป็นเอกสาร รวม.....แผ่น และของกลาง.....

.....

.....

มาซึ่งท่านเพื่อดำเนินการต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(ตำแหน่ง).....

หมวด.....

โทรศัพท์.....

บันทึกการถอนเงินค่าปรับ

สำนัก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรียน

ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการเปรียบเทียบปรับ นาย/นาง/น.ส.....

ในข้อหา.....เลขคดีที่...../.....ลงวันที่.....

เดือน.....พ.ศ.....เป็นจำนวนเงิน.....บาท (.....)

และได้นำเงินฝากคลังไว้ตามใบฝากที่...../.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....นั้น

ขณะนี้ได้ทำการตรวจสอบแล้วปรากฏว่าการเปรียบเทียบคดีดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงต้องขอถอนเงินค่าปรับ

จำนวน.....บาท (.....) คืนให้แก่

นาย/นาง/น.ส.....ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุมัติ.

(ลงชื่อ).....หัวหน้างาน

(.....)

หมายเหตุ ข้อความใดไม่ใช่ให้ขีดฆ่า

บันทึกการเปรียบเทียบคดี

คำให้การของผู้กล่าวโทษหรือผู้จับกุม

กรุงเทพมหานคร สำนัก.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี ตำแหน่ง.....
เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... ได้ปฏิญาณตนแล้ว ขอให้การด้วยความสัตย์จริงว่า
เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา..... น.
(ชื่อ).....
ผู้ต้องหา.....
อันเป็นความผิดตาม.....
เหตุเกิดที่..... ถนน..... แขวง.....
จึงขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการเปรียบเทียบปรับผู้ต้องหา และพนักงานเจ้าหน้าที่
ได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟังแล้วรับว่าถูกต้อง
(ลงชื่อ)..... (ลงชื่อ)..... (ลงชื่อ).....
ผู้กล่าวโทษหรือผู้จับกุม พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ ผู้เขียน
เปรียบเทียบ

บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา

กรุงเทพมหานคร สำนัก.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....
สัญชาติ..... อาชีพ..... อยู่บ้านเลขที่..... ถนน.....
ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
เกิดที่ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
ชื่อบิดา..... ชื่อมารดา..... พนักงานเจ้าหน้าที่
ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบ ว่า ข้าพเจ้าต้องหาว่า.....
และได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วยว่า จะเปรียบเทียบปรับข้าพเจ้าเป็นเงิน.....
.....บาท (.....) ข้าพเจ้าทราบแล้วขอให้การ
รับสารภาพ
(ลงชื่อ)..... (ลงชื่อ)..... (ลงชื่อ).....
ผู้ต้องหา พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ ผู้เขียน
เปรียบเทียบ

บันทึกการเปรียบเทียบคดี

คดีเปรียบเทียบที่...../..... กรุงเทพมหานคร สำนัก.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
.....ผู้กล่าวหาหรือผู้จับกุม
ระหว่าง
.....ผู้ต้องหา
ข้อกล่าวหา.....
.....
หาว่าเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เวลา..... น.
ผู้ต้องหา.....
.....
เหตุเกิดที่..... แขวง..... ถนน.....
เขต..... กรุงเทพมหานคร
ผู้ต้องหาที่มีความผิดตาม.....
.....
ผู้ต้องหายินยอมให้ทำการเปรียบเทียบปรับ จึงเปรียบเทียบให้ผู้ต้องหาเสียค่าปรับ
.....บาท (.....)
และค่าทดแทนความเสียหายแก่ผู้เสียหายเป็นเงิน.....บาท
(.....) ผู้เสียหายและผู้ต้องหาได้อินยอมตามคำเปรียบเทียบ
และได้ชำระเงินแล้ว ผู้เสียหายได้รับเงินค่าทดแทนความเสียหายไว้ถูกต้องแล้ว เมื่อ
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
บันทึกนี้ได้อ่านให้ผู้ต้องหาฟังแล้วรับว่าถูกต้อง ได้ให้ลงชื่อไว้เป็นสำคัญ
(ลงชื่อ).....ผู้ต้องหา
(ลงชื่อ).....ผู้เสียหาย
(ลงชื่อ).....พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เปรียบเทียบ
(ลงชื่อ).....ผู้เขียน
หมายเหตุ ในกรณีไม่มีค่าทดแทนให้ชดเชยความตอนที่ว่าด้วยเงินทดแทนความเสียหาย
ออกทุกแห่ง

บันทึกการเปรียบเทียบ (ชำระค่าปรับในอัตราอย่างสูง).

คำให้การของผู้กล่าวโทษหรือผู้จับกุม

กรุงเทพมหานคร สำนัก.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี ตำแหน่ง.....

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... ได้ปฏิญาณตนแล้ว ขอให้การด้วยความสัตย์จริงว่า

เมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ..... เวลา..... น.

(ชื่อ).....

ผู้ต้องหา.....

อันเป็นความผิดตาม.....

เหตุเกิดที่..... ถนน..... แขวง.....

พนักงานเจ้าหน้าที่ได้อ่านให้ข้าพเจ้าฟังแล้ว รับว่าถูกต้อง

(ลงชื่อ)..... (ลงชื่อ)..... (ลงชื่อ).....

ผู้กล่าวโทษหรือผู้จับกุม พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้

เปรียบเทียบ

ผู้เขียน

บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา

กรุงเทพมหานคร สำนัก.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....

สัญชาติ..... อาชีพ..... อยู่บ้านเลขที่..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

เกิดที่ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

ชื่อบิดา..... ชื่อมารดา..... พนักงานเจ้าหน้าที่

ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบแล้ว ข้าพเจ้าคือหาว่า.....

ข้าพเจ้าทราบแล้ว ขอให้การรับสารภาพและยินยอมเสียค่าปรับในอัตราอย่างสูง

(ลงชื่อ)..... (ลงชื่อ)..... (ลงชื่อ).....

ผู้ต้องหา พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้

เปรียบเทียบ

ผู้เขียน

บันทึกการชำระค่าปรับในอัตราอย่างสูง

คดีเปรียบเทียบที่...../..... กรุงเทพมหานคร สำนัก.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

.....ผู้กล่าวหาหรือผู้จับกุม

ระหว่าง

.....ผู้ต้องหา

ข้อกล่าวหา.....

.....

หาว่าเมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ..... เวลา..... น.

ผู้ต้องหา.....

.....

เหตุเกิดที่..... แขวง..... ถนน.....

เขต..... กรุงเทพมหานคร

ผู้ต้องหาที่มีความผิดตาม.....

.....

ผู้ต้องหายินยอมชำระค่าปรับในอัตราอย่างสูง เป็นเงิน.....

.....บาท (.....)

บันทึกนี้ได้อ่านให้ผู้ต้องหาฟังแล้วรับว่าถูกต้อง ได้ให้ลงชื่อไว้เป็นสำคัญ

(ลงชื่อ).....ผู้ต้องหา

(ลงชื่อ).....ผู้เสียหาย

(ลงชื่อ).....พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เปรียบเทียบ

(ลงชื่อ).....ผู้เขียน

กรุงเทพมหานคร

ขอให้ควบคุมตัวผู้ต้องหาระหว่างสอบสวน

ที่...../..... สำนัก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอให้ควบคุมตัวผู้ต้องหา

เรียน

ด้วย.....

ต้องการว่ากระทำผิดฐาน.....

พร้อมหนังสือนี้ได้ให้ นาย.....

เป็นผู้นำผู้ต้องหามาส่ง จึงขอให้ท่านควบคุมตัวผู้ต้องหาไว้จนกว่าจะแจ้งการเปลี่ยนแปลงต่อไป.

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง หัวหน้าพนักงานสอบสวน

ที่ทำการ.....

โทร.....

ได้รับตัวผู้ต้องหาไว้แล้วเมื่อ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.

(ลงชื่อ).....ผู้รับ

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ ๑. หนังสือให้ควบคุมตัวผู้ต้องหานี้ให้ทำ ๒ ฉบับ ส่งไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ทำการควบคุม ๑ ฉบับ เก็บรักษาไว้ที่พนักงานสอบสวน ๑ ฉบับ

๒. ควรเจาะเก็บหรือเก็บรวมไว้เป็นเล่มเดียวกัน

ทก. ๑๖

กรุงเทพมหานคร
ขอให้ปล่อยตัวผู้ต้องหาระหว่างการสอบสวน

ที่..... / สำนัก.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

เรื่อง ให้ปล่อยตัวผู้ต้องหา

เรียน

ตามหนังสือที่..... ลงวันที่.....

ให้ควบคุมตัว..... ซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดฐาน.....

..... นั้น

บัดนี้.....

ฉะนั้น จึงขอให้ท่านปล่อย.....

ไปทันที

ขอแสดงความนับถือ

(.....)

หัวหน้าพนักงานสอบสวน

ที่ทำการ.....

โทร.....

ได้ปล่อยตัว..... ผู้ต้องหาไปแล้ว แต่

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ๒๕..... เวลา..... น.

(ลงชื่อ)..... ผู้ปล่อยตัวผู้ต้องหา

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ ๑. หนังสือให้ปล่อยตัวผู้ต้องหาระหว่างการสอบสวนให้ทำเป็น ๒ ฉบับ ส่งไปยังพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการควบคุม ๑ ฉบับ
เก็บรักษาไว้ที่พนักงานสอบสวน ๑ ฉบับ

๒. ควรเจาะเก็บหรือเย็บไว้เป็นเล่มเดียวกัน

๓. ผู้ปล่อยตัวได้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ

สมุดประจำตัวบัณฑิต

พนักงานสอบสวนของกรุงเทพมหานคร

ชื่อ.....นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....

สำนัก/เขต.....

กรุงเทพมหานคร

รายการปฏิบัติงานสอบสวนคดีอาญา

นาย.....ตำแหน่ง.....
 เขต.....จังหวัด.....อายุ.....ปี วุฒิ.....
 ได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้เป็นพนักงานสอบสวน ตามคำสั่ง กรุงเทพมหานครที่.....
 ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เริ่มปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวน ตั้งแต่วันที่.....
 เดือน.....พ.ศ.....ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

รายการปฏิบัติหน้าที่

ที่	คดีที่ วัน เดือน ปี	เรื่องโดยย่อ	ผลการปฏิบัติ วัน เดือน ปี	ผลคดี	ลงชื่อพนักงาน สอบสวน

ที่	คดีที่ วัน เดือน ปี	เรื่องโดยย่อ	ผลการปฏิบัติ วัน เดือน ปี	ผลคดี	ลงชื่อพนักงาน สอบสวน

ที่	คดีที่ วัน เดือน ปี	เรื่องโดยย่อ	ผลการปฏิบัติ วัน เดือน ปี	ผลคดี	ลงชื่อนักงาน สอบสวน

คำแนะนำ

๑. สมุดประจำตัวพนักงานสอบสวนของกรุงเทพมหานครให้ใช้ประจำตัวของพนักงานสอบสวนแต่ละคน
๒. เมื่อรับแต่งตั้งเป็นพนักงานสอบสวนเมื่อใดให้ใช้สมุดนี้ทันที
๓. ต้องกรอรายละเอียดให้ครบทุกช่อง และลงรายการคดีอาญาที่คนรับไว้จากสมุดรายการประจำวันเกี่ยวกับคดี
๔. เมื่อได้รับแต่งตั้งไปดำรงตำแหน่งที่อื่นหรือพ้นหน้าที่การสอบสวน ให้ส่งมอบแก่หัวหน้าพนักงานสอบสวน
๕. สำหรับให้ผู้บังคับบัญชาตรวจและให้ลงความเห็นการตรวจไว้ในสมุดต่อจากคดีสุดท้ายที่พนักงานสอบสวนรับเรื่องไว้
๖. พนักงานสอบสวนเก็บรักษาสมุดนี้ไว้ อย่าทำให้ชำรุดหรือสูญหาย

คำอธิบาย

๑. ช่อง “ที่” หมายถึงลำดับคดีที่ทำการสอบสวน และให้ลงไปตามลำดับ
๒. ช่อง “คดีที่ วัน เดือน ปี” หมายถึง เลขคดีที่รับไว้ในสารบบคดี บัญชีสำนวนการสอบสวน และวันที่รับคดีนั้นให้ลงโดยย่อ เช่น ๒๔ พ.ค. ๒๑
๓. ช่อง “เรื่องโดยย่อ” หมายถึง การย่อสาระในคดีอาญาโดยกล่าวไว้เพียงสั้น ๆ พอเข้าใจ
๔. ช่อง “ผลการปฏิบัติ” หมายถึง ส่งสำนวนให้พนักงานอัยการ พร้อมทั้ง วัน เดือน ปี
๕. ช่อง “ผลคดี” หมายถึง การจำหน่ายคดี ตามคำสั่งพนักงานอัยการ หรือศาล
๖. ช่อง “ลงชื่อพนักงานสอบสวน” ให้ลงชื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบไว้ทุกคดี

หมายเหตุ การลำดับที่ ควรเว้นระยะห่างพอสมควร เพื่อให้บันทึกข้อความได้ครบถ้วน

กรุงเทพมหานคร

ปกสำนักงาน

คดีที่...../.....

ที่ทำการสอบสวน.....

หัวข้อกระทำผิดฐาน.....

ผู้เสียหาย.....

ผู้ต้องหา.....

รับแจ้งเหตุวันที่...../...../.....ของกลางตามบัญชีของกลางลำดับที่.....

เจ้าของสำนวน.....

การควบคุมผู้ต้องหา

(๑) ปล่อยชั่วคราวแต่วันที่...../...../.....

(๒) ควบคุมแต่วันที่...../...../.....

ครบวันที่...../...../.....

(๓) ศาลสั่งขังแต่วันที่...../...../.....

ครบวันที่...../...../.....

พยานที่อ้าง.....

วันนัดสอบสวน

ครั้งที่หนึ่ง วันที่...../...../.....⁴ชื่อพยาน.....

⁴ชื่อผู้สอบสวน.....

ครั้งที่สอง วันที่...../...../.....⁴ชื่อพยาน.....

⁴ชื่อผู้สอบสวน.....

ครั้งที่สาม วันที่...../...../.....⁴ชื่อพยาน.....

⁴ชื่อผู้สอบสวน.....

ส่งสำนวนไปยัง.....โดยรายงานการสอบสวนที่.....ลงวันที่...../...../.....

หมายเหตุ.....

ทก. ๒๐

(กระตาสีน้ำตาล)

การรับมอบสำนวน

ครั้งที่หนึ่ง วันที่...../...../..... ขอผู้มอบ.....
ขอผู้รับ.....

ครั้งที่สอง วันที่...../...../..... ขอผู้มอบ.....
ขอผู้รับ.....

ครั้งที่สาม วันที่...../...../..... ขอผู้มอบ.....
ขอผู้รับ.....

คำอธิบาย

แบบปกสำนวน

แบบนี้สำหรับใช้เป็นใบปะหน้าสำนวนการสอบสวนที่พนักงานสอบสวนกำลังดำเนินการอยู่ เพื่อสะดวกแก่การตรวจสอบและกำหนดนัดหมายวันสอบสวน ถ้าหากมีการมอบหมายสำนวนให้ผู้อื่นจัดทำแทน ก็จะได้ลงบันทึกข้อความไว้เป็นหลักฐาน

การกรอกรายละเอียดตามรายการต่าง ๆ นั้น มีข้อความชัดเจนอยู่แล้ว แต่เมื่อนำสำนวนการสอบสวนไปยัง.....
.....ไม่ต้องส่งใบปกสำนวนนี้ไป ให้รวมไว้กับต้นเรื่องและเอกสารอื่น ๆ ที่ไม่ต้องส่งไปกับสำนวนการสอบสวน

กรุงเทพมหานคร

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน

ให้การของ..... สำนัก..... กรุงเทพมหานคร
วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ๒๕.....

คดีระหว่าง { ผู้กล่าวหา
..... ผู้ต้องหา

คดีหน้า.....

สอบสวนที่.....

ชื่อ..... อายุ..... ปี

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... ศาสนา.....

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ มีเบี้ยหวัด หรือมีบำเหน็จ หรือมีบำนาญ ให้ลงตามประเภทที่ได้รับ)

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล/แขวง.....

ชื่อผู้ใหญ่บ้าน..... ชื่อกำนัน.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

ชื่อบิดา..... ชื่อมารดา.....

เกี่ยวข้องกับอะไรกับคู่กรณี.....

ขอให้ถ้อยคำว่า.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

กรุงเทพมหานคร
บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา

คำให้การของ.....

เป็น.....

สำนัก..... กรุงเทพมหานคร
วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ๒๕.....

คดีระหว่าง { ผู้กล่าวหา
..... ผู้ต้องหา

ต่อหน้า.....

สอบสวนที่.....

ชื่อ..... อายุ..... ปี

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... ศาสนา.....

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ มีเบี้ยหวัด หรือมีบำเหน็จ หรือมีบำนาญ ให้ลงตามประเภทที่ได้รับ)

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล/แขวง.....

ชื่อผู้ใหญ่บ้าน..... ชื่อกำนัน.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

เกิดที่ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

ชื่อบิดา..... ชื่อมารดา.....

เจ้าพนักงานได้แจ้งแก่ข้าพเจ้าว่า ข้าพเจ้าต้องหาว่า.....

และได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบด้วยว่า.....

ข้าพเจ้าทราบแล้ว ขอให้ถ้อยคำด้วยความเต็มใจดังต่อไปนี้

ใบต่อคำให้การ.....

บัญชีของกลางคดีอาญา

สมุดบัญชีของกลางลำดับที่.....

ตามสำนวนการสอบสวน

ของสำนัก.....กรุงเทพมหานคร

คดีที่...../.....ลงวันที่.....เรื่อง.....

คดีระหว่าง {ผู้กล่าวหา
ผู้ต้องหา

เรื่อง.....

ลำดับ ที่	รายการ	จำนวน	ราคา		ยึดจากใคร	วัน,เดือน,ปี ที่ยึด	หมายเหตุ
			บาท	สต.			

หมายเหตุ เมื่อลงรายการสุดสิ้นแล้วให้ลงชื่อพนักงานสอบสวนกำกับด้วย

ลำดับ ที่	รายการ	จำนวน	ราคา		ยึดจากใคร	วัน,เดือน,ปี ที่ยึด	หมายเหตุ
			บาท	สต.			

บันทึกพนักงานสอบสวน

สำนัก.....กรุงเทพมหานคร

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้ ตาม ป.จ.ว. ข้อ.....เวลา.....น. พนักงานเจ้าหน้าที่
ประจำสำนัก.....มี.....เป็นหัวหน้าได้ร่วมกัน
จับกุม.....

พร้อมด้วยของกลาง.....

นำส่งพนักงานสอบสวน สำนัก.....โดยกล่าวหาว่า.....

เหตุเกิดที่แขวง.....เขต.....กรุงเทพมหานคร

ข้าฯ.....พนักงานสอบสวน

ได้รับตัวผู้ต้องหาพร้อมของกลางไว้แล้ว มอบตัวผู้ต้องหาให้เจ้าหน้าที่กั้นตัวไม่พบสิ่งของที่ผิดกฎหมายหรือสิ่งของต้องห้ามตาม
ระเบียบจึงเอาตัวควบคุมไว้ รับคำร้องทุกข์ไว้ตามสมควรรับคำร้องทุกข์คดีอาญา คดีที่...../.....ยึดของกลางไว้ตาม
สมุดคดีทรัพย์สิน ของกลางลำดับที่...../.....สอบสวนปากคำผู้กล่าวหา, ผู้ต้องหาและพยานแล้ว จะได้ดำเนินคดีกับ
ผู้ต้องหาต่อไป จึงบันทึกไว้.

(ลงชื่อ).....พนักงานสอบสวน

บันทึกการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ

เขียนที่.....

วันที่.....

วันนี้ เวลา..... น. (นามพนักงานสอบสวนผู้ตรวจที่เกิดเหตุ).....

.....ตำแหน่ง.....

พร้อมด้วย.....

ได้ตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุที่.....

คดีเรื่อง.....

แจ้งความไว้ที่ ณ..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ตาม ป.จ.ว. ข้อ..... เวลา..... น. ปรากฏผลการตรวจดังต่อไปนี้.-

คำบอกและสถานที่เกิดเหตุ.....

วัน, เดือน, ปี ที่เกิดเหตุ..... เวลา..... น.

ลักษณะของสถานที่เกิดเหตุ.....

สภาพและร่องรอยที่เกิดเหตุ.....

ความเห็น.....

(ลงชื่อ)..... พนักงานสอบสวน,

(ตำแหน่ง)..... จศ, บันทึก

หมายเหตุ ใช้ในกรณีไปตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ

แผนที่สังเขป

เขียนที่.....

วันที่.....

แสดงสถานที่เกิดเหตุคือ.....

คดีระหว่าง {

ผู้กล่าวหา

ผู้ต้องหา

วัน, เดือน, ปี และเวลาที่เกิดเหตุ.....

สถานที่เกิดเหตุ..... แขวง..... เขต.....

กรุงเทพมหานคร

แสดงที่เกิดเหตุโดยทั่วไป

แสดงที่เกิดเหตุเฉพาะจุดที่เกิดคดี

เหนือ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า แผนที่สังเขปแสดงบริเวณสถานที่เกิดเหตุที่พนักงานสอบสวนจัดทำขึ้นนี้ถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ ได้ตรวจดูและอ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง.

หมายเหตุ..... (ลงชื่อ) ผู้กล่าวหา
..... (ลงชื่อ) ผู้ต้องหา
..... (ลงชื่อ) ผู้ต้องหา
..... (ลงชื่อ) พยาน
..... (ลงชื่อ) บันทึก, อ่าน

..... /

บันทึกการนำผู้ต้องหาซึ่งเกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพ

เขียนที่.....

วันที่.....

วันนี้ เวลา..... น. นำพนักงานสอบสวนที่นำผู้ต้องหาซึ่งเกิดเหตุ.....

ตำแหน่ง.....

พร้อมด้วย.....

ได้นำตัว (นาย, นาง, นางสาว).....

ผู้ต้องหาคดีเรื่อง.....

วัน, เดือน, ปี ที่เกิดเหตุ.....

ซึ่งให้การรับสารภาพ ไปนำผู้ต้องหาที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพที่.....

ปรากฏผลการนำไปสู่สถานที่เกิดเหตุของผู้ต้องหา ดังนี้คือ.....

ได้อ่านบันทึกนี้ให้ผู้ต้องหาฟังแล้วรับว่าถูกต้อง จึงได้ลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน.

(ลงชื่อ).....ผู้ต้องหา, นำชี้
(ลงชื่อ).....ผู้ต้องหา, นำชี้
(ลงชื่อ).....ผู้ต้องหา, นำชี้
(ลงชื่อ).....พนักงานสอบสวน, บันทึก, อ่าน

หมายเหตุ ให้พนักงานสอบสวนพิจารณาใช้แบบพิมพ์นี้ตามความจำเป็น

ภาพถ่ายประกอบบันทึกการนำชี้ที่เกิดเหตุ (ถ้ามี)

ภาพที่.....
.....
.....
.....

ข้าฯ ขอรับรองว่าภาพถ่ายดังกล่าวข้างต้นเป็นภาพถ่ายที่ข้าฯ นำพนักงานสอบสวนชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับ
สารภาพในคดีเรื่อง.....
และใช้ประกอบบันทึกการนำผู้ต้องหาพาชี้ที่เกิดเหตุประกอบคำรับสารภาพที่พนักงานสอบสวนจัดทำขึ้นอีกส่วนหนึ่ง และข้าฯ นำ
พนักงานสอบสวนชี้ที่เกิดเหตุด้วยความเต็มใจของข้าฯเอง โดยไม่มีผู้หนึ่งผู้ใด บังคับ ชูเชิญ หลอกลวง หรือให้สัญญาเพื่อชักจูงใจให้
ข้าฯ นำพนักงานสอบสวนชี้แต่อย่างใด ภาพถ่ายเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เป็นความจริง อ่านให้ฟังแล้วถูกต้อง.

(ลงชื่อ).....ผู้ต้องหา

(ลงชื่อ).....พนักงานสอบสวน/จัดทำ/อ่าน

บันทึกการชี้ตัวผู้ต้องหา

สถานที่บันทึก.....

วัน เดือน ปี ที่บันทึก.....

นามเจ้าพนักงานผู้จัดให้ทำการชี้ตัว.....

ตำแหน่ง.....

ได้จัดให้มีการชี้ตัวผู้ต้องหาในคดีเรื่อง.....

สถานที่ที่ได้ทำการชี้ตัวมีแสงสว่างเห็นได้ชัดเจน คือ.....

วัน เดือน ปี ที่ทำการชี้ตัว..... เวลา..... น.

ได้จัดให้ผู้ต้องหาชื่อ.-

๑.

๒.

๓.

๔.

๕.

แต่งกายตามใจสมัครขึ้นปะปนกับบุคคลอื่นอีก..... คน รวมเป็น..... คน

นามผู้กล่าวหา, พยาน ผู้เข้าชี้ตัว.....

ผลการชี้ตัวปรากฏว่า.....

ลงหลักฐานการชี้ตัว ป.จ.ว. ข้อ..... เวลา..... น.

ได้อ่านบันทึกให้ผู้ต้องหาและพยานฟังแล้วรับว่า ถูกต้อง จึงให้ลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน.

(ลงชื่อ).....	ผู้ต้องหา
(ลงชื่อ).....	ผู้กล่าวหาชี้ตัว
(ลงชื่อ).....	พยานผู้ชี้ตัว
(ลงชื่อ).....	พนักงานสอบสวนบันทึกอ่าน
(ลงชื่อ).....	พยาน
(ลงชื่อ).....	พยาน

หมายเหตุ ให้พนักงานสอบสวนพิจารณาใช้แบบพิมพ์นี้ตามความจำเป็น

(แบบ ๒)

หนังสือมอบและรับตัวทหารกระทำผิดทางอาญา

ที่..... / ที่ทำการ.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ๒๕.....

ยศ, ชื่อผู้ต้องหา..... เครื่องหมาย.....

ข้อหา.....

วัน, เดือน, ปี ที่จับตัวผู้ต้องหา.....

วัน, เดือน, ปี ที่รับตัวผู้ต้องหา.....

ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง.....

..... ได้รับคำสั่งจาก..... ให้ทำหน้าที่

สำคัญสำหรับรับตัวทหารที่..... มารับตัว.....

..... ไปจาก.....

เพื่อทำการควบคุมไว้ตามอำนาจฝ่ายทหาร และตามที่พนักงานสอบสวนขอให้ควบคุมครั้งแรกมีกำหนด..... วัน นับแต่วันที่
ได้รับตัวไป ถ้าฝ่ายทหารไม่ได้รับแจ้งจากพนักงานสอบสวนขอให้ควบคุมผู้ต้องหาต่อ ให้ฝ่ายทหารปล่อยตัวผู้ต้องหาพ้นจากการ
ควบคุมไป.

(ลงชื่อ)..... ผู้รับตัวทหาร
(ลงชื่อ)..... ผู้มอบตัวทหาร
(ลงชื่อ)..... พยาน
(ลงชื่อ)..... พยาน

หมายเหตุ หนังสือนี้ทำเป็น ๒ ฉบับ ข้อความตรงกัน ทางฝ่ายทหารนำไปมอบให้ผู้บังคับบัญชาที่สั่งให้ไปรับฉบับหนึ่ง พนักงาน
สอบสวนติดสำนวนไว้ฉบับหนึ่ง

แบบหนังสือขอให้ควบคุมผู้ต้องหาระหว่างสอบสวน

(แบบ ๓.)

ที่.....

สำนัก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง ขอให้ควบคุมผู้ต้องหาระหว่างสอบสวน

เรียน (ผู้บังคับบัญชาของผู้ต้องหา)

อ้างถึง.....

สิ่งที่ส่งมาด้วย.....

ตามที่ขอให้ควบคุม.....ผู้ต้องหาไว้ระหว่างสอบสวนตามหนังสือที่อ้างถึงข้างต้นนั้น

เนื่องจากการสอบสวนยังไม่เสร็จ ฉะนั้นขอให้ควบคุม.....ผู้ต้องหาต่อไปอีก.....วัน นับตั้งแต่วันที่.....

.....เป็นต้นไป เมื่อครบกำหนดแล้วขอให้ปล่อยตัวไป เว้นแต่จะได้มีหนังสือขอให้ควบคุมผู้ต้องหาต่อไป.

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

.....

ที่...../.....

สำนัก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕.....

เรื่อง แจ้งการจับกุม

เรียน ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง

อ้างถึง.....

สิ่งที่ส่งมาด้วย.....

ด้วย.....ได้ทำการจับกุมและพนักงานสอบสวน
ได้สอบถามปากคำเด็กหรือเยาวชนดังรายละเอียดข้างล่างนี้แล้ว และเด็กหรือเยาวชนนี้เป็นผู้จะต้องได้รับการพิจารณาพิพากษาใน
ศาลคดีเด็กและเยาวชนจึงแจ้งมาเพื่อจัดการรับตัวเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหามาควบคุมไว้ยังสถานพินิจต่อไป

๑. ชื่อเด็กหรือเยาวชน.....เพศ.....
๒. เกิดเมื่อวันที่.....อายุ.....ปี
๓. เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....ศาสนา.....
๔. ชื่อบิดามารดา.....
๕. เวลานี้อยู่ในปกครองของใคร และเกี่ยวข้องกับเด็กหรือเยาวชนอย่างไร.....
๖. ที่อยู่ปัจจุบัน.....
๗. อาชีพของเด็กหรือเยาวชน และของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง.....
๘. การศึกษาอบรมยังศึกษาอยู่โรงเรียนใดหรือออกจากโรงเรียนแล้ว.....
๙. เคยต้องหาว่าได้กระทำความผิด หรือเคยถูกจับมาว่ากล่าวตักเตือนมาก่อนหรือไม่.....
๑๐. ครั้งนี้ต้องหาว่ากระทำความผิดในข้อหาใด เมื่อใด ที่ไหน.....
๑๑. ครั้งนี้ร่วมกระทำความผิดกับใครหรือไม่.....
๑๒. สอบปากคำแล้วให้การว่าอย่างไร.....
๑๓. ถูกจับเมื่อวันใด เวลาใด โดยอย่างไร.....
๑๔. ถูกควบคุมแต่วันเวลาใด และที่ไหน.....

(ลงชื่อ).....พนักงานสอบสวน

(.....)

ตัวอย่างหนังสือแจ้งการจับกุมเด็กหรือเยาวชนไปยังบิดา, มารดาหรือผู้ปกครอง

ที่..... สำนักงาน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง แจ้งการจับกุม.....⁴ชื่อ, ⁴ชื่อสกุลของผู้ต้องหา.....

แจ้งความมายัง.....(⁴ชื่อบิดา, มารดาหรือผู้ปกครอง ผู้ต้องหา)

ด้วย.....ซึ่งเป็น.....ของท่าน

ได้ถูกจับกุมโดยต้องหาว่า.....ที่.....

เมื่อวันที่.....เวลา.....น. เวลานี้ถูกควบคุมตัวอยู่ที่.....

ฉะนั้นจึงแจ้งมาให้ทราบ และขอให้ท่านนำหลักฐานเกี่ยวกับอายุของผู้ต้องหาเช่นสำเนาทะเบียนบ้าน หรือบัตรประจำตัวประชาชนหรือใบสูติหรือใบ ส.ค. ๘ หรือใบสูติบัตร (ใบเกิด) ของผู้ต้องหามอบให้พนักงานสอบสวนด้วย โดยให้มาพบกับ.....(⁴ชื่อ, ⁴ชื่อสกุลของพนักงานสอบสวน) ที่.....(สำนักงาน) ในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น. หากขัดข้องประการใดได้โปรดแจ้งให้ทราบด้วย เพื่อดำเนินการต่อไป.

ขอแสดงความนับถือ

.....
(พนักงานผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวน)

หมายเหตุ แบบนี้เป็นแบบพนักงานผู้จับกุมหรือพนักงานสอบสวนแจ้งไปยังบิดา, มารดาหรือผู้ปกครองหรือผู้
เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ตามความในมาตรา ๒๔ พ.ร.บ. วิธีพิจารณาเด็กฯ

กรุงเทพมหานคร

หมายค้น

สถานที่ออกหมาย.....

วันที่.....

เดือน.....

พ.ศ.....

ความอาญา

คดีระหว่าง

{ผู้กล่าวหา
.....ผู้ต้องหา

อาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ มาตรา ๕๘
หมายมาซึ่ง.....

ตำแหน่ง.....

ด้วยปรากฏว่า.....

เห็นมีเหตุอันสมควร กล่าวคือ.....

จึงออกหมายค้นนี้ให้.....

ตำแหน่ง.....

มีอำนาจค้นสถานที่ต่อไปนี้ คือ.....

ได้ในวันที่.....

เดือน.....

พ.ศ.....

เวลา.....

นาฬิกา.....

ถึง.....

เพื่อ.....

เมื่อค้นได้ตามหมายนี้แล้วให้นำส่งไปที่.....

เพื่อจัดการตามกฎหมายต่อไป.

(ลงชื่อ).....

ผู้ออกหมาย

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ ผู้จัดการตามหมายนี้ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามมาตรา ๖๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ทก. ๓๗

บันทึกการตรวจค้น

เขียนที่.....

วันที่.....

นาม พนักงานเจ้าหน้าที่.....

พร้อมด้วย.....

ได้มาตรวจค้นบ้านเลขที่..... ถนน.....

แขวง..... เขต..... กรุงเทพมหานคร

วัน, เดือน, ปี ที่ทำการตรวจค้น..... เวลา..... น.

นามเจ้าของบ้านหรือผู้ดูแล.....

เพื่อ.....

ก่อนตรวจค้นได้แสดงความบริสุทธิ์และแสดงหมายค้นของ (นามผู้ออกหมาย).....

ตำแหน่ง..... ให้เจ้าของบ้านหรือผู้ดูแลเป็นที่พอใจแล้ว

ผลการตรวจค้นปรากฏว่าพบของกลางคือ.....

สถานที่พบ.....

จับกุมผู้ต้องหาชื่อ.....

โดยกล่าวหาว่า.....

นำส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดีต่อไป เสร็จสิ้นการตรวจค้นเมื่อเวลา..... น.

ในการตรวจค้นครั้งนี้พนักงานเจ้าหน้าที่ มิได้ทำให้ผู้ใดได้รับบาดเจ็บหรือทำให้ทรัพย์สินของผู้ใดเสียหาย หรือ สูญหายแต่อย่างใด

ได้อ่านบันทึกนี้ให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้องจึงให้ลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน.

(ลงชื่อ)..... เจ้าของบ้านหรือผู้ดูแล

(ลงชื่อ)..... เจ้าพนักงานผู้ตรวจค้น

(ลงชื่อ)..... เจ้าพนักงานผู้ตรวจค้น

(ลงชื่อ)..... เจ้าพนักงานผู้ตรวจค้น

(ลงชื่อ)..... เจ้าพนักงานผู้ตรวจค้น

(ลงชื่อ)..... ผู้บันทึก, อ่าน

หมายเรียก

กรุงเทพมหานคร

สถานที่ออกหมาย.....

ออกหมายวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ความอาญา

คดีระหว่าง {ผู้กล่าวหา
.....ผู้ต้องหา

อาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ มาตรา ๕๒
หมายมายัง.....

บ้านเลขที่.....ถนน.....ต.รอก/ซอย.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

ด้วยเหตุที่.....

ฉะนั้น ให้.....

ไป ณ ที่.....

ในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาฬิกา.

ลายมือชื่อผู้ออกหมาย.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ใบรับหมายเรียก

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาฬิกา

ข้าพเจ้า.....ได้รับหมายเรียกของ.....

ซึ่งกำหนดให้ข้าพเจ้าไปยัง.....

ในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....นาฬิกาไว้แล้ว.

(ลงชื่อ).....ผู้รับหมาย

(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ส่งหมาย

(.....)

กรุงเทพมหานคร

สถานที่ออกหมาย.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ความอาญา

หมายจับ

คดีระหว่าง {ผู้กล่าวหา
.....ผู้ต้องหา

อาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ มาตรา ๕๘
หมายมาซึ่ง.....

ตำแหน่ง.....

เห็นมีเหตุอันสมควร กล่าวคือ.....

จึงให้จับ.....

อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย.....

ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... ซึ่งต้องการว่ากระทำผิดฐาน.....

.....เพื่อจัดการตามกฎหมายต่อไป.

(ลงชื่อ).....ผู้ออกหมาย

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ ผู้จัดการตามหมายนี้ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๖๒ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บันทึกการจับกุม

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้ (.....) เวลา.....น. พนักงานเจ้าหน้าที่
มี.....

ได้ร่วมกันทำการจับกุมตัว.....

พร้อมด้วยของกลางมี.....

โดยกล่าวหาว่า.....

พฤติการณ์โดยย่อ.....

เหตุเกิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....สถานที่เกิดเหตุ.....

สอบถามผู้ต้องหาให้การ.....

อนึ่งในการจับกุมครั้งนี้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำการจับกุมมิได้ทำร้ายร่างกายหรือจิตใจหรือบังคับขู่เข็ญหรือทำให้
ทรัพย์สินของผู้ต้องหาเสียหายหรือสูญหายหรือเสื่อมค่าแต่อย่างใดและมีได้เรียกร้องหรือยึดเอาซึ่งทรัพย์สินของผู้ต้องหาด้วย
ประการใด ๆ ทั้งสิ้น ผู้ต้องหาอ่านแล้วรับว่าถูกต้องจึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน.

(ลงชื่อ).....	ผู้ต้องหา (ลงชื่อ).....	ผู้จับกุม
(ลงชื่อ).....	ผู้ต้องหา (ลงชื่อ).....	ผู้จับกุม
(ลงชื่อ).....	ผู้ต้องหา (ลงชื่อ).....	ผู้จับกุม
(ลงชื่อ).....	ผู้ต้องหา (ลงชื่อ).....	ผู้จับกุม
(ลงชื่อ).....	ผู้ต้องหา (ลงชื่อ).....	ผู้จับกุม
(ลงชื่อ).....	ผู้ต้องหา (ลงชื่อ).....	ผู้จับกุม
(ลงชื่อ).....	ผู้ต้องหา (ลงชื่อ).....	ผู้จับกุม
(ลงชื่อ).....	ผู้ต้องหา (ลงชื่อ).....	ผู้จับกุม
(ลงชื่อ).....	ผู้ต้องหา (ลงชื่อ).....	ผู้จับกุม
(ลงชื่อ).....	ผู้ต้องหา (ลงชื่อ).....	ผู้จับกุม/บันทึก

แบบฟอร์มการแจ้งสิทธิของผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหา

สถานที่หรือเขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

วันนี้ (.....) เวลาประมาณ.....น. ข้าฯ (ยศ, ชื่อ
นามสกุล, ตำแหน่ง).....

พร้อมด้วย.....ได้แจ้งให้ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาได้รับทราบถึงสิทธิ
ตามกฎหมายดังต่อไปนี้

๑. พบและปรึกษาผู้ที่จะเป็นทนายสองต่อสอง
๒. ได้รับการเยี่ยมคามสมควร
๓. ได้รับการรักษาพยาบาลโดยเร็ว เมื่อเกิดการเจ็บป่วย

ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาชื่อ (นาย, นาง, นางสาว).....นามสกุล.....

เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....อายุ.....ปี ถูกจับข้อหา.....

.....เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตาม ป.จ.ว. ข้อ.....

พร้อมกันนี้จึงได้ให้ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหา รับทราบสิทธิดังกล่าวข้างต้นแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน.

(ลงชื่อ).....ผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหา

(ลงชื่อ).....พยาน, ผู้แจ้ง

(ลงชื่อ).....พยาน

ผู้ต้องหาหรือผู้ถูกจับได้รับทราบสิทธิตามกฎหมายดังกล่าวข้างต้นแล้ว แต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อ จึงบันทึกไว้เป็น
หลักฐาน.

(ลงชื่อ).....ผู้แจ้ง, ผู้บันทึก

บันทึกการควบคุมผู้ต้องหา

คดีที่...../.....

สถานที่.....

คดีระหว่าง

{ผู้กล่าวหา
.....ผู้ต้องหา

ต้องหาว่า.....

วันและเวลาเริ่มการควบคุม.....

วัน เดือน ปี	รายการกระทำเฉพาะวัน	ลงนาม พนักงานเจ้าหน้าที่	ลงนามหัวหน้า พนักงานเจ้าหน้าที่

บันทึกการส่งมอบรับมอบผู้ต้องหา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คดีที่...../..... สถานที่.....

คดีระหว่าง {ผู้กล่าวหา
.....ผู้ต้องหา

ต้องหาว่า.....

เวลาที่ส่งมอบและรับมอบ.....

ลำดับ	นามผู้ต้องหา	นามเจ้าหน้าที่จับกุม	หมายเหตุ

(ลงชื่อ).....ผู้ส่งมอบผู้ต้องหา

(ลงชื่อ).....ผู้รับมอบผู้ต้องหา

คำร้องขอประกัน

สำนัก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี ขอประกันตัว.....

.....ต้องหาว่า.....

โดยข้าพเจ้ามีหลักทรัพย์ตามบัญชีท้ายสัญญานี้.

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำร้อง

(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้เขียน

(.....)

สัญญาประกัน

สำนัก.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....

สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....คอก/ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

ทำสัญญาประกันให้ไว้แก่พนักงานสอบสวน.....มีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้าพเจ้าได้ประกันตัว.....

ไปจากความควบคุมของพนักงานสอบสวน เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....และสัญญาว่า

จะส่งผู้ต้องหาให้ตามกำหนดนัดของพนักงานสอบสวนทุกคราวที่นัด และยินยอมรับผิดชอบตามสัญญาจนถึงวันเวลาที่ศาล

ประทับรับฟ้องผู้ต้องหาที่ข้าพเจ้ารับประกันนี้ด้วย

ข้อ ๒. ถ้าข้าพเจ้าผิดสัญญาตามข้อ ๑ ข้าพเจ้ายอมใช้เงิน.....บาท

(.....)

(ต่อ)

ข้อ ๓. เพื่อเป็นหลักประกัน ข้าพเจ้าได้.....

ให้พนักงานสอบสวนไว้เป็นหลักฐาน และรับรองว่าทรัพย์สินเหล่านี้เป็นกรรมสิทธิ์ของข้าพเจ้าแต่ผู้เดียวและไม่ได้อยู่ในภาวะติดพันใด ๆ

ข้าพเจ้าเข้าใจข้อความในสัญญานี้โดยตลอดแล้ว.

(ลงชื่อ).....ผู้ขอประกัน
(.....)

เสนอ.....(ลงชื่อ).....คู่สมรส
(.....)

(ลงชื่อ).....(ลงชื่อ).....พนักงานสอบสวน
(.....) (.....)ผู้รับสัญญา

ตำแหน่ง.....(ลงชื่อ).....พยาน
(.....)

กำลัง.....(ลงชื่อ).....พยาน
(ลงชื่อ).....
(.....)

ตำแหน่ง.....หมายเหตุ เมื่อทำสัญญาประกันตัวเรียบร้อยแล้วให้เสนอปล่อย แต่ถ้าพนักงานสอบสวนมีอำนาจปล่อยได้เองก็ส่งปล่อยไป

บัญชีทรัพย์สิน

ของ.....ผู้ประกันตัว.....ผู้ต้องหา
 ข้าพเจ้า.....ขอรับรองว่าข้าพเจ้ามีทรัพย์สินอยู่ตามรายการในบัญชี

ต่อไปนี้

ลำดับ	รายการทรัพย์สิน	จำนวน	ราคา		รวมราคา		หมายเหตุ
			บาท	สต.	บาท	สต.	

(ลงชื่อ).....ผู้ประกัน

กำหนดวันเวลาให้.....ผู้ประกัน
 ส่ง.....ผู้ต้องหามาขังเจ้าพนักงานผู้ให้ประกัน

ครั้งที่	วัน เดือน ปี เวลา	สถานที่ส่งตัว	ลายมือชื่อผู้ประกันทราบวันนัด

เหตุเกิดที่..... แขวง..... เขต.....
กรุงเทพมหานคร..... และได้นำตัวผู้ต้องหาส่งถึง.....
เมื่อเวลา..... นาฬิกา..... แห่งวันที่..... เดือน..... พุทธศักราช.....
ซึ่งได้ดำเนินการ.....
บัดนี้ได้..... มา..... ชั่วโมงแล้ว
แต่ยังไม่สามารถจะฟ้องได้โดยจะต้อง.....
ฉะนั้น ขอได้โปรด

๑. อนุญาตให้มัดฟ้อง
๒. สั่งขัง

} ไว้มีกำหนด..... วัน

นับแต่บัดนี้เป็นต้นไป

อนึ่ง ข้าพเจ้าได้นำตัว..... มาส่งศาลด้วยแล้ว
และได้ยื่นสำเนาโดยมีข้อความอย่างเดียวกันมาด้วย..... ฉบับ กับกำลังรอฟังคำสั่งอยู่ด้วยแล้ว

การมีควรแล้วแต่จะโปรด

(ลงชื่อ)..... ผู้ร้องและผู้เรียงคำร้อง
(.....)

คำร้องนี้ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง.....

เป็นผู้เขียนหรือผู้พิมพ์

ลงชื่อ..... เป็นผู้เขียนหรือผู้พิมพ์
(.....)

จะนั้นขอศาลได้ (๑) อนุญาตให้คัดฟ้อง.....

(๒) ฟากข้ง.....ต่อไปอีกมีกำหนด.....วัน.....นับแต่
วันที่.....เดือน.....พุทธศักราช.....เป็นต้นไป
อนึ่ง ข้าพเจ้าได้ยื่นสำเนาโดยมีข้อความอย่างเดียวกับคำร้องนี้มาด้วย.....ฉบับ และกำลังรอฟังคำสั่งอยู่แล้ว

ควรมิควรแล้วแต่จะโปรด

(ลงชื่อ).....ผู้ร้องและผู้เรียงคำร้อง
(.....)

คำร้องนี้ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....เป็นผู้เขียนหรือพิมพ์

(ลงชื่อ).....ผู้เขียนหรือพิมพ์
(.....)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ

ที่ วันที่

เรื่อง ขอรบผลคดี

เรียน

ด้วยเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. พนักงานเจ้าหน้าที่ประจำ

ได้ทำการจับกุมตัว

โดยกล่าวหาว่า

ทางพนักงานสอบสวนได้ส่งพิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องหาไปตรวจสอบประวัติขงกองทะเบียนประวัติอาชญากรรมตำรวจ แล้ว และได้รับ
ผลรายงานว่าผู้ต้องหาไม่เคยถูกจับกุมตัวในเขตท้องที่ของท่านโดยใช้ชื่อว่า

๑. ถูกจับกุมเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. ป.จ.ว. ข้อ

ข้อหา

๒. ถูกจับกุมเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. ป.จ.ว. ข้อ

ข้อหา

๓. ถูกจับกุมเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. ป.จ.ว. ข้อ

ข้อหา

๔. ถูกจับกุมเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. ป.จ.ว. ข้อ

ข้อหา

๕. ถูกจับกุมเมื่อวันที่ เดือน พ.ศ. ป.จ.ว. ข้อ

ข้อหา

รวม ข้อหา ซึ่งยังไม่ทราบว่าผลคดีถึงที่สุดเป็นประการใด

จึงเรียนมาขงท่านเพื่อสั่งการให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องตรวจสอบผลคดีของผู้ต้องหาตามที่ได้ถูกจับกุมดำเนินคดีในเขต
ท้องที่ของท่าน ได้ผลประการใดโปรดแจ้งให้

พนักงานสอบสวนทราบโดยด่วนด้วย เพื่อดำเนินการต่อไป.

แผนตรวจสอบพิมพ์ลายนิ้วมือ กองทะเบียนประวัติอาชญากร กรมตำรวจ

การถูกจับครั้งนี้

วันเดือนปีที่ถูกจับ	ข้อหา	ผลคดี หรือ คำพิพากษา
ปจว. ข้อ.....		คดีดำ..... คดีแดง.....
		ศาล..... ศาลตัดสิน..... ฐาน..... ต้องตามกฎหมาย..... วันพิพากษาหรือนับแต่วันเดือนปี..... พ้นโทษวันเดือนปี..... ลงชื่อผู้บันทึกคำพิพากษา.....
สำเนาส่งไป.....		

ประวัติย่อ และคำวินิจฉัยปพรม	ผลของการตรวจสอบ
ภูมิลำเนาครั้งสุดท้าย อยู่บ้านเลขที่..... ถนน.....ตำบล..... อำเภอ.....จังหวัด..... ชื่อบิดา.....ชื่อมารดา..... ชื่อภรรยา, สามี, โสด..... ร่าง, ผิวเนื้อ..... รูปหน้า.....ศีรษะ..... คำหับ, พิการ, ลายสัก..... ลักษณะและนิสัยอันเป็นเครื่องสังเกต..... ลงชื่อผู้จดข้อความ.....	เลขเรือนจำประจำตัว..... (โปรดติกรูปถ่าย หรือ หมายเหตุไว้ถ้าหากมี) คำแนะนำ รายการทั้งหมดจงใช้พิมพ์คัด ถ้าเขียนขอให้ เขียนตัวบรรจง เว้นแต่การลงลายมือชื่อ

เมื่อตรวจแล้วต้องส่งไป.....				เพศ	
บ.ช.ท.			ชื่อตัว		ชื่อสกุล		เชื้อชาติ	
ลายมือชื่อผู้ถูกพิมพ์ลายนิ้วมือ			แผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือส่งมาจาก		ชื่อปลอม		สัญชาติ	
.....				สูง ม. หน้า ก.ก.	
กระทำผิดเมื่อวัน เดือน ปี.....			สถานที่เกิด.....		เกิดวัน เดือน ปี		ผม ตา	
สถานที่พิมพ์ลายนิ้วมือ.....			อายุ.....ปี		ประเภท.....			
.....			อาชีพ.....					
ลายมือชื่อผู้พิมพ์ลายนิ้วมือ		วัน เดือน ปี	☐		แยกประเภทอื่น.....			
.....							
๑ หัวแม่มือขวา	๒ นิ้วชี้ขวา	๓ นิ้วกลางขวา	๔ นิ้วนางขวา	๕ นิ้วก้อยขวา				
๖ หัวแม่มือซ้าย	๗ นิ้วชี้ซ้าย	๘ นิ้วกลางซ้าย	๙ นิ้วนางซ้าย	๑๐ นิ้วก้อยซ้าย				
มือซ้ายพิมพ์คคพร้อมกัน ๔ นิ้ว			หัวแม่มือซ้ายหัวแม่มือขวา		มือขวาพิมพ์คคพร้อมกัน ๔ นิ้ว			

ทก. ๕๐

พลม. ๒๕-ต. ๕๓๕ ชาย

เมื่อตรวจแล้วต้องส่งไป.....			เขต		
บ.ช.ท.		ชื่อตัว	ชื่อสกุล	เชื้อชาติ	
ลายมือชื่อผู้ถูกพิมพ์ลายนิ้วมือ		แผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือส่งมาจาก	ชื่อปลอม	สัญชาติ	
.....				สูง	ม. หน้า ก.ก.
กระทำผิดเมื่อวันที่ เดือน ปี.....		สถานที่เกิด.....	เกิดวัน เดือน ปี	ผม	ตา
สถานที่พิมพ์ลายนิ้วมือ.....		อายุ.....ปี	ประเภท.....		
		อาชีพ.....			
ลายมือชื่อผู้พิมพ์ลายนิ้วมือ	วัน เดือน ปี	แยกประเภทอื่น.....			
.....	☐				
๑ นิ้วแม่มือขวา	๒ นิ้วชี้ขวา	๓ นิ้วกลางขวา	๔ นิ้วนางขวา	๕ นิ้วก้อยขวา	
๖ นิ้วแม่มือซ้าย	๗ นิ้วชี้ซ้าย	๘ นิ้วกลางซ้าย	๙ นิ้วนางซ้าย	๑๐ นิ้วก้อยซ้าย	
มือซ้ายพิมพ์กดพร้อมกัน ๔ นิ้ว		หัวแม่มือซ้าย	หัวแม่มือขวา	มือขวาพิมพ์กดพร้อมกัน ๔ นิ้ว	

ทก. ๕๑

พฉ. ๒๕-ค. ๕๓๘ หญิง

บัญชีสำนวนการสอบสวน

คดีที่...../.....

สำนัก.....กรุงเทพมหานคร

ลำดับที่	ชนิดและเลขหมายหนังสือ	ของ	ถึง	หมายเหตุ

ลำดับที่	ชนิดและเลขหมายหนังสือ	ของ	ถึง	หมายเหตุ

กรุงเทพมหานคร

บันทึกคำให้การรับสารภาพของผู้ต้องหา ตามมาตรา ๒๐
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงฯ พ.ศ. ๒๔๕๘

สำนัก.....กรุงเทพมหานคร

วันที่.....เดือน.....พุทธศักราช ๒๕.....

สอบสวนที่.....

ชื่อ.....อายุ.....ปี

เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....ศาสนา.....อาชีพ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

ชื่อบิดา มารดา.....

เกิดที่ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

พนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อหาให้ข้าพเจ้าทราบ และแจ้งให้ทราบด้วยว่า คำให้การนี้อาจนำไปเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาของศาลได้

ข้าพเจ้าทราบข้อหาตลอดแล้ว ขอให้การด้วยความเต็มใจ ดังต่อไปนี้.....

ข้าพเจ้าทราบข้อกล่าวหาที่เจ้าหน้าที่แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบแล้วว่าข้าพเจ้าต้องหาว่า.....

ข้าพเจ้าทราบข้อกล่าวหาดีแล้ว ข้าพเจ้าขอให้การรับสารภาพตลอดข้อกล่าวหาโดยมิได้มีผู้ใดบังคับขู่脅หรือหลอกลวงให้
สัญญาให้ข้าพเจ้าให้การแต่อย่างใด ข้าพเจ้าขอแสดงความจริงดังต่อไปนี้

เมื่อวันที่.....๒๕.....เวลา.....น.

รับรองว่าถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ).....ผู้ต้องหา
(ลงชื่อ).....พนักงานสอบสวน
(ลงชื่อ).....ตำรวจ (ถ้ามี)

บันทึกการฟ้องคดีอาญาด้วยวาจา

คดีหมายเลขดำที่...../.....

คดีหมายเลขแดงที่...../.....

ศาล.....

วันที่.....เดือน.....พุทธศักราช.....

ระหว่าง { โจทย์
..... จำเลย

ฐานความผิด.....

ข้อจำเลย.....

อายุ.....

เชื้อชาติ..... สัญชาติ.....

ที่อยู่.....

อาชีพ.....

วัน เดือน ปี และเวลาจับ.....

วัน เดือน ปี และเวลาควบคุม.....

วัน เดือน ปี และเวลาประกัน.....

ผิดฟ้องตามคำร้องที่..... ลงวันที่.....

จำเลยให้การรับสารภาพตลอดข้อหาต่อพนักงานสอบสวน สำนัก.....

โจทก์จึงยื่นฟ้องจำเลยดังนี้

ข้อ ๑.

ขอให้ลงโทษจำเลยตาม.....

(ลงชื่อ)..... โจทก์
(.....)

พิพากษาเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ..... ว่า.....

ความเห็นและคำสั่งของพนักงานอัยการ.....

ความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีกรมตำรวจ ฯ.....

(ตัวอย่างปกสื่อกี๊รายงานประจำวันแผ่นในมีปรุคู่ฉีกสำหรับเขียนเป็นสำเนา)

กรุงเทพมหานคร

สมุดรายงานประจำวัน

สถานที่.....

เล่มที่.....

ตั้งแต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

สถานที่.....

ลำดับ	วัน เดือน ปี เวลา	รายการ
๑	๑๖ ต.ค. ๒๕๖๓ ๐๘.๓๐ น. เปลี่ยนเวร ประจำการและ เสมียนคดี	<p>(ระบุชื่อ).....ตำแหน่ง.....</p> <p>เข้าเวรทำหน้าที่เปรียบเทียบคดี (ระบุชื่อ).....</p> <p>เข้าเวรทำหน้าที่สอบสวน (ระบุชื่อ).....</p> <p>ตำแหน่ง.....ทำหน้าที่เสมียนคดี ได้รับมอบของกลางไว้ดังนี้</p> <p>๑.</p> <p>๒.</p> <p>๓.</p> <p>ไว้จาก.....ตำแหน่ง.....</p> <p>ทำหน้าที่เปรียบเทียบ โดยมี.....ตำแหน่ง.....</p> <p>ทำหน้าที่เสมียนคดีครบถ้วนถูกต้องแล้ว ได้ออกเวรไปแต่เวลานี้</p> <p>(ลงชื่อ).....ผู้เปรียบเทียบคดี (.....)</p> <p>(ลงชื่อ).....พนักงานสอบสวน (.....)</p> <p>(ลงชื่อ).....เสมียนคดี (.....)</p> <p>(ลงชื่อ).....ผู้เขียน (.....)</p> <p>หมายเหตุ กรณีใช้เจ้าหน้าที่ชุดเดียว ไม่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดวัน ในแต่ละวันให้ลงรายนามผู้ ทำหน้าที่เปรียบเทียบปรับ และเสมียนคดีด้วย</p>
๒	๑๖ ต.ค. ๒๕๖๓ ๐๘.๓๐ น. จัดรถสายตรวจ	<p>(ระบุชื่อ).....ตำแหน่ง.....</p> <p>ทำหน้าที่หัวหน้าสายตรวจ ได้เรียกแถวพนักงานเจ้าหน้าที่ และมอบหมายภารกิจ โดยมีพนักงาน เจ้าหน้าที่ดังนี้</p> <p>๑.</p> <p>๒.</p> <p>๓.</p> <p>๔. ทำหน้าที่พนักงานขับรถ</p>

ทก. ๕๕/๑

ลำดับ	วัน เดือน ปี เวลา	รายการ
๓	๑๖ ส.ค. ๒๕๖๗ ๐๘.๓๐ น. จับหาวาดังวาง สิ่งของเกะกะ กีดขวางบนทาง เท้า	<p>(ระบุชื่อ).....และ (ระบุชื่อ).....</p> <p>สายตรวจหน้าที่ ๑ ได้นำตัว.....ผู้ต้องหาส่งพร้อมด้วยของ กลาง รถขึ้น ๑ คัน ราคาประมาณ ๕๐๐ บาท ต้องหาว่า ดังวางสิ่งของเกะกะกีดขวางบนทางเท้า เหตุ เกิดที่บริเวณหน้าตลาดวัดจันทร์สโมสร ถนนสามเสน เขตดุสิต ของกลางนั้นได้ยึดไว้ลงในสมุดบัญชี ของกลาง เลขที่...../.....แล้ว</p> <p>(ลงชื่อ).....เวรเปรียบเทียบคดี (.....)</p> <p>(ลงชื่อ).....ผู้เขียน (.....)</p>
๔	๑๖ ส.ค. ๒๕๖๗ ๑๐.๒๕ น. แจ้งว่ามีกร ละเมิดข้อบัญญัติ กรุงเทพมหานคร	<p>(ระบุชื่อ).....อยู่บ้านเลขที่.....ถนน..... ซอย.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....มา ณ.....แจ้งว่า เมื่อวันที่..... เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น. ผู้แจ้งพบว่า มีผู้ข่มขืนบนถนนอำนวยการ เขตดุสิต จึงมาแจ้งให้จัดการให้ด้วย เนื่องจากก่อเหตุเดือดร้อน รำคาญ</p> <p>(ลงชื่อ).....ผู้แจ้ง (.....)</p> <p>(ลงชื่อ).....เวรเปรียบเทียบคดี (.....)</p> <p>(ลงชื่อ).....ผู้เขียน (.....)</p>
๕	๑๖ ส.ค. ๒๕๖๗ ๑๐.๕๐ น. กลับจากตรวจ สถานที่เกิดเหตุ	<p>(ระบุชื่อ).....กลับจากการตรวจสถานที่เกิดเหตุตาม ป.จ.ว. ข้อ ๔ ของวันนี้ แจ้งว่าได้ตรวจสถานที่เกิดเหตุแล้ว ไม่พบผู้ใดข่มขืนบนถนนดังกล่าว ได้แจ้งให้ผู้แจ้งทราบแล้ว และจะได้ตรวจสอบต่อไป</p> <p>(ลงชื่อ).....ผู้ตรวจสถานที่เกิดเหตุ (.....)</p> <p>(ลงชื่อ).....เวรเปรียบเทียบคดี (.....)</p> <p>(ลงชื่อ).....ผู้เขียน (.....)</p>

ลำดับ	วัน เดือน ปี เวลา	รายการ
<p>๖</p>	<p>๑๖ ส.ค. ๒๕๒๗ ๒๔.๐๐ น. ปิดประจำวัน</p>	<p>(ระบุชื่อ).....ตำแหน่ง..... ทำหน้าที่เขียนรายงานประจำวันของวันนี้สิ้นข้อความแล้ว แต่เวลานี้</p> <p>(ลงชื่อ).....ผู้เขียน (.....)</p> <p>หมายเหตุ วันนี้มีคดีดังต่อไปนี้</p> <p>๑. คดีตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง..... รวมทั้งสิ้น.....คดี</p> <p>๒. คดีตามพระราชบัญญัติ..... รวมทั้งสิ้น.....คดี</p> <p>๓. เมื่อเปรียบเทียบปรับ.....คดี เป็นเงิน.....บาท</p> <p>๔. คดีที่ต้องส่งพนักงานสอบสวน.....คดี</p> <p>(ลงชื่อ).....ผู้อำนวยการเขต (.....)</p> <p>(ลงชื่อ).....ผู้ช่วยผู้อำนวยการเขต (.....)</p> <p>(ลงชื่อ).....หัวหน้างาน (.....)</p> <p>(ลงชื่อ).....ผู้ช่วยหัวหน้างาน (.....)</p> <p style="text-align: center;">ฯลฯ</p>

สถานที่.....

ลำดับ	วัน เดือน ปี เวลา	รายการ

ทก. ๕๕/๔

ใบเสร็จเงินค่าปรับ กรุงเทพมหานคร

เล่มที่ _____

เขต _____

กรุงเทพมหานคร

ทก. ๕๖

เล่มละ ๓๐๐ แผ่น

คำอธิบายการใช้ใบเสร็จรับเงิน

ฉบับที่ ๑ มอบให้แก่ผู้ชำระเงินรับไป

ฉบับที่ ๒ เป็นสำเนาเก็บเข้าเรื่องไว้

ฉบับที่ ๓ เป็นฉบับต้นขั้ว

การเขียนและกรงดงชื่อรับเงินในใบเสร็จให้

เขียนครั้งเดียวโดยใช้กระดาษคาร์บอนรอง ๒ ชั้น

ใบเสร็จรับเงินค่าปรับ

เล่มที่.....

เลขที่ ๐๑

กรุงเทพมหานคร

เขต.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ได้รับเงินค่าปรับคดีละเมิดข้อบัญญัติ

จาก.....กระทำผิดฐาน.....

ความคดีเปรียบเทียบที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เป็นเงิน.....บาท (.....) ไว้ถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ).....

พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เปรียบเทียบและผู้รับเงิน

(ลงชื่อ).....

ผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องหา

(คู่ฉบับ)

ใบเสร็จรับเงินค่าปรับ

เล่มที่.....

เลขที่ ๐๑

กรุงเทพมหานคร

เขต.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ได้รับเงินค่าปรับคดีละเมิดข้อบัญญัติ

จาก.....กระทำผิดฐาน.....

ความคดีเปรียบเทียบที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เป็นเงิน.....บาท (.....) ไว้ถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ).....

พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เปรียบเทียบและผู้รับเงิน

(ลงชื่อ).....

ผู้กระทำผิดหรือผู้ต้องหา

ได้รับเงินไว้ถูกต้องแล้ว

เจ้าหน้าที่ผู้รับเงิน

ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย ระเบียบการดำเนินคดีอาญา

พ.ศ. ๒๕๒๓

โดยที่เป็นการสมควรจัดระเบียบการสอบสวนคดีอาญาของเจ้าพนักงานให้เป็นไปด้วยความยุติธรรม มีประสิทธิภาพ รัดกุม ก่อให้เกิดหลักประกันการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพขั้นมูลฐานซึ่งจะเป็นผลให้เกิดความสงบเรียบร้อยมากยิ่งขึ้น และเป็นผลโดยตรงต่อความมั่นคงของประเทศชาติเป็นส่วนรวม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกข้อบังคับว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาดังต่อไปนี้

๑. นอกจากกรณีที่ได้บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๘ (๑) (๒) และ (๔) มาตรา ๑๑๗ กรณีการปฏิบัติตามหมายจับของศาล กรณีการจับในคดีความผิดลหุโทษ คดีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก และคดีที่มีโทษปรับสถานเดียวไม่เกินสองพันบาท และการจับในกรณีฉุกเฉินและจำเป็นอย่างยิ่ง ก่อนที่จะทำการจับกุมหรือออกหมายจับบุคคลใด เจ้าพนักงานจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานให้เพียงพอที่จะเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดอาญา ทั้งนี้ จะต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ คือ

๑.๑ การจับกุมข้าราชการการเมือง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ให้ขอความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายก่อน

๑.๒ การจับกุมข้าราชการประจำ และสมาชิกสภาท้องถิ่น นอกจากสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ที่ได้กระทำความผิดในกรุงเทพมหานคร หรือนอกราชอาณาจักร หรือการจับกุมผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ขอความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายก่อน

๑.๓ การจับกุมข้าราชการประจำ และสมาชิกสภาท้องถิ่น นอกจากสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ที่ได้กระทำความผิดในท้องที่จังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้ขอความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ที่ความผิดได้เกิดภายในเขต หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายก่อน

๑.๔ การจับกุมบุคคลนอกจากกรณีที่ได้กล่าวไว้ใน ๑.๑, ๑.๒ และ ๑.๓

ก. ในกรุงเทพมหานคร หรือในกรณีที่ความผิดได้กระทำลงนอกราชอาณาจักร ให้ขอความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายก่อน

ข. ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้ขอความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ที่ความผิดได้เกิดภายในเขต หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายก่อน

การจับกุมบุคคลตาม ๑.๔ โดยเจ้าพนักงานตำรวจตั้งแต่ตำแหน่งผู้บังคับการขึ้นไปทำการจับกุมด้วยตนเอง ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อนี้

การจับกุมบุคคลในกรณีฉุกเฉินและจำเป็นอย่างเร่งด่วนดังกล่าวในวรรคแรก ให้รายงานถึงเหตุฉุกเฉิน

และความจำเป็นดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจให้ความเห็นชอบทราบโดยพลัน

(ข้อ ๑. ความเดิมถูกยกเลิก และใช้ข้อความใหม่โดยข้อบังคับฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓)

๒. หัวหน้าพนักงานสอบสวนและพนักงานสอบสวน

๒.๑ ให้สารวัตรใหญ่หรือสารวัตรสถานีตำรวจภูธรอำเภอ สารวัตรหรือหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ สารวัตรสถานีตำรวจภูธรตำบล หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘ วรรคท้าย และมาตรา ๑๔๐ ในเขตอำนาจของสถานีตำรวจภูธรนั้น กับให้นายตำรวจที่ประจำสถานีตำรวจภูธรดังกล่าว ซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไปเป็นพนักงานสอบสวน

๒.๒ ให้ผู้กำกับการตำรวจจังหวัด หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘ วรรคท้าย และมาตรา ๑๔๐ ในเขตอำนาจของกองกำกับการตำรวจจังหวัด กับให้นายตำรวจที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ในสังกัดกองกำกับการตำรวจจังหวัด เป็นพนักงานสอบสวน จะให้ผู้ใดมีอำนาจหน้าที่เป็นผู้ทำการสอบสวนเรื่องใด ให้ผู้กำกับการตำรวจจังหวัด หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน เป็นผู้พิจารณาตั้ง

๒.๓ ให้ผู้บังคับการตำรวจ หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘ วรรคท้าย และมาตรา ๑๔๐ ในเขตอำนาจของกองบังคับการตำรวจ กับให้นายตำรวจที่มียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรี หรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ในสังกัดกองบังคับการตำรวจ เป็นพนักงานสอบสวน จะให้ผู้ใดมีอำนาจหน้าที่เป็นผู้ทำการสอบสวนเรื่องใด ให้ผู้บังคับการตำรวจ หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน เป็นผู้พิจารณาตั้ง

๒.๔ ให้ผู้บัญชาการตำรวจ หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน เป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘ วรรคท้าย และมาตรา ๑๔๐ ในเขตอำนาจของกองบัญชาการตำรวจ กับให้นายตำรวจที่สังกัดในกองบัญชาการตำรวจ ซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่าร้อยตำรวจตรีขึ้นไป เป็นพนักงานสอบสวน จะให้ผู้ใดมีอำนาจหน้าที่เป็นผู้ทำการสอบสวนเรื่องใด ให้ผู้บัญชาการตำรวจ หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนเป็นผู้พิจารณาตั้ง

๒.๕ ให้อธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทนเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนทั่วราชอาณาจักร และมีอำนาจสั่งการเกี่ยวกับคดีได้ทุกกรณี

๓. สถานที่ทำการสอบสวน

ให้ใช้สถานีตำรวจเป็นที่ทำการสอบสวน เว้นแต่มีเหตุอันสมควรจะไปทำการสอบสวนในที่ใดก็ได้

๔. การประสานงานระหว่างพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่กับพนักงานสอบสวนอื่น

๔.๑ ในกรณีที่ผู้กำกับการตำรวจจังหวัด หรือผู้บังคับการตำรวจ หรือผู้บัญชาการตำรวจเห็นสมควรจะให้พนักงานสอบสวนในสังกัดไปดำเนินการสอบสวนคดีอาญาเรื่องใด ท้องที่ใดภายในเขตรับผิดชอบ โดยให้พนักงานสอบสวนนั้นเป็นผู้ดำเนินการสอบสวนแต่ฝ่ายเดียว หรือร่วมกับพนักงานสอบสวน

ในเขตท้องที่ ก็ให้มีหนังสือแจ้งให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนในเขตท้องที่ทราบ พร้อมกับระบุอำนาจและหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไป เว้นแต่เป็นเรื่องลับซึ่งต้องสอบสวนเป็นพิเศษ หรือในกรณีที่มีผู้กักกับการตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้บังคับการตำรวจภูธร หรือผู้บัญชาการตำรวจภูธร ออกไปทำการสอบสวนด้วยตนเอง จะไม่แจ้งให้ทราบก็ได้

๔.๒ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนต่างหน่วยสอบสวนร่วมกัน ให้ผู้มีอาวุโสเป็นผู้รับผิดชอบในการสอบสวนนั้น

๔.๓ เมื่อมีเหตุสำคัญหรือกรณีจำเป็น สมควรให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองทำการสอบสวนหรือร่วมในการสอบสวนคดีอาญาในท้องที่ใด ก็ให้ผู้กักกับการตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้รักษาการในตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทน เสนอเหตุผลต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อส่งการ

๔.๔ ภายใต้บังคับแห่งข้อ ๑. ของข้อบังคับนี้ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอได้ประสบเหตุความผิดอาญา ซึ่งควรจะกระทำการจับกุมได้ ก็ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอทำการจับกุม แต่ถ้าไม่อาจจับกุมได้ทันที ก็สั่งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ทำการจับกุม และเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนดำเนินคดี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอทำการสืบสวนสอบสวนหรือสั่งให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการ เพื่อรวบรวมหลักฐานต่าง ๆ ที่มีอยู่ในที่เกิดเหตุ หรือดำเนินการทั้งหลายอื่น ๆ เช่น ตรวจตัวบุคคล ตรวจสิ่งของ ค้นเพื่อพบสิ่งของ และยึดไว้ซึ่งสิ่งของที่ค้นพบ ตลอดจนสอบถามปากคำบุคคลและดำเนินการอย่างอื่นเท่าที่จำเป็น เพื่อเป็นหลักฐานในชั้นต้น และบันทึกไว้ แล้วให้ส่งหลักฐานการสืบสวนสอบสวนนั้นและตัวบุคคลที่จับกุมไว้ไปให้พนักงานสอบสวนท้องที่ดำเนินการต่อไป

๕. เมื่อมีคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว โดยมีประกันหรือไม่มีประกัน โดยมีหลักประกันหรือไม่มีหลักประกัน ไม่ว่าผู้ยื่นคำร้องจะเป็นผู้ต้องหาในตัวเอง หรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องกับพนักงานสอบสวนรับคำร้องไว้โดยพลัน แล้วพิจารณาสั่ง หรือถ้าเป็นกรณีที่ตนไม่มีอำนาจสั่ง ก็ให้รีบเสนอคำร้องนั้นไปยังผู้มีอำนาจสั่งโดยเร็วและให้พนักงานสอบสวนหรือผู้มีอำนาจสั่งตามข้อ ๕.๑ แล้วแต่กรณีแจ้งผลการสั่งคำร้องให้ผู้ยื่นคำร้องทราบภายในกำหนดเวลา ๒๔ ชั่วโมง นับแต่เวลาที่มีการยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราวนั้น การพิจารณาคำร้องจะต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ คือ

๕.๑ ให้สารวัตรใหญ่ สารวัตรที่เป็นหัวหน้ารับผิดชอบหน่วยงาน หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอหรือตำบล หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน มีอำนาจพิจารณาคำร้องได้สำหรับคดีอาญาทั้งปวง ถ้าบุคคลดังกล่าวพิจารณาแล้ว มีคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว โดยมีประกันหรือไม่มีประกัน หรือโดยมีหลักประกันหรือไม่มีหลักประกัน คำสั่งนั้นเป็นอันเด็ดขาด ทั้งนี้ ให้กรมตำรวจวางระเบียบปฏิบัติเป็นการภายในเกี่ยวกับการสั่งคำร้องของบุคคลดังกล่าว

(ข้อ ๕.๑ ความเดิมถูกยกเลิก และใช้ข้อความใหม่โดยข้อบังคับฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓)

๕.๒ ถ้าบุคคลดังกล่าวในข้อ ๕.๑ พิจารณาแล้วเห็นควรไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ให้รีบเสนอคำร้องพร้อมด้วยความเห็นของผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือเพื่อพิจารณาสั่งตามอำนาจหน้าที่ แล้วแจ้งความเห็นควรไม่อนุญาตดังกล่าวให้ผู้ยื่นคำร้องทราบภายในกำหนดเวลา ๒๔ ชั่วโมง นับแต่เวลาที่มีการยื่นคำร้อง

๖. การแจ้งข้อหา จะกระทำโดยเพิ่มข้อหาที่มีโทษหนักเกินกว่าโทษสำหรับการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้

๑. การสอบสวนบุคคลหนึ่งบุคคลใดในฐานะเป็นพยานที่ดี หรือในฐานะเป็นผู้ต้องหาที่ดี จะต้องกระทำโดยมิชักช้าในโอกาสแรกที่พบตัวบุคคลนั้น โดยพนักงานสอบสวนจะต้องใช้วิธีตั้งคำถามให้ตอบแล้วบันทึกคำถาม และทำให้การตอบคำถาม เพื่อให้ปรากฏข้อเท็จจริงเป็นลำดับไป เริ่มตั้งแต่คำถามแรกจนถึงคำถามสุดท้าย ทั้งนี้ ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนใช้วิธีสอบถามปากคำแล้วบันทึกเรียบเรียงขึ้นเองในลักษณะของการบรรยายข้อเท็จจริง

๒. ในกรณีที่ผู้ต้องหาให้การขัดท้อบุคคลหนึ่งบุคคลใดว่าเป็นผู้ร่วมกระทำผิดด้วยนั้น ให้พนักงานสอบสวนถือปฏิบัติตามความในข้อ ๑. โดยเคร่งครัดก่อนที่จะจับกุมบุคคลนั้นมาดำเนินคดี

๓. อำนาจทำความเข้าใจในคดี

๓.๑ คดีที่มีความเห็นควรสั่งฟ้อง

๓.๑.๑ สารวัตรใหญ่หรือสารวัตรสถานีตำรวจภูธรอำเภอ สารวัตรหรือหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ สารวัตรสถานีตำรวจภูธรตำบล หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน มีอำนาจทำความเข้าใจในคดีที่มีโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม ๓.๑.๕ แต่ถ้าเป็นคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินหนึ่งแสนบาทขึ้นไป หรือคดีอุกฉกรรจ์ ให้เสนอผู้กำกับ-การตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน เป็นผู้ทำความเข้าใจ

๓.๑.๒ ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน มีอำนาจทำความเข้าใจได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม ๓.๑.๕

๓.๑.๓ ผู้บังคับการตำรวจภูธร หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน มีอำนาจทำความเข้าใจได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม ๓.๑.๕

๓.๑.๔ ผู้บัญชาการตำรวจภูธร หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน มีอำนาจทำความเข้าใจได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม ๓.๑.๕

๓.๑.๕ คดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ให้เสนอตามลำดับจนถึงอธิบดีกรมตำรวจ เป็นผู้ทำความเข้าใจ

๓.๒ คดีที่มีความเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง

๓.๒.๑ สารวัตรใหญ่หรือสารวัตรสถานีตำรวจภูธรอำเภอ สารวัตรหรือหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ สารวัตรสถานีตำรวจภูธรตำบล หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน มีอำนาจทำความเข้าใจความผิดที่มีโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และคดีความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินไม่เกินสองหมื่นบาท

๓.๒.๒ ผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน มีอำนาจทำความเข้าใจได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม ๓.๒.๕

๓.๒.๓ ผู้บังคับการตำรวจภูธร หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน มีอำนาจทำความเข้าใจได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม ๓.๒.๕

๓.๒.๔ ผู้บัญชาการตำรวจภูธร หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน มีอำนาจทำความเข้าใจได้ทุกคดี เว้นแต่คดีที่ระบุไว้ตาม ๓.๒.๕

๕.๒.๕ คดีความคดีเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ ให้เสนอตามลำดับจนถึงอธิบดีกรมตำรวจ เป็นผู้ทำความเห็น

คดีที่อยู่ในอำนาจทำความเห็นดังกล่าวในข้อนี้ ถ้าคดีใดผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือได้สั่งการไว้โดยเฉพาะ ให้ปฏิบัติไปตามคำสั่งนั้น หรือถ้าพนักงานสอบสวนเห็นสมควรเสนอผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปก็ให้เสนอได้

(ข้อ ๕.เพิ่มเติมวรรคท้าย โดยข้อบังคับฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓)

๑๐. อำนาจการทำความเห็นในคดีของสารวัตรใหญ่ หรือสารวัตรสถานีตำรวจภูธรอำเภอ สารวัตรหรือหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ สารวัตรสถานีตำรวจภูธรตำบล ที่มีศาลจังหวัดตั้งอยู่

สถานีตำรวจภูธรใดที่มีศาลจังหวัดตั้งอยู่ในเขตอำนาจนอกจากอำเภอเมือง ให้สารวัตรใหญ่ หรือสารวัตรสถานีตำรวจภูธรอำเภอ สารวัตรหรือหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ สารวัตรสถานีตำรวจภูธรตำบล หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน มีอำนาจเฉพาะในการปล่อยชั่วคราวทำความเห็นในคดี และการกันผู้ต้องหาเป็นพยานได้เช่นเดียวกับผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด

๑๑. คดีที่งดการสอบสวน

เพื่อให้มีให้สำนวนการสอบสวนต้องตกอยู่กับพนักงานสอบสวนนานเกินควร ฉะนั้น คดีใดที่ไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้กระทำความผิด เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบเห็นว่าได้สอบสวนมานานพอสมควรที่จะเสนอของงดการสอบสวน ให้ปฏิบัติโดยถือตามระยะเวลาที่ดำเนินการสอบสวนมาแล้ว ดังนี้

๑๑.๑ คดีอาญาทั่วไป จะต้องสืบสวนสอบสวนติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน

๑๑.๒ คดีอุกฉกรรจ์ จะต้องสืบสวนสอบสวนติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

เฉพาะสำนวนการสอบสวนที่จะงดการสอบสวนให้เสนอตามลำดับชั้นไปยังผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัด หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน ตรวจสอบพิจารณาก่อนเสนอพนักงานอัยการ

๑๒. อำนาจการควบคุมการสอบสวน

๑๒.๑ ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่รองผู้กำกับการตำรวจภูธรจังหวัดขึ้นไป จัดการควบคุม ตรวจสอบ แนะนำ ให้การสอบสวนดำเนินไปตามกฎหมายและระเบียบแบบแผนโดยเรียบร้อยมีซักช้า กับให้มีอำนาจตรวจสำนวนและสั่งปฏิบัติ หากมีเหตุผลอันสมควร เพื่อความเรียบร้อยในการสอบสวนจะเข้าดำเนินการสอบสวนด้วยตนเองก็ได้

๑๒.๒ ให้พนักงานสอบสวนจัดทำสมุดบันทึกคดีที่ตนสอบสวน เพื่อผู้บังคับบัญชาตรวจได้ตลอดเวลา โดยมีช่องตามแบบตัวอย่างท้ายข้อบังคับนี้

๑๒.๓ ให้เป็นหน้าที่ของสารวัตรใหญ่ หรือสารวัตรสถานีตำรวจภูธรอำเภอ สารวัตรหรือหัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ สารวัตรสถานีตำรวจภูธรตำบล จัดทำสมุดสถิติคดีอาญาที่เกิดขึ้นในเขตอำนาจ โดยมีแบบตัวอย่างเช่นเดียวกับ ๑๒.๒ แต่เพิ่มชื่อพนักงานสอบสวนเจ้าของสำนวนขึ้นอีกช่องหนึ่ง และเป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนเจ้าของสำนวนลงชื่อรับรองความถูกต้องไว้เพื่อผู้บังคับบัญชาตรวจสอบได้ตลอดเวลา

๑๒.๔ ในกรณีที่มีผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือผู้กล่าวโทษในคดีเรื่องหนึ่งเรื่องใด ร้องขอความเป็นธรรมต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา รวมทั้งการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว หรือในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นเป็นการสมควร ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเรียกหัวหน้าพนักงานสอบสวน

ในจังหวัดมาซีแจง แล้วให้คำแนะนำเร่งรัดให้ดำเนินการให้เป็นผลดี และเป็นไปในทางที่ชอบและเหมาะสมได้
ในการนี้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจเรียกสำนักงานการสอบสวนมาประกอบการชี้แจงแนะนำได้

ถ้าผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าการดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะไม่ได้ผล ผู้ว่าราชการจังหวัด
มีอำนาจเข้าควบคุมการสอบสวน โดยเรียกสำนักงานการสอบสวนมาตรวจพิจารณาและสั่งให้พนักงานสอบสวน
ดำเนินการตามที่เห็นสมควร รวมทั้งการสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว หรือจะสั่งให้เปลี่ยนตัว
พนักงานสอบสวน หรือให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเข้าร่วมทำการสอบสวนคดีเรื่องนั้นด้วยก็ได้ กรณี
ดังกล่าวนี้ให้ถือว่าผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘ วรรคท้าย และเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธี
พิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๐ มีอำนาจเกี่ยวกับการสอบสวนความผิดอาญาในเขตอำนาจของจังหวัด การที่
จะสั่งแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงโดย อำนาจของผู้บังคับการตำรวจภูธร หรือผู้บัญชาการตำรวจภูธร ให้เป็นอันงด
เว้นแต่ที่เป็นอำนาจของอธิบดีกรมตำรวจ

๑๒.๕ ในกรณีที่มีผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือผู้กล่าวโทษในคดีเรื่องหนึ่งเรื่องใด ร้องขอความ
เป็นธรรมต่อนายอำเภอเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา รวมทั้งการอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว หรือ
ในกรณีที่นายอำเภอเห็นเป็นการสมควร ให้นายอำเภอเรียกหัวหน้าพนักงานสอบสวนในเขตอำนาจของกิ่งอำเภอ
หรืออำเภอมาศีแจง แล้วให้คำแนะนำและเร่งรัดให้ดำเนินการให้เป็นผลดีและเป็นไปในทางที่ชอบและเหมาะสม
ได้ ในการนี้นายอำเภอมีอำนาจเรียกสำนักงานการสอบสวนมาประกอบการชี้แจงแนะนำได้

ถ้านายอำเภอเห็นว่า การดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะไม่ได้ผล นายอำเภอมีอำนาจเข้า
ควบคุมการสอบสวน โดยเรียกสำนักงานการสอบสวนมาตรวจพิจารณา และสั่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินการ
ตามที่เห็นสมควร รวมทั้งการสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว หรือจะสั่งให้เปลี่ยนตัวพนักงาน
สอบสวน หรือให้พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองเข้าร่วมทำการสอบสวนคดีเรื่องนั้นด้วยก็ได้ กรณีดังกล่าวนี้
ให้ถือว่า นายอำเภอเป็นหัวหน้าพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา ๑๘ วรรคท้าย และเป็นพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
มาตรา ๑๔๐ มีอำนาจเกี่ยวกับการสอบสวนความผิดอาญาในเขตอำนาจของอำเภอ การที่จะสั่งการแก้ไขหรือ
เปลี่ยนแปลงโดยอำนาจของผู้กำกับตำรวจภูธรจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธร หรือผู้บัญชาการตำรวจภูธร
ให้เป็นอันงด เว้นแต่ที่เป็นอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีกรมตำรวจ

๑๒.๖ ในกรณีที่มีผู้เสียหาย ผู้ต้องหา หรือผู้กล่าวโทษในคดีเรื่องหนึ่งเรื่องใด ร้องขอความเป็น
ธรรมต่อปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ เกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา รวมทั้งการอนุญาตหรือไม่อนุญาต
ให้ปล่อยชั่วคราว หรือในกรณีที่ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเห็นเป็นการสมควร ให้ปลัดอำเภอ
ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเรียกหัวหน้าพนักงานสอบสวนในเขตอำนาจของกิ่งอำเภอมาศีแจง แล้วให้คำ
แนะนำเร่งรัดให้ดำเนินการให้เป็นผลดี และเป็นไปในทางที่ชอบและเหมาะสมได้ ในการนี้ปลัดอำเภอผู้เป็น
หัวหน้าประจำกิ่งอำเภอมีอำนาจเรียกสำนักงานการสอบสวนมาประกอบการชี้แจงและแนะนำได้

ถ้าปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเห็นว่าการดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะไม่ได้ผล
ให้รายงานชี้แจงเหตุผลไปยังนายอำเภอ และให้นายอำเภอพิจารณาดำเนินการตาม ๑๒.๕ โดยอนุโลม

๑๓. (ยกเลิกหมวดทั้งข้อโดยข้อบังคับฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓)

๑๔. ด้วยปรากฏว่า การปฏิบัติตามกฎกระทรวงมหาดไทย ออกตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๗๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับสำนวนคดีซึ่งพนักงานสอบสวนมีความเห็นควรส่งฟ้องผู้ต้องหาในเขตกรุงเทพมหานครด้วย ยังคลาดเคลื่อนอยู่ จึงให้พนักงานถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑๔.๑ ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนพร้อมกับผู้ต้องหาไปยังพนักงานอัยการ เว้นแต่ผู้ต้องหานั้นถูกขังอยู่แล้ว

๑๔.๒ ให้พนักงานอัยการวินิจฉัยว่าควรปล่อยผู้ต้องหา ปล่อยชั่วคราว ควบคุมไว้ หรือขอให้ศาลขัง แล้วแต่กรณี

๑๔.๓ ถ้าพนักงานอัยการได้วินิจฉัยและมีคำสั่งตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๓ ว่าควรปล่อยตัวผู้ต้องหาชั่วคราวโดยไม่มีประกัน หรือมีประกัน หรือมีประกันและหลักประกัน ให้เป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนที่จะจัดการแก่ผู้ต้องหา หรือเป็นคู่สัญญากับนายประกันตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๑๐ และมาตรา ๑๑๒ แล้วแต่กรณีแทนพนักงานอัยการ

๑๔.๔ ถ้าพนักงานอัยการวินิจฉัยว่า ควรควบคุมผู้ต้องหาไว้ ให้พนักงานสอบสวนควบคุมผู้ต้องหาต่อไป

๑๔.๕ ถ้าพนักงานอัยการวินิจฉัยว่า ควรขอให้ศาลขังผู้ต้องหา ให้พนักงานอัยการจัดการยื่นคำร้องขอฝากขังต่อศาล

๑๕. การสอบสวนคดีอาญาที่ยังค้างอยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานสอบสวนก่อนวันใช้ข้อบังคับนี้ ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑/๒๕๐๘ เรื่อง ระเบียบการสอบสวนคดีอาญา ในจังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการสอบสวนคดีอาญาในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๑๘ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๑๘

บรรดาคำสั่ง ระเบียบ หรือข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีกำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับข้อบังคับฉบับนี้ ให้เป็นอันยกเลิก

ข้อบังคับนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันครบกำหนด ๓๐ วัน นับจากบัดนี้เป็นต้นไป.

ประกาศ ณ วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๒๓

(ลงชื่อ) ประเทือง กีรติบุตร

(นายประเทือง กีรติบุตร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๒๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น กระทรวงมหาดไทยจึงออกข้อบังคับว่าด้วยการดำเนินคดีอาญา ดังต่อไปนี้

๑. ให้ยกเลิกความใน ๑. แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๑. นอกจากกรณีที่ได้บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๗๘ (๑) (๒) และ (๔) มาตรา ๑๑๗ กรณีการปฏิบัติตามหมายจับของศาล กรณีการจับในคดีความผิดลหุโทษ คดีความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก และคดีที่มีโทษปรับสถานเดียวไม่เกินสองพันบาท และการจับในกรณีฉุกเฉินและจำเป็นอย่างยิ่ง ก่อนที่จะทำการจับกุมหรือออกหมายจับบุคคลใด เจ้าพนักงานจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานให้เพียงพอที่จะเชื่อได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดอาญา ทั้งนี้ จะต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้คือ

๑.๑ การจับกุมข้าราชการการเมือง สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ให้ขอความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายก่อน

๑.๒ การจับกุมข้าราชการประจำ และสมาชิกสภาท้องถิ่น นอกจากสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ที่ได้กระทำความผิดในกรุงเทพมหานคร หรือนอกราชอาณาจักร หรือการจับกุมผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ขอความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายก่อน

๑.๓ การจับกุมข้าราชการประจำ และสมาชิกสภาท้องถิ่น นอกจากสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ที่ได้กระทำความผิดในท้องที่จังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้ขอความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ที่ความผิดได้เกิดภายในเขต หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายก่อน

๑.๔ การจับกุมบุคคลนอกจากกรณีที่ได้กล่าวไว้ใน ๑.๑ ๑.๒ และ ๑.๓

ก. ในกรุงเทพมหานคร หรือในกรณีที่ความผิดได้กระทำลงนอกราชอาณาจักร ให้ขอความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายก่อน

ข. ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้ขอความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ที่ความผิดได้เกิดภายในเขต หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายก่อน

การจับกุมบุคคลตาม ๑.๔ โดยเจ้าพนักงานตำรวจตั้งแต่ตำแหน่งผู้บังคับการขึ้นไปทำการจับกุมด้วยตนเอง ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามข้อนี้

การจับกุมบุคคลในกรณีฉุกเฉินและจำเป็นอย่างยั้งดั่งกล่าวในวรรคแรก ให้รายงานถึงเหตุฉุกเฉิน และความจำเป็นดั่งกล่าว ให้ผู้มีอำนาจให้ความเห็นชอบทราบโดยพลัน”

๒. ให้ยกเลิกความใน ๕.๑ แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๕.๑ ให้สารวัตรใหญ่ สารวัตรที่เป็นหัวหน้ารับผิดชอบหน่วยงาน หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรกิ่งอำเภอ หรือตำบล หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน มีอำนาจพิจารณาคำร้องได้สำหรับคดีอาญา ทั้งปวง ถ้าบุคคลดังกล่าวพิจารณาแล้ว มีคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว โดยมีประกันหรือไม่มีประกันหรือโดยมีหลักประกันหรือไม่มีหลักประกัน คำสั่งนั้นเป็นอันเด็ดขาด ทั้งนี้ ให้กรมตำรวจวางระเบียบปฏิบัติเป็นการภายในเกี่ยวกับการสั่งคำร้องขอบุคคลดังกล่าว”

๓. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคท้ายใน ๘. แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓

“คดีที่อยู่ในอำนาจทำความเห็นดั่งกล่าวในข้อนี้ ถ้าคดีใดผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือได้สั่งการไว้โดยเฉพาะ ให้ปฏิบัติไปตามคำสั่งนั้น หรือถ้าพนักงานสอบสวนเห็นสมควรเสนอผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปก็ให้เสนอได้”

๔. ให้ยกเลิกความใน ๑๓. แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๒๓
(ลงชื่อ) ประเทือง กิริติบุตร
(นายประเทือง กิริติบุตร)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๒๓

โดยที่ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญาในส่วนที่เกี่ยวกับผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้ที่มิอำนาจให้ความเห็นชอบในการจับกุมหรือออกหมายจับ ยังมีได้กำหนดวิธีการมอบหมายไว้ กระทรวงมหาดไทยจึงออกข้อบังคับว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา ดังต่อไปนี้

๑. ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคท้ายใน ๑.แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย ๑ แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓

“ผู้มีอำนาจให้ความเห็นชอบในการจับกุมหรือออกหมายจับตามข้อบังคับนี้จะมอบหมายเป็นหนังสือให้แก่ผู้ใดก็ได้ โดยให้คำนึงถึงระดับ ตำแหน่ง หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ที่จะได้รับมอบหมายเป็นสำคัญ”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๒๓

(ลงชื่อ)

ประเทือง กิริติบุตร

(นายประเทือง กิริติบุตร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๒๕

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน ๑. แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑ ในกรณีที่จะออกหมายจับตามมาตรา ๖๖ (๑) หรือ (๒) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เว้นแต่คดีความผิดลหุโทษ คดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยจราจรทางบกและคดีที่มีโทษปรับสถานเดียวไม่เกินสองพันบาท เจ้าพนักงานจะต้องรวบรวมพยานหลักฐานให้เพียงพอที่จะเชื่อได้ว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิด แล้วเสนอขอรับความเห็นชอบก่อนดังนี้

ก. ในกรุงเทพมหานคร ให้ขอความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย

ข. ในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ให้ขอความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดแห่งท้องที่ที่ความผิดได้เกิด หรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดในเขตอำนาจของตน หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย

ในกรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่จับด้วยตนเองโดยไม่ต้องมีหมายตามความในมาตรา ๗๔ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หากเป็นการจับโดยอาศัยเหตุที่จะออกหมายจับได้ตามมาตรา ๖๖ (๑) หรือ (๒) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จะต้องได้รับความเห็นชอบก่อน เช่นเดียวกับการออกหมายจับตามวรรคหนึ่ง

การมอบหมายตาม ก. และ ข. ให้ทำเป็นหนังสือโดยคำนึงถึงระดับ ตำแหน่ง หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้ที่จะได้รับมอบหมายเป็นสำคัญ”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความใน ๔.๔ แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๔.๔ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอได้ประสบเหตุความผิดอาญา ซึ่งควรจะทำ การจับกุมได้ ก็ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอทำการจับกุม แต่ถ้าไม่อาจจับกุมได้ทันทีก็สั่งให้เจ้าหน้าที่ ตำรวจหรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ทำการจับกุม และเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนดำเนินคดีให้ผู้ว่า-

ราชการจังหวัดหรือนายอำเภอทำการสืบสวนสอบสวน หรือสั่งให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการเพื่อรวบรวมหลักฐานต่าง ๆ ที่มีอยู่ในที่เกิดเหตุหรือดำเนินการทั้งหลายอื่น ๆ เช่น ตรวจตัวบุคคล ตรวจสิ่งของ ค้นเพื่อพบสิ่งของ และยึดไว้ซึ่งสิ่งของที่ค้นพบ ตลอดจนสอบถามปากคำบุคคลและดำเนินการอย่างอื่นเท่าที่จำเป็น เพื่อเป็นหลักฐานในชั้นต้น และบันทึกไว้ แล้วให้ส่งหลักฐานการสืบสวนสอบสวนนั้นและตัวบุคคลที่จับกุมไว้ให้พนักงานสอบสวนท้องที่ดำเนินการต่อไป”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความใน ๕. แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๕. เมื่อมีคำร้องขอให้ปล่อยชั่วคราว โดยมีประกันหรือไม่มีประกัน โดยมีหลักประกันหรือไม่มีหลักประกัน ไม่ว่าผู้ยื่นคำร้องจะเป็นผู้ต้องหาเอง หรือผู้ที่มีประโยชน์เกี่ยวข้อง ให้พนักงานสอบสวนรับคำร้องไว้โดยพลัน แล้วพิจารณาสั่ง หรือถ้าเป็นกรณีที่ตนไม่มีอำนาจสั่ง ก็ให้รีบเสนอคำร้องนั้นไปยังผู้มีอำนาจสั่งโดยเร็ว และให้พนักงานสอบสวนหรือผู้มีอำนาจสั่งตาม ๕.๑ แล้วแต่กรณีแจ้งผลการสั่งคำร้องให้ผู้ยื่นคำร้องทราบภายในกำหนดเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมง นับแต่เวลาที่มีการยื่นคำร้องขอปล่อยชั่วคราวนั้น การพิจารณาคำร้องต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ คือ

๕.๑ ให้ตำรวจใหญ่ ตำรวจที่เป็นหัวหน้ารับผิดชอบหน่วยงาน ตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอ ตำรวจสถานีตำรวจภูธรตำบล หรือผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้รักษาราชการแทน มีอำนาจพิจารณาคำร้องได้สำหรับคดีอาญาทั้งปวง เว้นแต่คดีตาม ๕.๒ ถ้าบุคคลดังกล่าวพิจารณาแล้ว มีคำสั่งอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว โดยมีประกันหรือไม่มีประกัน หรือโดยมีหลักประกันหรือไม่มีหลักประกันคำสั่งนั้นเป็นอันเด็ดขาด

๕.๒ คดีความผิดต่อองค์พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท และผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ คดีความผิดต่อความมั่นคงของราชอาณาจักร คดีความผิดเกี่ยวกับการกระทำความผิดเป็นคอมมิวนิสต์ หรือคดีที่ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ชั้นรองอธิบดีกรมตำรวจขึ้นไปเห็นว่ามีความผิดอันสมควรและสั่งการไว้เป็นการเฉพาะ ให้กรมตำรวจกำหนดตัวบุคคลผู้มีอำนาจสั่งปล่อยชั่วคราว และให้สั่งคำร้องปล่อยชั่วคราวโดยเร็วที่สุด

๕.๓ ในกรณีที่ผู้มีอำนาจสั่งปล่อยชั่วคราวพิจารณาแล้วเห็นควรไม่อนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว ให้รีบเสนอคำร้องพร้อมด้วยความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือเพื่อพิจารณาสั่งตามอำนาจหน้าที่แล้วแจ้งความเห็นให้ผู้ยื่นคำร้องทราบภายในกำหนดเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่มีการยื่นคำร้อง

ทั้งนี้ ให้กรมตำรวจวางระเบียบปฏิบัติเป็นการภายในเกี่ยวกับการเสนอและสั่งคำร้องของผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือ”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความใน ๑๔ แห่งข้อบังคับกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๕
(ลงชื่อ) พลเอก สิทธิ จิรโรจน์
(สิทธิ จิรโรจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๗๓๕/๒๕๒๓

เรื่อง มอบหมายการให้ความเห็นชอบในการจับกุมหรือออกหมายจับบุคคล

เพื่อให้การให้ความเห็นชอบในการจับกุม หรือออกหมายจับบุคคลตามข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๒๓ ดำเนินไปโดยเรียบร้อย สะดวก รวดเร็ว อาศัยอำนาจตามความใน ๑.๑ ๑.๒ และ ๑.๔ ก. ของข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย ๑ ของข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๓ ปลัดกระทรวงมหาดไทยจึงมอบหมายให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบในการจับกุมหรือออกหมายจับบุคคล คือ

๑. รองปลัดกระทรวงมหาดไทย
๒. ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย
๓. อัยการพิเศษฝ่ายคดี กรมอัยการ
๔. ผู้ช่วยอัยการพิเศษฝ่ายคดี กรมอัยการ
๕. อัยการพิเศษประจำกรม กรมอัยการ
๖. พนักงานอัยการประจำศาลจังหวัดมีนบุรี

โดยให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายพิจารณาให้ความเห็นชอบในการจับกุมหรือการออกหมายจับแทนปลัดกระทรวงมหาดไทยได้ทุกคดี เว้นแต่กรณีดังต่อไปนี้ ปลัดกระทรวงมหาดไทยจะเป็นผู้พิจารณาเอง คือ

๑. การจับหรือออกหมายจับบุคคลตาม ๑.๑ ของข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ เฉพาะข้าราชการการเมือง และสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ
๒. การจับหรือออกหมายจับบุคคลตาม ๑.๒ ของข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ เฉพาะข้าราชการประจำซึ่งมีตำแหน่งตั้งแต่อธิบดีหรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือผู้ว่าราชการจังหวัด
๓. การจับหรือออกหมายจับบุคคลตาม ๑.๔ ก. ของข้อบังคับกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยระเบียบการดำเนินคดีอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๓ เฉพาะคดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร และความผิดเกี่ยวกับการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๒๓ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๒๓

(ลงชื่อ)

ดำรง สุนทรสารทูล

(นายดำรง สุนทรสารทูล)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย

ข้อตกลงระหว่างกระทรวงกลาโหมกับกระทรวงมหาดไทย

ข้อตกลงระหว่างกระทรวงกลาโหมกับกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง การปฏิบัติและประสานงานเกี่ยวกับกรณีที่ทหารเป็นผู้เสียหาย
หรือเป็นผู้ต้องหาในความผิดอาญา พ.ศ. ๒๕๕๘
แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๗ ข้อตกลง (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๑๒ และข้อตกลง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘

ลักษณะ ๑

การประสานงานระหว่างทหาร พนักงานฝ่ายปกครอง และตำรวจ

ข้อ ๑. ให้ผู้บังคับบัญชาของพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ แต่ละแห่งที่อยู่ใกล้เคียงที่ตั้งของทหาร พยายามหาทางส่งเสริมสามัคคีกับทหาร ทางฝ่ายทหารก็ให้ผู้บังคับบัญชาน่วยทหารที่อยู่ใกล้เคียงกับสถานที่ ดังกล่าวแล้ว พยายามส่งเสริมความสามัคคีกับพนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจเช่นเดียวกัน หากมีเรื่องผิดฟ้อง หมองใจกัน ก็ให้ผู้บังคับบัญชาแต่ละฝ่ายหาทางระงับ และเรียกตัวมาชี้แจงเหตุผลให้เข้าใจซึ่งกันและกัน แต่ต้นมือ อย่าให้เรื่องลุกลามใหญ่โตขึ้นได้

เขตที่ตั้งของทหาร หมายความว่า อาคาร สถานที่หรือบริเวณซึ่งมีหน่วยทหารตั้งอยู่ (ข้อความ เดิมถูกยกเลิก โดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๗)

ข้อ ๒. เมื่อพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจได้ทราบว่ามีทหารจะกระทำความผิดอันเป็นการส่อไปในทางไม่ชอบไม่ควรภายนอกเขตที่ตั้งของทหารก็ให้พิจารณา หากเห็นว่าเป็นการสมควรที่จะดักเตือนหรือ แจ้งให้ฝ่ายทหารทราบเป็นการร่วมมือ ก็ให้ดักเตือนหรือแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทหาร สารวัตรทหารหรือหน่วย ทหารที่อยู่ใกล้ที่สุดทราบแล้วแต่กรณี ให้ฝ่ายทหารรับผิดชอบกับพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจจัดการระงับ มิให้เหตุการณ์อันไม่สมควรนั้นเกิดขึ้น

ข้อ ๓. สถานที่ใดมีทหารไปเที่ยวเตร่มาก เช่น โรงมหรสพ ตลาด สถานีรถไฟ ท่าเรือ ที่ชุมนุมชน งานนักขัตฤกษ์ประจำปี เป็นต้น ให้ฝ่ายทหารที่ตั้งอยู่โดยใกล้ชิดจัดส่งสารวัตรทหาร หรือหมู่ระงับเหตุไปร่วม รักษาความสงบเรียบร้อยประสานงานกับพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจท้องที่ในเมื่อฝ่ายทหารเห็นสมควร หรือเมื่อพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจท้องที่ร้องขอแล้วแต่กรณี

(แก้ไขโดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๗)

ข้อ ๔. กรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่สืบทราบว่าทหารสมคบกับราษฎรจะกระทำความผิดอาญาก็ดี ราษฎรยุยงส่งเสริมให้ทหารเป็นเครื่องมือกระทำความผิดอาญาก็ดีหรือใช้อิทธิพลในทาง อันมิชอบ หรือพยายามจะก่อความเดือดร้อนรำคาญให้กับประชาชนพลเมืองก็ดี ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือ ตำรวจท้องที่รีบแจ้งเหตุให้ผู้บังคับบัญชาน่วยทหาร สารวัตรทหาร หรือหน่วยทหารที่อยู่ใกล้ที่สุดทราบโดยด่วน ให้ฝ่ายทหารที่รีบแจ้งเหตุร่วมมือกับพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจท้องที่จัดการสอดส่อง และตรวจตรา พยายามระงับอย่าให้มีเหตุเกิดขึ้น

ข้อ ๕. กรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่สืบทราบว่าการทนายจะก่อเหตุวิวาทกับพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจก็ดี จะก่อเหตุวิวาทกับราษฎรก็ดี จะก่อเหตุวิวาทในระหว่างทนายด้วยกันเองก็ดี ให้พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจท้องที่รีบแจ้งเหตุไปยังผู้บังคับบัญชาทหาร สารวัตรทหาร หรือผู้บังคับหน่วยทหารที่อยู่ใกล้ที่สุดทราบโดยด่วน ให้ฝ่ายทหารรีบส่งเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารไปช่วยระงับและจัดการป้องกันโดยเร็วที่สุด โดยให้ติดต่อกับพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจท้องที่ให้ทราบล่วงหน้าอย่าให้มีเหตุการณ์เกิดขึ้น แต่ถ้าไม่สามารถจะแจ้งให้ทราบล่วงหน้าได้ ก็ให้แจ้งให้ทราบทันที ทั้งนี้อย่าให้เกิดการเข้าใจผิดกันขึ้นให้ห้ามการใช้อาวุธ เว้นแต่เมื่อมีความจำเป็นจริง ๆ

ในกรณีที่ทหารจะก่อเหตุวิวาทกับราษฎรก็ดี หรือกับในระหว่างทนายด้วยกันเองก็ดี ถ้าฝ่ายทหารยังไม่มา ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจท้องที่รีบดำเนินการไปก่อนได้โดยใช้กำลังตำรวจพอสมควรแก่กรณีที่เกิดขึ้น ถ้ามีสารวัตรทหารอยู่ใกล้บริเวณที่เกิดเหตุก็ให้สารวัตรทหารร่วมมือกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดำเนินการป้องกันและจับกุมผู้กระทำผิดส่งพนักงานสอบสวนจัดการตามกฎหมายต่อไป

กรณีที่ทหารกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะวิวาทกัน ไม่ว่าจะเป็จำนวนน้อยหรือมากก็ตาม ให้รีบรายงานให้ผู้บังคับบัญชาของแต่ละฝ่ายทราบ และจัดการหาทางระงับเหตุโดยด่วน

ข้อ ๖. เจ้าหน้าที่ฝ่ายตำรวจ และฝ่ายทหารที่จะออกระงับเหตุดังกล่าวข้างต้นให้สวมเครื่องแบบส่วนอาวุธที่จะนำไปด้วยหรือไม่นั้น ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาดังแต่ชั้นผู้บังคับกองร้อยหรือผู้บังคับกองตำรวจ หรือสารวัตรท้องที่ หัวหน้าสถานีตำรวจหรือผู้รักษาการแทนในตำแหน่งนั้น ๆ ขึ้นไปเป็นผู้สั่งการ หัวหน้าที่จะควบคุมไปนั้นต้องเป็นนายทหาร นายตำรวจชั้นสัญญาบัตร หรือหัวหน้าสถานีตำรวจแล้วแต่กรณี ห้ามมิให้ทหารหรือตำรวจที่มีได้รับคำสั่งไปยังสถานที่เกิดเหตุเป็นอันขาด

ลักษณะ ๒

วิธีปฏิบัติร่วมกันเกี่ยวกับกรณีที่ทหารเป็นผู้เสียหาย หรือเป็นผู้ต้องหาในความผิดอาญา

หมวด ๑

การจับกุมทหารกระทำผิดอาญา

ข้อ ๗. ทหารที่มีได้สวมเครื่องแบบกระทำผิดอาญาทุกกรณีภายนอกเขตที่ตั้งของทหาร ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจดำเนินการจับกุมได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ให้ทำการจับกุมโดยละม่อม

ส่วนนายทหารสัญญาบัตรประจำการ ที่มีได้สวมเครื่องแบบกระทำผิดอาญาภายนอกเขตที่ตั้งของทหาร ในการจับกุมให้ดำเนินการเช่นเดียวกับทหารที่สวมเครื่องแบบกระทำผิดอาญาภายนอกเขตที่ตั้งของทหารโดยอนุโลม

(ข้อ ๗. แก้ไขโดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๗)

ข้อ ๘. ทหารสวมเครื่องแบบกระทำผิดอาญาฐานลหุโทษ หรือกระทำผิดต่อกฎหมายอื่น อันมิใช่โทษปรับสถานเดียว ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชี้แจงให้ผู้กระทำผิดไปสถานีตำรวจโดยดี หากปรากฏว่าทหารไม่ยอมไป ก็ให้จัด ยศ ข้อ เครื่องหมาย และสังกัดไปแจ้งให้พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการติดต่อกับผู้บังคับบัญชาทหารให้ส่งตัวไปให้พนักงานสอบสวนดำเนินการทางคดี แต่ถ้ามีสารวัตรทหารอยู่ในที่เกิดเหตุ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจแจ้งให้สารวัตรทหารจับกุมตัวไปส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป

ข้อ ๙. ทหารสวมเครื่องแบบเสพสุรามีนเมาจนเสียกิริยาวาจา หรือแสดงกิริยาวาจาเกะหยาบคายต่อประชาชนภายนอกเขตที่ตั้งของทหาร ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทหาร สารวัตรทหารหรือผู้บังคับหน่วยที่อยู่ใกล้เคียงที่สุดทราบเป็นหน้าที่ของฝ่ายทหารเป็นผู้ดำเนินการ และจัดการตามระเบียบราชการทหารต่อไป แต่ถ้าไม่มีผู้บังคับบัญชาทหาร สารวัตรทหาร หรือผู้บังคับหน่วยทหารที่อยู่ใกล้เคียงที่สุดให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจพิจารณาจัดการโดยสุภาพตามควรแก่กรณี

(ข้อ ๑๐. แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อตกกลางฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๗)

ข้อ ๑๐. ทหารหนีราชการซึ่งทางฝ่ายทหารได้มีหนังสือขอร้องให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจัดการจับกุมให้ทัน ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับตัวไว้เพื่อมอบให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารที่ผู้นั้นสังกัดอยู่ แต่ถ้าหากว่ามีสารวัตรทหารอยู่ในที่นั้น ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจแจ้งให้สารวัตรทหารเป็นผู้จับกุมและดำเนินการตามระเบียบราชการทหารต่อไป

ข้อ ๑๑. ทหารสวมเครื่องแบบกระทำผิดอาญา นอกจากที่กล่าวมาในข้อ ๘ ภายนอกเขตที่ตั้งของทหาร หรือสงสัยว่าจะกระทำผิด หรือมีผู้บอกให้จับ หรือมีหมายสั่งจับก็ดี ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจพิจารณาก่อนว่า ในที่นั้นมีสารวัตรทหารอยู่หรือไม่ ถ้ามีสารวัตรทหารก็บอกให้สารวัตรทหารเป็นผู้จับกุมและควบคุมตัวส่งพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปโดยด่วน แต่ถ้าไม่มีสารวัตรทหารก็ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับกุมได้ โดยบอกให้ทหารไปทำการพนักงานสอบสวนโดยดี ห้ามใช้กุญแจมือหรือผูกมัดจำจองแต่อย่างใด หากขัดขืนไม่ยอมไปโดยดีจึงให้จับกุมตัวไป

ในการจับกุมทหารสวมเครื่องแบบนี้ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจัด ยศ ข้อ เครื่องหมาย และสังกัดไว้ ถ้าหากว่าทหารหลบหนี ให้แจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาทหารผู้นั้นทราบ ให้ผู้บังคับบัญชาทหารให้ความสะดวกทุกประการในการที่จะได้ตัวทหารผู้กระทำผิด ให้พนักงานสอบสวนหรือตำรวจดำเนินการต่อไปตามกฎหมาย ถ้าหากมีการต่อสู้ขัดขวางการจับกุมให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจพยายามหลีกเลี่ยงการใช้อาวุธให้มากที่สุด เว้นแต่มีความจำเป็นอย่างยิ่งซึ่งไม่อาจจะหลีกเลี่ยงได้

(ข้อ ๑๑. แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อตกกลางฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๗)

ข้อ ๑๒. ทหารสวมเครื่องแบบหรือไม่สวมเครื่องแบบหลายคนกำลังกระทำผิดอาญา ภายนอกเขตที่ตั้งทหาร ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจรีบแจ้งเหตุให้ผู้บังคับบัญชาทหาร สารวัตรทหาร หรือผู้บังคับหน่วยทหารที่อยู่ใกล้เคียงที่สุดทราบโดยด่วน ให้ฝ่ายทหารร่วมมือกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจัดการระงับและจับกุมผู้กระทำผิดส่งที่ทำการพนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป แต่ถ้าเป็นกรณีที่ทหารกับตำรวจกำลังก่อวิวาทกันให้ทั้งสองฝ่ายรีบรายงานผู้บังคับบัญชาของตนทราบในโอกาสแรก ให้ผู้บังคับบัญชารีบออกไปยังที่เกิดเหตุ และจัดการระงับโดยเร็ว

(ข้อ ๑๒. แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๗)

ข้อ ๑๓. ในกรณีที่ทหารก่อการไม่สงบขึ้นภายนอกเขตที่ตั้งของทหาร ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจรีบแจ้งเหตุที่เกิดขึ้นนั้นให้ผู้บังคับบัญชาทหาร สารวัตรทหาร หรือผู้บังคับหน่วยทหารที่อยู่ใกล้ที่สุดทราบ และให้ฝ่ายทหารร่วมมือกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจัดการจับกุมส่งไปทำการพนักงานสอบสวน และพยายามหาหลักฐานให้พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไป กับให้ทุกฝ่ายรายงานให้ผู้บังคับบัญชาของตนทราบโดยด่วน

หมวด ๒

การควบคุมทหารกระทำผิดอาญา

ข้อ ๑๔. ทหารกระทำผิดอาญาที่ถูกจับกุมตัวมาถึงที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ ถ้ามิได้สวมเครื่องแบบ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจนำตัวเข้าห้องควบคุมได้ ถ้าสถานีตำรวจใดมีห้องควบคุมที่มิดชิดนั้น

ถ้าทหารนั้นสวมเครื่องแบบมิให้เอาตัวเข้าห้องควบคุม เว้นแต่ทหารผู้นั้นแสดงกิริยาอาละวาด หรือพยายามจะหลบหนี จึงให้นำตัวเข้าห้องควบคุม และห้ามบังคับให้ถอดเครื่องแบบ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจบันทึกเหตุการณ์ที่จำเป็นต้องให้ทหารผู้นั้นเข้าห้องควบคุมไว้ในรายงานประจำวันเพื่อเป็นหลักฐานด้วย กับให้ชี้แจงให้ผู้บังคับบัญชาทหารทราบ เพื่อมิให้เกิดการเข้าใจผิด

ถ้าทหารผู้กระทำผิดนั้น เป็นทหารชั้นสัญญาบัตรประจำการจะสวมเครื่องแบบหรือไม่ก็ตาม ถ้าจำเป็นต้องควบคุมไว้ตามข้อ ๒๑. การควบคุมให้อุ่นโลมเช่นเดียวกับทหารสวมเครื่องแบบ

การควบคุมทหารดังกล่าวข้างต้น ซึ่งจำเป็นต้องพักค้างในขณะที่ยังไม่ถึงที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจให้ควบคุมไว้เท่าที่จำเป็นเพื่อมิให้หนี

ข้อ ๑๕. ทหารหนีราชการที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับตัวได้นั้น ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจควบคุมไว้ แล้วแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทหารทราบโดยเร็วที่สุด

ข้อ ๑๖. ในกรณีที่ทหารกระทำผิดวินัย หรือกระทำผิดอาญา และฝ่ายทหารเป็นผู้จับกุมตัว ถ้าหากจะขอร้องพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจอันเกี่ยวกับการใช้สถานที่ที่ดี การใช้เครื่องมือสื่อสารที่ดี การใช้พาหนะที่ดี ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจให้ความสะดวกตามสมควร

(ข้อ ๑๖. ถูกยกเลิกและใช้ข้อความใหม่โดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๗)

หมวด ๓

การแจ้งเหตุ การรับตัว และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรับตัวทหาร

ข้อ ๑๗. การแจ้งเหตุที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการที่ทหารกระทำผิดอาญาที่ดี หรือกำลังจะกระทำผิดอาญาที่ดี หรือจะขอเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารมาร่วมระงับปราบปรามเหตุที่เกิดขึ้นที่ดี ในกรุงเทพมหานครให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ติดต่อไปยังผู้บังคับบัญชาทหารที่กระทำผิดหรือกำลังจะกระทำผิด หรือผู้บังคับบัญชาทหารที่อยู่ใกล้เคียงโดยทางหนังสือ หรือส่งนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร หรือชั้นประทวนไปชี้แจง

(๒) ถ้าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องร้ายแรง เช่น ตำรวจ ทหาร ยกพวกวิวาทกัน หรือเกิดการจลาจล ซึ่งมีทหารร่วมอยู่ด้วยเป็นต้น และต้องขอเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารช่วยเหลือโดยรีบด่วน ให้ติดต่อทางโทรศัพท์ หรือทางอื่นใดได้ ดังนี้

ก. ทหารบก ให้ติดต่อไปยังผู้บัญชาการทหารบกที่ ๑ ณ ที่ทำการหรือบ้านพัก หรือติดต่อไปยังกองพันทหารสารวัตรที่ ๑ มณฑลทหารบกที่ ๑

ข. ทหารเรือ ให้ติดต่อไปยังกองพันสารวัตร กรมนาวิกโยธิน (สถานีทหารเรือกรุงเทพฯ)

ค. ทหารอากาศ ให้ติดต่อไปยังกองบัญชาการกองทัพอากาศ หรือกองพันทหารสารวัตรทหารอากาศ ถ้าไม่สามารถจะแจ้งไปยังสถานที่ดังกล่าวนั้น ๆ ได้ ให้แจ้งตรงไปยังกองบัญชาการมณฑลทหารบกที่ ๑ ในจังหวัดอื่น ให้แจ้งต่อผู้บังคับหน่วยทหารที่ทหารผู้นั้นสังกัดอยู่ หรือผู้บังคับหน่วยทหารที่อยู่ใกล้เคียงทราบ

(ข้อ ๑๗. ถูกยกเลิกและใช้ข้อความใหม่โดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๗ ต่อมาถูกยกเลิกและใช้ข้อความใหม่โดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘ และได้้นำข้อความใหม่มาพิมพ์ไว้ดังนี้แล้ว)

ข้อ ๑๘. เมื่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับทหารที่กระทำความผิดอาญาได้ ให้แจ้งให้ฝ่ายทหารทราบในโอกาสแรกที่จะแจ้งได้ นับแต่วันที่นำตัวมาถึงที่ทำการของพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ และให้ฝ่ายทหารรีบมาติดต่อในโอกาสแรกที่ได้รับทราบการแจ้งนั้น ส่วนการที่ฝ่ายทหารจะขอรับตัวหรือไม่ ให้ผู้มาติดต่อทำความตกลงกับพนักงานสอบสวนโดยตรง หากเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลแขวง ที่จะพิจารณาพิพากษาได้ จะต้องไม่ให้เป็นการจัดข้อขังในการที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ จะปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง

การแจ้งให้ฝ่ายทหารมารับตัวทหารที่ถูกจับกุมดังกล่าวในวรรคก่อนในกรุงเทพมหานคร ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ทหารบก ให้แจ้งไปยังหน่วยกองพัน หรือกรม กองทหารที่ผู้ต้องหาสังกัดอยู่ ถ้าเป็นทหารที่มาจากต่างจังหวัด หรือไม่ทราบสังกัดแน่นอน ให้แจ้งไปยังกองบัญชาการมณฑลทหารบกที่ ๑

(๒) ทหารเรือ ให้แจ้งไปยังกองพันสารวัตร กรมนาวิกโยธิน (สถานีทหารเรือกรุงเทพฯ)

(๓) ทหารอากาศ ให้แจ้งไปยังกองบัญชาการกองทัพอากาศ หรือกองพันทหารสารวัตรทหารอากาศ ในการที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจแจ้งไปแล้ว แต่ฝ่ายทหารยังไม่มาติดต่อประการใด ถ้าเป็นคดีอยู่ในอำนาจศาลพลเรือน ให้พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการแล้วแต่กรณีดำเนินการไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา ถ้าเป็นคดีอยู่ในอำนาจศาลทหาร ให้นำตัวไปมอบให้แก่มณฑลทหารบกที่ ๑ หรือที่ทำการสารวัตรทหารเรือ หรือกองบัญชาการกองทัพอากาศ แล้วแต่กรณี ให้ฝ่ายทหารรับตัวควบคุมไว้และจัดการต่อไป

ส่วนจังหวัดอื่น ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกันโดยอนุโลม แต่การนำตัวไปมอบ ให้มอบให้แก่ผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด ถ้าทหารที่กระทำความผิดมาจากต่างจังหวัด หรือไม่ทราบสังกัดแน่นอน ให้นำตัวส่งผู้บังคับหน่วยทหารที่อยู่ใกล้เคียง รับตัวควบคุมไว้ดำเนินการต่อไป

(ข้อ ๑๘. ถูกยกเลิกและใช้ข้อความใหม่โดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๗ ต่อมาถูกยกเลิกและใช้ข้อความใหม่โดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘)

ข้อ ๑๘. การรับและมอบตัวทหาร ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ปฏิบัติดังนี้

(๑) การรับตัว ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร เป็นผู้นำหนังสือสำคัญสำหรับรับตัวทหาร (แบบ ๑) ของผู้บังคับบัญชาแต่ชั้นผู้บังคับกองพัน หรือผู้บังคับการเรือ หรือผู้บังคับการกองบินขึ้นไปมาแสดง เว้นแต่ในจังหวัดใดมีหน่วยทหารตั้งอยู่อิสระ หรือหน่วยทหารเคลื่อนที่ไปปฏิบัติราชการฐานะต่ำกว่ากองพัน ก็ให้ใช้หนังสือราชการของผู้บังคับหน่วยนั้น ๆ ได้

คดีที่มีอัตราโทษจำคุกตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไป ให้นายทหารชั้นสัญญาบัตร คดีนอกจากนี้ให้นายทหารชั้นประทวนขึ้นไปเป็นผู้นำหนังสือสำคัญสำหรับรับตัวทหาร (แบบ ๑) มารับตัว

(๒) การมอบตัว ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจแล้วแต่กรณี คูหนังสือสำคัญสำหรับรับตัวทหาร นั้นถูกต้องหรือไม่ เมื่อถูกต้องแล้วจึงให้ทำหนังสือมอบตัว (แบบ ๒) หนังสือนี้ให้ทำเป็น ๒ ฉบับ ข้อความตรงกัน ลงชื่อผู้รับและผู้มอบทั้ง ๒ ฉบับ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจแล้วแต่กรณี คิดสำนวนการสอบสวน ฉบับหนึ่ง มอบให้ฝ่ายทหารไปฉบับหนึ่งพร้อมกับมอบตัวทหารไป หากมีการกำหนด วัน เวลา นัดหมายอย่างไร ก็ให้ทั้งสองฝ่ายติดต่อประสานงานกันให้ชัดเจน อย่าให้เสียผลทางราชการได้

ส่วนการรับตัวและมอบตัวทหารต้องหาทางอาญาที่มีบาดเจ็บ ซึ่งถูกควบคุมตัวไว้และส่งตัวไปรักษาที่โรงพยาบาลนั้นให้ปฏิบัติการรับและมอบตัวดังกล่าวมาข้างต้น แต่ให้พนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจแจ้งให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องทราบทันที

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๗ และข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘)

ข้อ ๒๐. ในกรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจับทหารหนีราชการที่ฝ่ายทหารมีหนังสือขอร้องให้จับได้ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจและฝ่ายทหารปฏิบัติดังนี้

(๑) ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาทหารโดยเร็วที่สุด และให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารมารับรับตัวไปอย่างช้าไม่เกิน ๒๔ ชั่วโมง นับแต่เวลาที่รับแจ้งในการแจ้งให้ฝ่ายทหารมารับตัวทหาร ให้ปฏิบัติตามข้อ ๑๘. วรรค ๒ โดยอนุโลม

(๒) สำหรับจังหวัดอื่น ๆ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจรีบแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทหาร หรือผู้บังคับหน่วยทหารที่อยู่ใกล้เคียงมารับตัวไปโดยเร็ว

จังหวัดใดกรมกองทหารตั้งอยู่ห่างไกลกับที่ตั้งจังหวัด ไม่สะดวกในการที่จะติดต่อให้ฝ่ายทหารทราบ หรือไม่มีกรมกองทหารตั้งอยู่ ก็ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจคุมตัวทหารไปส่งยังกรมกองทหารที่ตั้งอยู่ใกล้เคียงเป็นผู้รับตัวไว้ แล้วส่งไปยังกรมกองทหารต้นสังกัดจัดการต่อไป

ข้อ ๒๑. นายทหารชั้นสัญญาบัตรประจำการต้องหาในคดีอาญาที่มีโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ให้พนักงานสอบสวนขอมิให้นายทหารผู้นั้นประกันตัวเองได้ แต่ถ้าคดีที่ต้องหาโทษสูงกว่าที่กำหนดไว้ จะต้องมีประกันหรือหลักประกันที่สมควร แล้วรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทหารทราบ

ในกรณีที่คดีต้องหาโทษสูงกว่าที่กำหนดไว้ในวรรคต้น และนายทหารผู้ต้องหาไม่มีผู้ประกันหรือหลักประกันที่ดี พนักงานสอบสวนเห็นไม่ควรให้ประกันที่ดี ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาฝ่ายทหารมารับตัวตามระเบียบ

(ข้อ ๒๑. แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘)

ข้อ ๒๒. ในกรณีที่ฝ่ายทหารได้รับแจ้งแล้วไม่มารับตัวทหารไปจากพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการ แล้วแต่กรณี หรือการมารับตัวนั้นไม่ถูกต้องตามข้อ ๑๘. ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทหารชั้นเหนือขึ้นไปทราบ

หมวด ๔

การตรวจค้นทหาร

ข้อ ๒๓. ในกรณีที่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจมีความสงสัยโดยเหตุอันสมควรว่าทหารสวมเครื่องแบบคนหนึ่งคนใด มีสิ่งของไว้ในครอบครอง เพื่อใช้ในการกระทำความผิด หรือได้มาจากการกระทำความผิด หรือมีไว้เป็นความผิดก็ดี ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจกระทำการตรวจค้นได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ถ้ามีสารวัตรทหารอยู่ในที่ที่จะทำการตรวจค้น ก็ให้ร้องขอสารวัตรทหารจัดการให้ ถ้าสารวัตรทหารไม่ยินยอมทำการตรวจค้นให้ ก็ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจัดการตรวจค้นเอง สถานที่ตรวจค้นให้หาสถานที่เหมาะสมเท่าที่จะหาได้ในภูมิประเทศนั้น ถ้าทหารมิได้สวมเครื่องแบบก็ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจทำการตรวจค้นเหมือนบุคคลธรรมดา

สำหรับนายทหารชั้นสัญญาบัตร การตรวจค้นต้องมีเหตุผลอันสมควรยิ่งกว่าเหตุผลธรรมดา

ข้อ ๒๔. พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจจะตรวจค้นยานพาหนะของทหาร โดยสงสัยว่าจะมีสิ่งของต้องห้ามตามกฎหมายชุกช่อนมาในยานพาหนะนั้นก็ดี อยู่ในตัวคนซึ่งโดยสารอยู่ในยานพาหนะก็ดี ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจพึงระมัดระวังว่า ก่อนจะทำการตรวจค้นนั้น จะต้องมีความสงสัยอันสมควรเป็นพิเศษ ยิ่งกว่าเหตุผลธรรมดา ให้ฝ่ายทหารผู้ครอบครองยานพาหนะให้ความสะดวกตามสมควร แต่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจต้องทำการตรวจค้นให้แล้วเสร็จโดยเร็วที่สุด ในกรณีที่เป็นรถสงคราม เครื่องบิน หรือเรือกล และเรือยนต์ซึ่งชักธงราชนาวีขณะปฏิบัติราชการ จะทำการตรวจค้นได้ต่อเมื่อมีหนังสืออนุมัติของผู้บังคับบัญชายานพาหนะนั้น ๆ ดังแต่ชั้นผู้บัญชาการกองพลขึ้นไป

ในการตรวจค้นนี้ ถ้าสิ่งของใดเป็นราชการลับ ให้นายทหารชั้นสัญญาบัตรซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ทำหนังสือรับรองกำกับสิ่งของนั้น และให้ผู้ควบคุมรีบแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจทราบก่อน ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจพึงงดเว้นการตรวจค้นเฉพาะสิ่งของดังกล่าว แต่ให้บันทึกเหตุผลงดเว้นการตรวจค้น และลงชื่อรับรองไว้ทั้งสองฝ่าย แล้วรีบรายงานให้ผู้บังคับบัญชาของตนทราบต่อไป

ถ้าพนักงานฝ่ายปกครองแต่ชั้นปลัดอำเภอขึ้นไปหรือตำรวจแต่ชั้นสัญญาบัตรหรือหัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้ากิ่งสถานีตำรวจหรือผู้รักษาราชการแทน ยังคิดใจสงสัยให้ทำเครื่องหมายลงชื่อทั้งสองฝ่ายปิดกำกับไว้ที่หีบห่อนั้น และเมื่อสิ่งของถึงสถานที่ปลายทาง ให้ฝ่ายทหารตั้งกรรมการเปิดตรวจสิ่งของและทำบันทึกไว้เป็นหลักฐาน ผู้บังคับบัญชาฝ่ายทหารผู้หน้าที่ตั้งกรรมการจะต้องมีตำแหน่งแต่ชั้นผู้บังคับกองพันหรือผู้บังคับการเรือ ผู้บังคับฝูงบินขึ้นไป หรือผู้บังคับหน่วยอิสระ ผลของการตรวจค้นจะพบหรือไม่พบสิ่งของต้องห้ามตามกฎหมายก็ตาม ให้ฝ่ายทหารทำหนังสือแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจทราบโดยด่วน

การตรวจค้นสิ่งของใด ซึ่งอาจเป็นอันตรายหรืออาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่สิ่งของนั้น ให้ผู้

ควบคุมสิ่งของนั้นแจ้งให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจทราบ แต่ถ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจยัง
ติดใจสงสัยอยู่ ให้ทำบันทึกการตรวจค้นเพื่อเป็นหลักฐานยึดไว้ทุกฝ่าย และให้ทำเครื่องหมายลงชื่อทั้ง ๒ ฝ่าย
ปิดกำกับไว้ที่สิ่งของหรือหีบห่อ นั้น ให้ทั้ง ๒ ฝ่ายรับรายงานให้ผู้บังคับบัญชาของตนทราบ เพื่อตรวจสอบแล้ว
แจ้งผลให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจทราบต่อไป

การตรวจค้นสิ่งของใดอันจะเป็นเหตุทำให้การปฏิบัติการยุทธพิงเสียเปรียบแล้วให้งดเว้นการตรวจค้น
เมื่อตรวจค้นเสร็จแล้วจะได้สิ่งของต้องห้ามตามกฎหมายอย่างใดหรือไม่ก็ตาม ให้พนักงานฝ่ายปกครอง
หรือตำรวจทำบันทึกการตรวจค้นพร้อมกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แล้วให้ผู้ค้นและผู้
ครอบครองยานพาหนะลงชื่อไว้ในบันทึก ต่างฝ่ายต่างยึดบันทึกไว้เป็นหลักฐานฝ่ายละหนึ่งฉบับ

การตรวจค้นตามข้อนี้ ถ้ามีสารวัตรทหาร ก็ให้ผู้ตรวจค้นขอให้สารวัตรทหารร่วมทำการตรวจค้นด้วย
ข้อ ๒๕. การตรวจค้นที่รโหฐานของทหารไม่เกี่ยวแก่สถานที่ราชการ ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือ
ตำรวจทำการตรวจค้นได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่การตรวจค้นให้กระทำได้ต่อเมื่อมี
เหตุผลอันสมควร และให้กระทำโดยละมุนละม่อม ไม่ให้เป็นการกระทบกระเทือน

การตรวจค้นภายในเขตที่ตั้งของทหาร หรือสถานที่ราชการใด ๆ ของฝ่ายทหาร เช่น ป้อม ค่าย
ที่พักרון พักแรมของทหารในขณะที่อยู่ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร เรือรบ เรือเดินทะเลที่ชักธง
ราชนาวี ให้อธิบดีกรมตำรวจ รองอธิบดีกรมตำรวจ ผู้บัญชาการตำรวจ ผู้บังคับการตำรวจ อธิบดีกรมมหาดไทย
รองอธิบดีกรมมหาดไทย ผู้ว่าราชการภาค ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้รักษาการแทนในตำแหน่งดังกล่าวเป็น
ผู้ทำการตกลงกับปลัดกระทรวงกลาโหม ผู้บัญชาการทหารบก ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการทหารอากาศ
ผู้บัญชาการ หรือผู้บังคับการมณฑลทหาร หรือผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นหัวหน้าหน่วยนั้น ๆ ซึ่งมีตำแหน่งแต่ชั้น
ผู้บังคับการกรมขึ้นไป หรือผู้บังคับหน่วยนั้น ๆ ซึ่งมีตำแหน่งแต่ชั้นผู้บังคับการกรมขึ้นไป หรือผู้บังคับหน่วย
ทหารอิสระแล้วแต่กรณีว่า สถานที่ดังกล่าวข้างคั้นนั้น ๆ อยู่ในบังคับบัญชาของผู้ใด

หมวด ๕

การสอบสวนในกรณีที่ทหารเป็นผู้เสียหาย หรือเป็นผู้ต้องหา

ข้อ ๒๖. การสอบสวนคดีที่อยู่ในอำนาจศาลทหารซึ่งเกิดขึ้นภายในเขตที่ตั้งทหาร หรือเกิดขึ้นระหว่าง
บุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารด้วยกัน หรือคดีอาญาที่เกี่ยวข้องด้วยวินัยทหาร หรือความลับของทางราชการทหาร
โดยปกติให้อยู่ในความรับผิดชอบของฝ่ายทหารทำการสอบสวนตามวิธีพิจารณาความอาญาทหาร แต่ถ้าฝ่าย
ทหารร้องขอให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนโดยลำพัง หรือร่วมกับฝ่ายทหาร ก็ให้พนักงานสอบสวน
ให้ความร่วมมือตามที่ฝ่ายทหารร้องขอ

ในกรณีที่ฝ่ายทหารร้องขอให้พนักงานสอบสวนดำเนินการอย่างอื่นนอกจากการสอบสวนตามความ
ในวรรคต้น เช่นการสืบสวน การค้น หรือจับกุม เมื่อฝ่ายทหารได้ให้ข้อเท็จจริงหรือหลักฐานเพียงพอที่จะ
ดำเนินการได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้วก็ให้พนักงานสอบสวนให้ความร่วมมือ

อนึ่ง ถ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ได้รับแจ้งความไว้ หรือได้ประสบเหตุ และมีเหตุจำเป็น

ที่จะต้องสอบสวน ก็ให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนไปพลางก่อน แล้วรีบแจ้งให้ฝ่ายทหารทราบ ถ้าฝ่ายทหารขอรับตัวไปดำเนินการก็ให้มอบตัวและสำนวนการสอบสวนให้ไป แต่ถ้าฝ่ายทหารไม่มารับตัวผู้ต้องหาไปดำเนินการหรือไม่แจ้งให้ทราบ ก็ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปจนเสร็จสำนวน

(ข้อ ๒๖. ถูกยกเลิกและใช้ข้อความใหม่โดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๗)

ข้อ ๒๖. ทวิ คคืออาญาที่ทหารเป็นผู้ต้องหาออกจากที่กล่าวในข้อ ๒๖. ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา โดยให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ฝ่ายทหารมาร่วมฟังการสอบสวนในคดีนั้นในโอกาสแรก ถ้าฝ่ายทหารที่มาร่วมฟังการสอบสวนมีความสงสัยอย่างหนึ่งอย่างใดในการสอบสวน ก็ให้ร้องขอต่อพนักงานสอบสวนให้ซักถามให้ ถ้าพนักงานสอบสวนไม่ซักถามให้ ก็ให้ฝ่ายทหารที่มาร่วมฟังการสอบสวนทำบันทึกในข้อที่พนักงานสอบสวนไม่ซักถามติดไว้ในสำนวนการสอบสวน ส่วนวิธีที่จะนำพยานเข้าสอบสวนนั้นให้อยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวน แต่กรณีที่ฝ่ายทหารจะนำพยานเข้าสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนขัดข้อง ก็ให้ฝ่ายทหารทำบันทึกเหตุที่ขออนำพยานเข้าสอบสวนติดสำนวนไว้เช่นเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อประกอบการพิจารณาของพนักงานอัยการหรืออัยการทหารต่อไป เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

“การร่วมฟังการสอบสวน” หมายถึงร่วมฟังการสอบสวนตั้งแต่พนักงานสอบสวนเริ่มดำเนินการสอบสวนจนปิดสำนวนการสอบสวน

ในระหว่างสอบสวน ถ้าฝ่ายทหารได้รับทหารผู้ต้องหาไปควบคุม ก็ให้พนักงานสอบสวนและฝ่ายทหารทำความตกลงกำหนดวันและเวลานำตัวทหารผู้ต้องหาไปให้พนักงานสอบสวน ณ ที่ทำการพนักงานสอบสวน หรือ ณ ที่ใด แล้วแต่จะเห็นสมควร

ในกรณีที่ฝ่ายทหารรับตัวทหารผู้ต้องหาไปควบคุมตัวครั้งแรก ถ้าพนักงานสอบสวนประสงค์จะให้ฝ่ายทหารควบคุมตัวผู้ต้องหาครั้งแรกไว้ตั้งแต่เมื่อใดเป็นเวลาเท่าใด ให้บันทึกจำนวนวันที่จะให้ควบคุมตัวลงไว้ในหนังสือมอบและรับตัวทหารกระทำผิดอาญา (แบบ ๒) แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๑๕ วัน โดยให้นับตั้งแต่วันที่ฝ่ายทหารได้รับตัวผู้ต้องหาไป

เมื่อคำสั่งควบคุมตัวผู้ต้องหาครั้งแรกครบกำหนดลงแล้ว ฝ่ายทหารไม่ได้รับแจ้งจากพนักงานสอบสวนขอให้ส่งควบคุมตัวผู้ต้องหาต่อ ให้ฝ่ายทหารปล่อยตัวผู้ต้องหาพ้นจากการควบคุมตัวไป

ในกรณีที่ทหารผู้ต้องหาอยู่ในอำนาจศาลทหาร และพนักงานสอบสวนเห็นจำเป็นให้ควบคุมตัวผู้ต้องหาต่อ ก็ให้พนักงานสอบสวนทำหนังสือตามแบบ ๓ แจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาต้นสังกัด หรือจังหวัดทหารหรือมณฑลทหาร แล้วแต่กรณี ขอให้ควบคุมตัวไว้เป็นคราว ๆ โดยถือกำหนดเวลาควบคุมตัวตามพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหาร คดีที่ฝ่ายทหารเห็นว่า การสอบสวนล่าช้าจะขอให้พนักงานสอบสวนเร่งรัดหรือชี้แจงเหตุผลเพื่อประกอบการพิจารณาในการที่จะสั่งให้ควบคุมตัวผู้ต้องหา โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์การควบคุมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาก็ได้

ในกรณีที่ฝ่ายทหารได้รับตัวผู้ต้องหาไปแล้ว ไม่นำตัวทหารผู้ต้องหามอบให้พนักงานสอบสวน ความรับผิดชอบย่อมตกอยู่กับฝ่ายทหาร

สำหรับคดีซึ่งจำเป็นจะต้องมีการชี้ตัวผู้ต้องหาเพื่อประกอบการสอบสวน โดยปกติให้นำตัวผู้ต้องหามาทำการชี้ตัว ณ ที่ทำการของพนักงานสอบสวน โดยคละปนกับบุคคลอื่นจำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน และไม่เกิน

๑๐ คน แต่ในบางกรณีจะทำการชี้ตัว ณ ที่อื่นใดก็ย่อมกระทำได้ โดยให้ทั้งสองฝ่ายทำความตกลงกันเป็นราย ๆ ไป ถ้าไม่สามารถที่จะทำความตกลงกันได้ ให้ต่างฝ่ายต่างรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับ ส่วนวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการชี้ตัวนั้นให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามระเบียบ หรือข้อบังคับการชี้ตัวผู้ต้องหาของกรมการปกครองหรือกรมตำรวจ ที่ได้วางไว้แล้วแต่กรณี

คดีที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณาพิพากษาได้ ถ้าทนายผู้ต้องหาหรือทนายรับสารภาพตลอดข้อหา ให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง โดยให้ส่งตัวทนายผู้ต้องหาไปให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องด้วยวาจาต่อศาลแขวงโดยไม่ต้องทำการสอบสวน และไม่ต้องแจ้งให้ฝ่ายทนายมาร่วมฟังการสอบสวน แต่ให้แจ้งฝ่ายทนายทราบการจับกุมตามความในข้อ ๑๘. ทั้งนี้ให้แจ้งให้ทราบว่าได้ส่งตัวทนายผู้ต้องหาไปฟ้องด้วยวาจาแล้วหรือไม่ หรือจะส่งไปฟ้องเมื่อใด

คดีอาญาที่เป็นความผิดซึ่งอยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนเปรียบเทียบได้ตามกฎหมาย หากทนายผู้ต้องหายินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนทำการเปรียบเทียบตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๘. โดยไม่ต้องแจ้งให้ฝ่ายทนายมาร่วมฟังการสอบสวน

(ข้อ ๒๖. ทวิ เพิ่มขึ้นตาม ข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๗ ต่อมาถูกยกเลิกและใช้ข้อความใหม่ ตามข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘)

ข้อ ๒๗. ในคดีอาญาที่ทนายเป็นผู้ถูกทำร้าย ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ฝ่ายทนายมาร่วมฟังการสอบสวนด้วย เว้นแต่คดีที่อยู่ในอำนาจของพนักงานสอบสวนเปรียบเทียบได้ ซึ่งผู้ต้องหาและทนายผู้ถูกทำร้ายยินยอมให้เปรียบเทียบหรือคดีที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงที่จะพิจารณาพิพากษาได้ ซึ่งเกิดขึ้นในท้องที่ที่มีศาลแขวงและผู้ต้องหาหรือทนายรับสารภาพตลอดข้อหา

คดีอาญาอื่น ๆ ที่ทนายเป็นผู้เสียหาย ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความอาญา แต่ถ้าทนายเป็นผู้เสียหายสงสัยว่าตนมิได้ได้รับความเป็นธรรม ให้ทนายผู้เสียหายรายงานต่อผู้บังคับบัญชาของตน จนถึงชั้นผู้บังคับกองพัน ผู้บังคับการเรือ ผู้บังคับการกองบิน หรือผู้บังคับหน่วยอิสระซึ่งมีฐานะต่ำกว่ากองพัน ให้ผู้บังคับบัญชาชั้นดังกล่าวพิจารณาโดยติดต่อกับพนักงานสอบสวนอย่างใกล้ชิด หากปรากฏว่ารายงานของผู้เสียหายไม่มีมูลความจริง หรือเป็นการเข้าใจผิด ให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวชี้แจงให้ผู้เสียหายเข้าใจ แต่ถ้าผู้บังคับบัญชาฝ่ายทนายยังมีข้อข้องใจในการสอบสวนนั้นอยู่ ก็ให้ติดต่อกับผู้บังคับบัญชาของพนักงานสอบสวนนั้น เพื่อหาทางแก้ไข ถ้าเห็นเป็นการสมควรจะให้ผู้บังคับบัญชาฝ่ายทนายเข้าร่วมฟังการสอบสวนด้วยก็ได้

(ข้อ ๒๗. ข้อความเดิมถูกยกเลิกและใช้ข้อความใหม่ โดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๗ ต่อมาได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘)

ข้อ ๒๘. การแจ้งให้ฝ่ายทนายมาร่วมฟังการสอบสวนดังกล่าวมาในข้อ ๒๖. ทวิ และข้อ ๒๗. ให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้แจ้งทางหนังสือโดยกำหนดนัดหมายให้ฝ่ายทนายได้มีเวลาพอสมควร ไปยังผู้บังคับบัญชาของทนายที่เป็นผู้ต้องหาหรือผู้เสียหาย แต่ชั้นผู้บังคับกองพัน ผู้บังคับการเรือ หรือผู้บังคับการกองบินขึ้นไป หรือผู้บังคับหน่วยอิสระ

ถ้ามีความจำเป็นจะต้องแจ้งทางโทรศัพท์ก็ให้พนักงานสอบสวนบันทึกการแจ้งติดสำนวนไว้ให้ปรากฏ

ด้วยว่า แจ้งไปเมื่อใด ใครเป็นผู้แจ้ง ใครเป็นผู้รับแจ้ง แจ้งให้มาร่วมฟังการสอบสวนในวัน เดือน ปี เวลาใด ณ ที่ใด แล้วมีหนังสือยืนยันการแจ้งทางโทรศัพท์ไปอีกด้วย

นอกจากนั้น ถ้าจำเป็นต้องแจ้งทางโทรเลข หรือวิทยุ ก็ให้ทำได้โดยให้ปรากฏหลักฐานว่าได้แจ้งไปแต่เมื่อใด

(ข้อ ๒๘. ข้อความเดิมถูกยกเลิก โดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๗ ต่อมาถูกแก้ไขเพิ่มเติม โดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘)

ข้อ ๒๘. เมื่อฝ่ายทหารรับแจ้งจากพนักงานสอบสวนดังกล่าวมาในข้อ ๒๘. ให้ผู้บังคับบัญชาของทหารที่เป็นผู้เสียหาย หรือเป็นผู้ต้องหา จัดนายทหารชั้นสัญญาบัตรไปร่วมฟังการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนไม่ได้แจ้งให้ฝ่ายทหารทราบ ฝ่ายทหารจะส่งนายทหารชั้นสัญญาบัตรไปร่วมฟังการสอบสวนด้วยก็ได้

ในกรณีที่ฝ่ายทหารไม่ไปร่วมฟังการสอบสวนตามกำหนดวันเวลาที่นัดหมายไว้ ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการสอบสวนต่อไป ไม่ต้องรอฝ่ายทหาร แต่ให้พนักงานสอบสวนบันทึกไว้เป็นหลักฐานไว้ในสำนวนการสอบสวนด้วยว่าฝ่ายทหารไม่มาร่วมฟังการสอบสวนตามกำหนดที่นัดหมายกันไว้

ข้อ ๓๐. ในกรณีที่ทหารกับตำรวจมีกรณีวิวาทกัน ให้ผู้บังคับบัญชาทั้งสองฝ่ายรับผิดชอบพิจารณาหรือกัน เพื่อหาทางระงับข้อพิพาทโดยด่วน คือ

ก. ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้สารวัตรหรือหัวหน้าสถานีตำรวจท้องที่ที่เกิดเหตุหรือผู้รักษาการแทนรายงานด่วนแจ้งเหตุที่เกิดขึ้น ถึงผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ในรายงานให้ปรากฏข้อหา วัน เวลาที่เกิดเหตุ ตำบลที่เกิดเหตุ ยศ ชื่อ เครื่องหมาย และสังกัดของทหารและตำรวจ ซึ่งเป็นคู่กรณีด้วยแล้วให้ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลปรึกษารือกับผู้บัญชาการมณฑลทหารบก หรือผู้บัญชาการทหารเรือ หรือผู้บัญชาการทหารอากาศแล้วแต่กรณี

ข. ในจังหวัดอื่นถ้าทหารซึ่งเป็นคู่กรณีเป็นทหารที่สังกัดอยู่ในหน่วยทหารซึ่งตั้งอยู่ในเขตจังหวัดที่เกิดเหตุ ให้ผู้บังคับกอง หรือหัวหน้าสถานีตำรวจท้องที่ที่เกิดเหตุ หรือผู้รักษาการแทนรายงานด่วนดังกล่าวในข้อ ก. ไปยังผู้กำกับการตำรวจ แต่ถ้าจังหวัดที่เกิดเหตุเป็นจังหวัดที่ตั้งกองบังคับการตำรวจให้รายงานด่วนถึงผู้บังคับการตำรวจ แล้วให้ผู้บังคับการ หรือผู้กำกับการตำรวจแล้วแต่กรณี ปรึกษารือกับผู้บังคับหน่วยทหารในจังหวัดนั้น

ถ้าทหารซึ่งเป็นคู่กรณีเป็นทหารที่สังกัดอยู่ในหน่วยทหาร ซึ่งมีได้ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดที่เกิดเหตุและการพบปะหรือกับผู้บังคับหน่วยทหารไม่อาจทำได้โดยสะดวก หากผู้กำกับการตำรวจจังหวัดที่เกิดเหตุเห็นเป็นการสมควรที่จะได้มีการติดต่อประสานงานกับผู้บังคับหน่วยของทหาร ซึ่งเป็นคู่กรณีก็ให้รับผิดชอบโดยตรงกับผู้กำกับการตำรวจจังหวัดซึ่งเป็นที่ตั้งหน่วยทหารที่ทหารคู่กรณีสังกัดอยู่ แต่ถ้าจังหวัดดังกล่าวนี้เป็นจังหวัดที่ตั้งกองบังคับการ ก็ให้ติดต่อโดยตรงกับผู้บังคับการตำรวจ

การติดต่อดังกล่าวมาในวรรคก่อนนี้ ให้ปรากฏข้อหา วัน เวลาเกิดเหตุ ตำบลที่เกิดเหตุ ยศ ชื่อ เครื่องหมาย และสังกัดของทหารและตำรวจคู่กรณี นอกจากนี้ให้ปรากฏข้อเท็จจริงโดยละเอียดอีกด้วยเมื่อผู้บังคับการหรือผู้กำกับการตำรวจแล้วแต่กรณี ได้รับรายงานดังกล่าวนี้แล้ว เห็นว่าการดำเนินการแทนจะเป็นการสะดวกเพราะระยะทางอยู่ใกล้กว่า ก็ให้รับผิดชอบกับผู้บังคับหน่วยทหาร ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของทหารคู่กรณี

เพื่อเป็นการติดต่อประสานงานทำนองเดียวกับที่ได้กล่าวมาแล้วในข้อ ก. และข้อ ข.

กรณีวิวาทระหว่างทหารกับตำรวจ ไม่มีบุคคลพลเรือนร่วมด้วย ให้ผู้บังคับบัญชาฝ่ายทหารและตำรวจ ตั้งกรรมการร่วมกันขึ้นคณะหนึ่งทำการสอบสวนเป็นการภายใน และเมื่อเสร็จการสอบสวนแล้วถ้าคณะกรรมการมีความเห็นเป็นเอกฉันท์ ก็ให้เสนอสำนวนนั้นต่ออธิบดีกรมตำรวจเพื่อสั่งการ ถ้าคณะกรรมการมีความเห็นขัดแย้งกัน ก็ให้เสนอสำนวนนั้นต่ออธิบดีกรมตำรวจ เพื่อเสนอต่อไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งการประการใด จึงให้ผู้บังคับบัญชาทั้ง ๒ ฝ่าย ปฏิบัติไปตามนั้น

ถ้าได้มีการตายเกิดขึ้นในที่วิวาทนั้นก็ดี หรือได้มีการตายขึ้นภายหลัง เนื่องจากกรณีวิวาทนั้นก็ดี ให้พนักงานสอบสวนจัดให้มีการชันสูตรพลิกศพตามข้อ ๓๖. โดยอนุโลมแล้วส่งให้คณะกรรมการรวมไว้ในสำนวนเพื่อพิจารณาคำเนินการต่อไป และถ้าคณะกรรมการนั้นมีความสงสัยในข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการตายประการใด ก็มีอำนาจที่จะทำการสอบสวนเป็นการภายในต่อไปได้

กรณีดังกล่าวมา ถ้าเป็นกรณีที่มีบุคคลพลเรือนร่วมด้วย จะจับตัวได้หรือไม่ก็ตามให้ดำเนินการตามข้อ ๒๖. ทวิ

(ข้อ ๓๐. แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๗)

ข้อ ๓๑. คณะกรรมการสอบสวนกรณีทหารกับตำรวจ ดังกล่าวมาในข้อ ๓๐. นั้น ให้ประกอบด้วย

(๑) ผู้บังคับบัญชาทหารที่เป็นคู่กรณีหรือผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนผู้บังคับบัญชาฝ่าย

ทหาร

(๒) ผู้บังคับบัญชาตำรวจที่เป็นคู่กรณี หรือผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนผู้บังคับบัญชา

ฝ่ายตำรวจ

(๓) พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่เกิดเหตุ

ข้อ ๓๒. ถ้ากรณีทหารกับตำรวจเกิดขึ้นตามข้อ ๓๐. ให้เป็นหน้าที่ของหัวหน้าพนักงานสอบสวนในท้องที่เกิดเหตุเป็นผู้รายงาน เพื่อขอตั้งกรรมการ โดยแจ้งข้อกล่าวหา วัน เวลาเกิดเหตุ สถานที่ที่เกิดเหตุ ยศ ชื่อ เครื่องหมายและสังกัดของทหารและตำรวจที่เป็นคู่กรณี ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีให้รายงานไปยังอธิบดีกรมตำรวจ ในจังหวัดอื่นให้รายงานไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด

ในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้อธิบดีกรมตำรวจเป็นผู้แต่งตั้งกรรมการฝ่ายตำรวจ ในจังหวัดอื่นให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้งกรรมการ และให้อธิบดีกรมตำรวจ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาของทหารที่เป็นคู่กรณี

ทางฝ่ายทหารนั้น ให้นายทหารซึ่งมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้บังคับกองพัน หรือผู้บังคับหน่วยทหารอิสระเป็นผู้มีอำนาจตั้งกรรมการฝ่ายทหาร

ให้พนักงานสอบสวนท้องที่เกิดเหตุเป็นกรรมการโดยตำแหน่งและนัดหมายให้กรรมการดังกล่าวแล้วมาดำเนินการสอบสวนต่อไป

ข้อ ๓๓. ในกรณีที่ต้องตั้งกรรมการสอบสวน อันเกี่ยวกับทหารตำรวจวิวาทกัน ให้พนักงานสอบสวนปฏิบัติหน้าที่เท่าที่จำเป็นไปก่อนได้ คือในการลงประจำวัน การจัดส่งผู้บาดเจ็บไปโรงพยาบาล การตรวจบาดแผล การถ่ายภาพ ทำแผนที่ที่เกิดเหตุ การรับและมอบตัวผู้ต้องหา การรักษาของกลาง และการจดถ้อยคำของผู้ใกล้

จะตาย หรือไปต่างประเทศ เพื่อให้เป็นประโยชน์แก่ความเที่ยงธรรมของคดี ส่วนการชันสูตรพลิกศพนั้นให้ดำเนินการตามข้อ ๓๐.

ข้อ ๓๔. ในการดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการนั้น ให้อนุโลมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา อันว่าด้วยพยานหลักฐานเท่าที่จะปฏิบัติได้ ส่วนการเรียกพยานในการสอบสวนนั้นให้กรรมการที่เป็นพนักงานสอบสวนเป็นผู้ดำเนินการ

ข้อ ๓๕. ในกรณีที่กรรมการฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ไม่ได้มาร่วมการสอบสวนตามกำหนดนัดโดยมิได้แจ้งเหตุขัดข้องประการใด ให้กรรมการดำเนินการสอบสวนต่อไปได้ที่เด็ดขาดทั้งการเสนอความเห็นในสำนวนด้วย ทั้งนี้เพื่อตัดปัญหาการสอบสวนเนิ่นนาน อันเป็นผลให้ผู้ต้องหาถูกควบคุมอยู่นาน แต่ให้กรรมการซึ่งทำการสอบสวนบันทึกการที่กรรมการไม่มาร่วมทำการสอบสวนติดสำนวนไว้

ข้อ ๓๖. ในกรณีที่มีความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าพนักงาน ซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่หรือตายในระหว่างอยู่ในความควบคุมของเจ้าพนักงานซึ่งอ้างว่าปฏิบัติราชการตามหน้าที่โดยผู้ตายเป็นทหาร ก็ให้จัดการให้มีการสอบสวนและชันสูตรพลิกศพตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กับให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาฝ่ายทหารตามข้อ ๒๘. ส่งนายทหารชั้นสัญญาบัตรเข้านั่งฟังการสอบสวนในโอกาสแรกที่กระทำได้ และถ้าในท้องที่นั้นมีแพทย์ประจำโรงพยาบาลทหารอยู่ ก็ให้ใช้แพทย์ประจำโรงพยาบาลทหารเป็นเจ้าพนักงานแพทย์ทำการชันสูตรพลิกศพ แต่ถ้าในท้องที่ไม่มีแพทย์ประจำโรงพยาบาลทหาร หรือแพทย์ประจำโรงพยาบาลทหารไม่สามารถจะมาได้ จึงให้ใช้แพทย์หรือบุคคลอื่นตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๐ แต่ถ้าเป็นกรณีที่ได้นำผู้บาดเจ็บไปเพื่อรักษาพยาบาลก่อนตาย และได้นำไปไว้ ณ โรงพยาบาลซึ่งมีแพทย์อยู่ประจำ ก็ให้ใช้แพทย์นั้นเป็นผู้ทำการชันสูตรพลิกศพ ถ้าฝ่ายทหารไม่มานั่งฟังการสอบสวนตามกำหนดนัด ก็ให้พนักงานชันสูตรพลิกศพทำการชันสูตรพลิกศพต่อไป ในกรณีที่ผู้แทนฝ่ายทหารเข้าฟังการสอบสวนด้วยนั้นจะทำบันทึกหลักฐานเกี่ยวกับการชันสูตรพลิกศพ เช่น ทำแผนที่ถ่ายรูป และขอส่งเอกสารนั้นต่อพนักงานชันสูตรพลิกศพ ก็ให้พนักงานชันสูตรพลิกศพรับบันทึกพร้อมสำนวนไว้เพื่อดำเนินการต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าการตายเกิดขึ้นในจังหวัดที่ไม่มีที่ตั้งกรมกองทหาร การแจ้งดังกล่าวมาในวรรคก่อน ให้แจ้งไปยังสัสดีจังหวัด หรือกรมกองทหารอื่นที่ใกล้เคียง

(ข้อ ๓๖. ถูกยกเลิกและใช้ข้อความใหม่ โดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๗ ต่อมาถูกยกเลิก และใช้ข้อความใหม่โดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘)

หมวด ๖

การส่งสำนวนการสอบสวนที่เกี่ยวกับทหาร

ข้อ ๓๗. สำนวนการสอบสวนที่เกี่ยวข้องด้วยทหารกระทำผิดในทางอาญาซึ่งอยู่ในอำนาจศาลทหาร ตามพระราชบัญญัติธรรมนูญศาลทหารนั้น ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนไปยังกรมอัยการ ศาลทหารดำเนินการต่อไป ส่วนตัวผู้ต้องหา ถ้าได้มอบให้ผู้บังคับบัญชารับตัวไปควบคุมไว้แล้ว ก็ไม่ต้องขอรับตัวมาแต่ให้บันทึกไว้ด้วยว่า ได้มอบตัวผู้ต้องหาให้ผู้บังคับบัญชารับไปแต่เมื่อใด ถ้าเป็นกรณีที่ทหารกระทำผิดซึ่งอยู่ในอำนาจศาลพลเรือน ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนพร้อมด้วยตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงาน

อัยการดำเนินการต่อไป

การส่งตัวทนายผู้ต้องหา ซึ่งผู้บังคับบัญชาจับตัวไปควบคุมไว้ไปยังพนักงานอัยการนั้นให้พนักงานสอบสวนนัดหมายให้ผู้บังคับบัญชาของทนายส่งตัวผู้ต้องหาไปยังพนักงานสอบสวนเพื่อนำส่งพนักงานอัยการพร้อมกับสำนวน

ในกรณีที่พนักงานอัยการสั่งฟ้องไม่ทันในวันนั้น หากมิได้มีการสั่งให้ปล่อยชั่วคราวในจังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรี ให้พนักงานอัยการมอบตัวผู้ต้องหาให้อยู่ในความควบคุมของพนักงานตำรวจผู้สอบสวนในจังหวัดอื่นให้พนักงานอัยการฝากตัวผู้ต้องหาให้เรือนจำควบคุมไว้

(ข้อ ๓๗. แก้ไขโดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๗)

ข้อ ๓๘. ทนายกระทำผิดคดีอาญาซึ่งพนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบได้ไม่ว่าจะเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจศาลทหารหรือศาลพลเรือนก็ตาม ให้พนักงานสอบสวนทำการเปรียบเทียบตามอำนาจหน้าที่ ถ้าไม่ตกลงกันจึงให้ส่งสำนวนการสอบสวนไปยังผู้ว่าคดี พนักงานอัยการ หรืออัยการทหาร แล้วแต่กรณีดำเนินการต่อไป

(ข้อ ๓๘. ถูกยกเลิกและให้ใช้ข้อความใหม่โดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๗)

ข้อ ๓๙. คดีอาญาซึ่งผู้ต้องหาอยู่ในอำนาจศาลทหารนั้น ถ้าจับตัวผู้กระทำผิดไม่ได้ก็ตีหรือจับตัวได้แต่หลักฐานไม่พอฟ้องก็ตี หรือพนักงานสอบสวนเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง รวมตลอดทั้งสำนวนเปรียบเทียบที่เสร็จสิ้นแล้วให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนนั้น ๆ ไปยังอัยการทหาร

ในกรณีที่ความตายเกิดขึ้นโดยการกระทำของเจ้าหน้าที่ทหาร ซึ่งอ้างว่าปฏิบัติตามราชการตามหน้าที่ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนไปยังอัยการทหาร เพื่อมีคำสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้อง

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร เป็นผู้ทำการสอบสวนเกี่ยวกับคดีที่ต้องทำการชันสูตรพลิกศพ เมื่อพนักงานสอบสวนชันสูตรพลิกศพเสร็จแล้ว ให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนชันสูตรพลิกศพไปให้เจ้าหน้าที่สอบสวนฝ่ายทหารตามที่ได้รับการร้องขอ

(ข้อ ๓๙. ถูกยกเลิกและให้ใช้ข้อความใหม่โดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๗ และต่อมาถูกยกเลิกและให้ใช้ข้อความใหม่โดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๘)

ข้อ ๔๐. การแจ้งผลคดีที่ทหารกองประจำการหรือประจำการกระทำผิดคดีอาญาซึ่งอยู่ในอำนาจศาลพลเรือนให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) ในชั้นสอบสวนเมื่อพนักงานสอบสวนเห็นควรสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้อง ให้พนักงานสอบสวนหรือหัวหน้าพนักงานสอบสวน ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาทหาร

(๒) ในชั้นพนักงานอัยการ เมื่อสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องให้พนักงานอัยการแจ้งให้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดีทราบ เพื่อแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาทหาร

(๓) ในชั้นศาล เมื่อศาลพิพากษายกฟ้องหรือลงโทษ ให้พนักงานอัยการเป็นผู้แจ้งและถือปฏิบัติตามข้อ (๒) การแจ้งเมื่อศาลยกฟ้องหรือลงโทษ ขอให้แจ้งให้ชัดว่ายกฟ้องโดยเหตุอย่างไร หรือลงโทษสถานใด มีกำหนดเท่าใด พิพากษาคังแต่เมื่อใด ตามสำนวนคดีแดงที่เท่าไร

(๔) ในกรณีที่ทหารผู้กระทำผิด ต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกและผู้บังคับบัญชาทหาร

ที่ได้รับแจ้ง ต้องการที่จะรับตัวทหารผู้กระทำความผิดนั้นเมื่อพ้นโทษ ให้แจ้งการอายัดตัวให้ผู้บัญชาการเรือนจำที่ทหารผู้กระทำความผิดนั้นต้องคุมขังอยู่ทราบ และให้เป็นหน้าที่ผู้บัญชาการเรือนจำแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทหารที่แจ้งการอายัดตัวนั้นทราบ เมื่อใกล้กำหนดวันเวลาที่ปล่อยตัวไป

(๕) การปล่อยตัวทหารผู้กระทำความผิดในกรณีดังกล่าวข้างต้นนั้น ถ้าหากมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารมากอยรับตัว ก็ให้มอบตัวไป แต่ถ้าไม่มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารมารับตัว ก็ให้ผู้ที่มีอำนาจสั่งปล่อย และพนักงานอัยการในกรณีศาลสั่งปล่อย แจ้งให้ผู้นั้นไปรายงานตัวต่อผู้บังคับบัญชาที่คนสังกัด

(๖) การแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทหาร ให้แจ้งตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๘.

ข้อ ๔๑. ถ้าทหารซึ่งต้องหานั้นต้องหาในคดีอื่น ที่จะต้องนำตัวไปฟ้องทางศาลทหาร หรือผู้บังคับบัญชาฝ่ายทหารต้องการตัว ให้ฝ่ายทหารมีหนังสืออายัดตัวไว้กับพนักงานสอบสวน และให้พนักงานสอบสวนบันทึกไว้ในสำนวนการสอบสวนว่า ทางทหารยังต้องการตัวและให้ผู้บังคับบัญชาฝ่ายทหารติดต่อกับพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการเพื่อรับตัวทหารไป

ข้อ ๔๒. นายทหารชั้นสัญญาบัตรประจำการ และข้าราชการกลาโหมชั้นสัญญาบัตรประจำการ ต้องหากคืออาญา ให้พนักงานสอบสวนรายงานตามลำดับถึงกระทรวงมหาดไทยเพื่อจะได้แจ้งให้กระทรวงกลาโหมทราบ เว้นไว้แต่ต้องหาในคดีสุโขทัย หรือคดีที่พนักงานสอบสวนมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และคดีได้เสร็จไปในชั้นพนักงานสอบสวน

ข้อ ๔๓. บุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหารกระทำความผิดคืออาญาที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ถ้าเป็นเด็กหรือเยาวชนตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. ๒๕๕๔ ทุกประการ แล้วแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทหารซึ่งบุคคลนั้นสังกัดอยู่ทราบ

(ข้อ ๔๓. เพิ่มขึ้นโดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๐๗)

ข้อ ๔๔. การปฏิบัติเฉพาะที่เกี่ยวกับการแจ้งเหตุ การรับ และมอบตัวทหาร ดังที่กล่าวไว้ในข้อตกลงข้อ ๑๗, ๑๘, ๑๙ นี้ ให้คลุมถึงการปฏิบัติต่อบุคคลพลเรือน สังกัดในราชการทหารที่ทำหน้าที่เป็นยามรักษาสถานที่ราชการทหาร ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอาญาในขณะที่ปฏิบัติกรตามหน้าที่ด้วย โดยอนุโลม

ในการแจ้งเหตุ ให้พนักงานสอบสวนแจ้งไปยังหน่วยคนสังกัดของผู้นั้น และให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ต้องหาชั้นผู้บังคับกองร้อยขึ้นไป เป็นผู้รับผิดชอบในการรับมอบตัว การควบคุมตัว ตลอดจนการส่งตัวผู้ต้องหาให้พนักงานสอบสวน เพื่อทำการสอบสวนหรือดำเนินการอย่างอื่นอันเกี่ยวกับการสอบสวน เมื่อพนักงานสอบสวนแจ้งให้ทราบ

(ข้อ ๔๔. เพิ่มขึ้นโดยข้อตกลงฯ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๒)

หนังสือสำคัญสำหรับรับตัวทหาร

ที่.....

ขอให้.....มอบตัวทหารตามบัญชีท้ายหนังสือสำคัญนี้
รวม.....คน ซึ่งควบคุมไว้ให้แก่ผู้ถือหนังสือสำคัญนี้รับตัวไปตามข้อตกลงระหว่าง
กระทรวงกลาโหมกับกระทรวงมหาดไทย เรื่องการปฏิบัติและประสานงานเกี่ยวกับกรณีทหาร เป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหาใน
ความผิดอาญา พ.ศ. ๒๕๕๘

(ยศ, ชื่อ)

(ตำแหน่ง)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

บัญชีรายชื่อทหารซึ่งเป็นผู้ต้องหาที่ขอให้มอบตัวแก่ฝ่ายทหาร

ที่	ยศ ชื่อ นามสกุล	สังกัด	ต้องหว่า	หมายเหตุ

หนังสือมอบและรับตัวทหารกระทำผิดอาญา

ที่..... (ที่ทำการ)

(วันที่, เดือน, พ.ศ.)

ยศ, ชื่อผู้ต้องหา..... เครื่องหมาย.....

ข้อหา.....

วัน, เดือน, ปี ที่จับตัวผู้ต้องหา.....

ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง.....

ได้รับคำสั่งจาก..... ให้นำหนังสือสำคัญสำหรับรับตัวทหารที่

..... มารับตัว..... ไปจาก.....

เพื่อทำการควบคุมไว้ตามอำนาจฝ่ายทหาร ตามที่พนักงานสอบสวนขอให้ควบคุมตัวครั้งแรก มีกำหนด..... วัน

นับแต่วันได้รับตัว ถ้าฝ่ายทหารไม่ได้รับแจ้งจากพนักงานสอบสวนให้ส่งควบคุมตัวผู้ต้องหาต่อ ให้ฝ่ายทหารปล่อยตัวผู้ต้องหา

พ้นจากการควบคุมตัวไป.

(ลงชื่อ)..... ผู้รับตัวทหาร

(ลงชื่อ)..... ผู้มอบตัวทหาร

(ลงชื่อ)..... พยาน

(ลงชื่อ)..... พยาน

หมายเหตุ หนังสือนี้เป็น ๒ ฉบับ ข้อความตรงกัน ทางฝ่ายทหารนำไปมอบให้ผู้บังคับบัญชาที่สั่งให้ไปรับฉบับหนึ่ง พนักงานสอบสวนติดสำนวนไว้ฉบับหนึ่ง.

(แบบ ๓)

ที่...../..... (ที่ทำการ)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

เรื่อง ขอให้ควบคุมผู้ต้องหาระหว่างสอบสวน

เรียน (ผู้บังคับบัญชาผู้ต้องหา)

อ้างถึง

สิ่งที่ส่งมาด้วย

ตามที่ขอให้ควบคุม..... ผู้ต้องหาไว้ระหว่างสอบสวน

ตามหนังสือที่อ้างข้างต้นนั้น

เนื่องจากการสอบสวนยังไม่เสร็จ ฉะนั้นขอให้ควบคุม.....

..... ผู้ต้องหาต่อไปอีก..... วัน นับตั้งแต่วันที่.....

เป็นต้นไป เมื่อครบกำหนดแล้วขอได้ปล่อยตัวไป เว้นแต่จะได้มีหนังสือขอให้ควบคุมผู้ต้องหาต่อไป.

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....

(ตำแหน่ง).....

ฟินพีซี บริษัท นวกรณ จำกัด
โทร. 579-3730, 579-3735
นาย สมเกียรติ ประภสสมผล ผู้พิมพ์/ผู้โฆษณา

119.

KE กรุงเทพมหานคร. ^{อ.จ.} สำนักพิมพ์ กค.
112.6 1 ¹ ระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยอาคารสำนักงาน
กษัตริย์ ต.ต. พ.ศ. ๒๕๒๘
๒๕๒๘.

สำนักเทคนิค
กรุงเทพมหานคร

